

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்
புராணச்சுருக்கம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பெரியபுராணத்திலிருந்து
யெடுத்தெழுதியது.

திருப்பராய்த்துறை.

முத்துக்காமாசுதி பிள்ளையால்

திருச்சி.

லெக்டிமி வில்லிசுப்பிரஸில்
அச்சிடப்பெற்றது.

இதின் விலை

ஆனந்தபூர் மாசுமீ

1915.

12930

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்.

உலகெலாழுணர்ந்தோதற்கரியவ
னிலவுலாலியநீாமலிவேணியன்
அலகில்சோதியனம்பலததாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம்.

திருநாவுக்கரசுவளர்திருதொண்டினெறிவாழ
வருஞானத்தவமுனிவாவாசீசாவாய்நாதிசுழ்
பெருநாமச்சீபாவனுதுகினைநேன்பேருலகில
ஒருநாவுக்குரைசெய்யவொண்ணாமையுணர்தேன்

1.

தொன்மைமுறைவருமண்ணின்னுகளன்றிதனுகளில்லா
நன்மைகிலையொழுக்கத்தினலஞ்சிறந்தகுடிமலகிச
சென்னிமதிபுணையவளாமணிமாடசெழுமபதிகண்
மணநிறைநனாதுதிருமுனைப்பாடிவளநாடு

2.

மறந்தருநீநெறிமாறமணிகண்டர்வாய்மைநெறி
யறந்தருநாவுக்கரசுமாலாலசுந்தரரும்
பிறந்தருளவுளதானுமமளவோபேருலகிற்
சிறந்ததிருமுனைப்பாடித்திறம்பாடுஞ்சீர்ப்பாடு

3.

இவ்வகையதிருநாட்டிலெனைப்பலவூகளுமென்று
மெய்வவளங்கனோங்கவருமேன்மையனவாங்கவற்றுட்
சைவநெறியேழுலகம்பாலிக்குந்தன்மையினுந்
நெய்வநெறிச்சிவம்பெருக்குந்திருவாமூர்திருவாமூர்

MAHAMAHOPADHYAYA
(R. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY)
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

தலத்தின்கண்விளங்கிவத்தனிப்பதியிலனைத்துவித
நலத்தின்கண்வழுவாதடைமாடிற்குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனையொழுக்கத்தின்மேதக்கநிலைவேளாண்
குலத்தின்கண்வரும்பெருமைக்குறுக்கையாதங்குடிவிளங்கும்

புகழனாதமக்குரிமைப்பொருளில்குலக்குடியின்கண்
மகிழவருமணம்புணர்ந்தமாதினியார்மணிவயிற்றி
னிகழுமலர்ச்செங்கமலநிரையிதழினகவயினிற்
றிகழவருந்திருவனையதிலதவதியார்பிறந்தார்

6.

திலதவதியார்பிறந்துசிலமுறையாண்டசன்றதற்பின்
அலகில்கலைத்துறைதழைப்பவருந்தவத்தோர்நெறிவாழ
உலகின்வருமிருணைக்கியொளிவிளங்குகுதிப்போல
மலருமருணைக்கியார்வந்தவதாரஞ்செய்தார்

7.

அந்நாளிற்றிலதவதியாருக்காண்டாநிரண்டின்
முன்னாகவொத்தகுலமுதல்வேளாண்குடித்தலைவர்
மின்னார்செஞ்சடையண்ணன்மெய்யடிமைவிருப்புடையார்
பொன்னாருமணிமௌளிப்பரவலன்பாலருளுடையார்

8.

அணங்கனையதிலதவதியார்தம்மையாங்கவர்க்கு
மணம்பேசிவந்தவரும்வந்தபடியறிவிப்பர்
குணம்பேசிக்குலம்பேசிக்கோதில்சீர்ப்புகழனார்
பணங்கொளரவகல்குற்பைந்தொடியைமணநேர்ந்தார்

9.

நன்னிதிருத்தாதையார்மணமிசைவுகலிப்பகையார்
முன்னணைந்தாரறிவிப்பவதுவையினைமுடிப்பதன்முன்
மன்னவற்குவடபுலத்தோர்மாறேற்கமற்றவர்மேல்
அன்னவர்க்குவிடைகொடுத்தானவ்வினைமேலவர்களூர்

10.

ஆயநாளிடையிப்பாலணங்கனையாடனைப்பயந்த
தூயகுலப்புகழனார்தொன்றுதொடுநிலையாமை
மேயவினைப்பயத்தாலேயிவ்வுலகைவிட்டகலத்
தீயவரும்பினியுழந்துவிண்ஊலகிற்சென்றடைந்தார்

11.

மற்றவர்தாமுயிர்ப்பம்பனைவியார்மாதினியார்
சுற்றமுடன்மக்களையுந்துகளாகவேரீத்துப்
பெற்றிமையாலுடனென்றும்பிரியாதவுலகெய்துங்
சுற்புநெறிவழுவாமற்கணவனாருடன்சென்றார் 12.

வெம்முனைமேற்கலிப்பகையார்வேல்வேந்தனைவப்போய்
அம்முனையிற்பகைமுருக்கியமருலகமாள்வதற்குத்
தம்முடையகடன்கழித்தபெருவார்த்தைதலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேற்றிருவனையதிலதவதியார்கேட்டார் 13.

அந்நிலையின்மிகப்புலம்பியன்னையுமத்தனுமசன்ற
பிள்ளையுநா னுமைவணங்கப்பெறுதலினாலுயிர்தரித்தேன்
என்னையினித்தனிக்கைவிட்டேகுவினெனியா னு
முன்னமுயிர்ப்பின்பெனமொழிந்நிடரினமுந்நினார் 14.

தம்பியாருளராகவேண்டுமெனவைத்ததயா
உம்பருலகணையவுறுநிலைவிலக்கவுயிர்தாங்கி
அம்பொன்மணிநூலுங்காதனைத்துயிர்க்குமருடாங்கி
இம்பர்மனைத்தவம்புரிந்நுதிலதவதியாரிருந்தார் 15.

மாசின்மனத்துயரொழியமருணீக்கியார்கிரம்பித்
தேசநெறிநிலையாமைகண்டறங்கள்செய்வாராய்க்
காசினிமேற்புகழ்விளங்கநிதியளித்துக்கருணையினால்
ஆசிலறச்சாலைஞந்தண்ணீர்ப்பந்தருமமைப்பார் 16.

நில்லாதவுலகியல்புகண்டுநிலையாவாழ்க்கை
அல்லெனென்றறத்துறந்துசமயங்களானவற்றி
னல்லாறுதெரிநதுணரம்பரருளாமையினாற்
கொல்லாமைமறைந்துறையுமமண்சமயங்குதுகினார் 17.

அங்கவருமமண்சமயத்தருங்கலைநூலானவெலாம்
பொங்குமுணர்வுறப்பயின்றேயந்நெறியிற்புலன்கிறப்பத்
துங்கமுழுவுடற்சமணர்கூழ்ந்துமகிழ்வாரவர்க்குத்
தங்களின்மேலாந்தருட்சேனரெனும்பெயர்கொடுத்தார் 18.

அந்நெறியின்மிக் காவரொழுகவான்றதவச்
செந்நெறியின்வைகுந்திலதவதியார்தாமுந்
தொன்னெறியின்சுற்றத்தொடர்பொழிபத்தாயசிவ
நன்னெறியேசேர்வதற்குநாதனருணண்ணுவார் 19.

பேராதபாசப்பிணிப்பொழியபிஞ்ஞகன்பால்
ஆராதவன்புபெறவாதரித்தவம்மடவார்
நீரார்கெடிலவடநீள்கரையினீடுபெருஞ்
சீரார்திருவதிகைவீரட்டானஞ்சேர்ந்தார் 20.

நூண்டுதவவிளக்கலையார்சுடரொளியைத்தொழுதென்னை
ஆண்டருளுநீராகிலடியேன்பின்வந்தவனை
நுண்ணினைப்பரசமயக்குழிநின்றமெடுத்தருள
வேண்டுமெனப்பலமுறையும்விண்ணப்பஞ்செய்தனரால் 21.

மன்னுதபோதனியார்க்குக்கனவின் கண்மழவிடையார்
உன்னுடையமனக்கவலையொழிநீயுன் னுடன்பிறந்தான்
முன்னமேமுனியாகியெனையடையத்தவமுபன்றான்.
அன்னவனையினிச்சூலமெத்தாள்வமெனவருளி 22.

பண்டுதவம்புரிதவத்துப்பழுதினளவிறைவபூவுந்
தொண்டரையானத்தொடங்குஞ்சூலவேதனைதன்னைக்
கண்டருநெற்றியருளக்கடுங்கனல்போலமெங்கொடிய
மண்டுபெருஞ்சூலையவர்வயற்றினிடைப்புக்கதால் 23.

புண்டலைவன்முருட்டமணர்புலர்ந்துசெயலறியாது
குண்டுகைநீர்மந்திரித்துக்குடிப்பித்துநதனியாமை
கண்டுமிகப்பீலிகொடுகாலளவுந்தடவிடவும்
பண்டையினுநோவுமிகப்பரிபவத்தாவிடருழந்தார் 24.

கொல்லாதசூலநோய்குடர்முடக்கித்தீரமை
யெல்லாருங்கைவிட்டாரிதுசெயலென்முன்பிறந்த
நல்லாள்பாற்சென்றியம்பிரநானுய்யுடம்படிக்கேட்டிங்
தல்லாகும்பொழுதனைவாயென்றொன்றறிவித்தான் 25.

என்றவன்முன் கூறுதலும்பானக்குன் னுடன்போந்து
நன்றியாரமண்பள்ளிநன் னுகிலென னுமாற்றஞ்
சென்றவனுக்குரையென்று திலதவ தியார்மொழிய
அன்றவனுமீண்டுபோய்ப்புகுந்தபடியவர்க்குரைத்தான் 26.

அவ்வார்த்தைகேட்ட லுமேயயர்வெய்தி யிதற்கினியான்
எவ்வாறுசெய்வெனவீசாருள் கூடுதலால்
ஒவ்வாவிப்புன்சமயத்தே தியாவிந் துயரொழியச்
செவ்வாறுசேர் திலதவ தியார்தான் மீசர்வென 27.

வந்தனைந்து திலதவ தியாரடி மே லுவணங்கி
நந்தமதுகுலஞ்செய்தநற்றவத்தின்பயனையிர்
இந்தவுடற்கொடுஞ்ஞலைக்கடைந்தடைந்தே தனிநிமயங்கா
துய்ந்துகரையே றுநெறியுரைத்தருளுமெனவுரைத்து 28.

என்றபொழுதவராளையெதிரேற்றுக்கொண்டிறைஞ்ச
நின்றதபோதனியாருநின்மலன்பேரருணினைந்து
சென்றுதிருவீரட்டம்புகுவதற்குத்திருக்கயிலைக்
குன்றுடையார் திருநீற்றையஞ்செழுத்தே தா திக்கொடுத்தார் 29.

வேறு

நீற்றினிரைவாகியமேனியுடனிறையன்புறுசிந்தையினேசமிக
மாற்றாற்புரமாற்றியவேதியரைமநஞம்பிணிமாயைய லுத்திடுவான்
கூற்றாயினவாறுவிலக்குகிலீரெனநீடியகோ திதிருப்பதிகப்
போற்றலுலகேழின்வருந்துயரும்போமாதெதிரின் னுபுகன்றனரால் 30.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[திருவதிகை-வீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.]

கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
எற்றையடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியா துவணங்குவெனப்பொழுதுந்
தோற்றதென்வயிற்றினிகம்படியேகுடரோடுதொடக்கமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே

போர்த்தாயங்கோரானையினீருறிதோல்புறங்காடாங்காநடமாடவல்லா
யார்த்தானாக்கன்றனைமால்வரைக்கீழுடர்த்திட்டருள்செய்தவதுகருதாய்
லேர்த்தும்புரண்மெவீழுந்தும்மெழுந்தாலென்வேதனையானவிலக்கிவிடா
யார்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெழிலவீரட்டானத்துதையம்மானே.

திருச்சிற்றப்பலம்.

மேவுற்றவிவ்வேலையினீடியசீர்வீரட்டமமர்ந்தபிரானருளப்,பாவுற்ற
லர்செந்தமிழின்சொல்வளம்பதிகத்தொடைபாடியபான்மையினால்,
நாவுக்கரசென்றுலகேழிநுநின்னாங்கனையப்புறநண்னுக்கவன்,
றியாவர்க்கும்வியப்புறமஞ்சறைவானிடையேயொருவாய்மையெழுந்
ததுவே

31.

வேறு

இன்னதன்மையிலீவர்கிவநெறியினையெய்தி
மன்னுபேருள்பெற்றிடர்நீங்கியவண்ணம்
பன்னுதொன்மையிற்பாடலிபுத்திரநகரீர்
புன்மையேபுரியுமணர்தாங்கேட்டதுபொருளாய்

32.

வேறு

அடி.கண்மாரெல்லாருமாகுலமாய்மிகவழிந்து
கொடிதுடங்குதிருவாயிற்றுத்தனைந்தாரெனக்கூற
வடிநெடுவேன்மன்னவனுமற்றவர்சார்பாதலிற்ற
கடித்தனைவானவர்க்குற்றதென்கொலெனக்கவன்றுரைத்தான்

33.

கடைக்காவலுடையார்கள்புகுதலிடக்காவலன்பா
னடையாடுந்தொழிலுடையார்நண்ணித்தாமெண்ணியவா
றுடையாராகியதருமசேனர்பிரியுற்றாராய்ச்
சடையானுக்காளாய்நின்சமயமழித்தாரென்றார்

34.

அருள்கொண்டவுணர்வின்றிறெறிகோடியறிவென்று
மருள்கொண்டமன்னவனுமந்திரிகடமைநோக்கித்
தெருள்கொண்டோரிவற்சொன்னதீயோனைச்செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டிவீடாதென்பாற்கொடுவாருமென்புகன்றான்

35.

நாமார்க்குஞ்சூடியல்லோமென்றெடுத்தநான்மறையின்
கோமானைநியினுடன் குளிர்ந்திவாழ்சடையானைத்
தேமாலைச்செந்தமிழின்செழுந்திருத்தாண்டகம்பாடி
யாமாறுநீரழைக்குமடைவிலமென்றாள்செய்தார் 36.

பல்லவனுமதுசேட்டுப்பாங்கிருந்தபாயுடுக்கை
வல்லமணர்தமைநோக்கிமற்றவனைச்செய்வதினிச்
சொல்லுமெனவறந்துறந்துதமக்குறுதியறியாத
புல்லறிவோரஞ்சாதுநீற்றறையிலிடப்புகன்றார் 37.

வெய்யநீற்றறையதுதான்வீங்கிளவேணிந்பருவந்
தைவருதண்டென்றலனைதன்கழுநீர்த்தடம்போன்று
மொய்ப்பொளிலெண்ணிலவலர்ந்துமுரன்றயாமொலியினதா
யையர்திருவடிநீழலருள்கிக்குளிர்ந்ததே 38.

ஒரெழுநாள் கழிந்ததற்பிணுணர்விலமணரையழைத்துப்
பாருமினிரீற்றறையெனவுரைத்தான்பல்லவனுங்
காரிருண்டகுழாம்போலுமுருவுடையகாரமணர்
தேருநிலையல்லாதாரநீற்றறையைத்திறந்தார்கள் 39.

ஆனந்தவெள்ளத்தினிடைமுழ்கியம்பலவர்
தேனுந்துமலர்ப்பாத்தமுதுகுண்டுதெளிவெய்தி
யூனந்தானிலராகியுவந்திருந்தார் தம்மைக்கண்
டனந்தவகியதிலதாமென்னவதிசயமென்றார் 40.

நஞ்சுகலந்தூட்டிடவுநஞ்சமயத்தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடைமந்திரத்தாற்சாதிபாவகைதடுத்தான்
எஞ்சுட்வகையவற்கிலேதேலெம்முயிருநின்முறையுந்
துஞ்சுவதுதிடமென்றார் சூழ்வினையின்முறைநின்றார் 41.

மாபாவிக்கடையமணர்வாகிசத்திருவடியாங்
காபாலியடிபவர்பாற்கடக்களிற்றைவிடுகென்னப்
பூபாலர்செயன்மேற்கொன்புலைத்தொளிலோனவர் தம்மேற்
கோபாதிசயமானகொலைக்களிற்றைவிடச்சொன்னான் 42.

அண்ணலருந்தவீவந்தரானைதம்மேல்வரக்கண்டு
விண்ணவாதம்பெருமானைவிடையுவந்தேறுப்பிரானைச்
சுண்ணவெண்சந்தனசசாந் துதெதாடுத்ததிருப்பதிகத்தை
மண்ணுலகுய்யவெடுத்தமகிழ்வுடன்பாடுகின்றார் 43.

வஞ்சகர்விடட்சினைப்போர்மதவெகுகளிறிறினைநோக்கிச்
செஞ்சடைநீணமுடிக்கூத்தர்தேவர்க்குந்தேவர்பிரானார்
வெஞ்சடைநீணமுடிலைச்சூலவீரட்டர்தம்மடியோநாம்
அஞ்சுவதில்லையென்றென்றையருந்தமிழ்பாடியறைந்தார் 44.

ஆங்கதுகெட்டவாசனவ்வினைமாக்களைநோக்கித்
திங்குபுரிந்தவன்றனைச்சேமமுறக்கொண்டுபோகிப்
பாங்கொருகல்லிலனைத்துப்பாசம்பிணித்தோர்படகில்
வீங்கொலிவேலையிலேற்றிவிழ்த்துமினென்றுவிடுத்தான் 45.
வேறு.

சொற்றுனைவேதியென்னுந்நாய்மொழி
நற்றமிழ்மாலையாநமச்சிவாயவென்
நற்றமுன்காக்குமைந்தெழுத்தையன்பொடு
பற்றியவணர்வினாற்பதிகம்பாடினார் 46.

பெருகியவன்பினர்பிடித்தபெற்றியால்
அருமலரோன்முதலமரர்வாழ்த்துதற்
கரியவஞ்செழுத்தையுமாசுபோற்றிடக்
கருநெடுங்கடலினுட்கன்மிதந்ததே 47.

தொழுந்தைகநாவினுக்காசுதொண்டர்முன்
செழுந்திருப்பாதிரிப்புலியூர்த்திங்கள்வெண்
கொழுந்தணிசடையரைக்கும்பிட்டன்புற
விழுந்தெழுந்தருணைறிவிளங்கப்பாடுவார் 48.
வேறு.

சுன்னுளுமாயெனக்கெந்தையுமாகியெனவெடுத்துத்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்கட்டுகென்று
வான்றந்நுனற்கங்கைவாழ்சடையானைமற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
சுன்னுமொருவனைத்தண்டமிழ்மலைகள்சாத்தினரே 49.

புன்னெறியாமமண்சமயத்தொடக்குண்டுபோந்தவுடல்
தன்னுடனேயுயிர்வாழத்தரியேனன்றிப்பதனாக்
கென்னுடையநாயகநின்னிலச்சிலையிட்டருளென்று
பன்னுசெழுந்தமிழ்மலைமுன்னின்றபாடுவார் 50.

பொன்னூர்த்திருவடிக்கென்விண்ணப்பமென்றெடுத்து
முன்னாகியெப்பொருட்குமுடிவாகிநின்றவனைத்
தன்னாகத்துமைபாகநெகாண்டவனைச்சங்கரனை
நன்னாமத்திருவிருத்தநலஞ்சிறக்கப்படுதலும் 51.

நீடுதிருத்தாங்காணைமாடத்துநிலவுசின்ற
ஆடகமேருச்சிலையானருளாலோர்சிவபூத
மாடொருவாறியாமேவாகீசர்திருத்தேனிற
சேயொழும்புலைக்குலஞ்சினவிடையினுடன்சாத்த 52.

ஆளுகசீர்த்தில்லையம்பலத்தேயாடுகின்ற
வானாறுபுடைபரக்குமலர்ச்சடையாடிவணங்கி
ஊறுலுமுயிராலுமுள்ளபயன்கொளநிலைந்து
தேனாருமலர்ச்சோலைத்திருப்புவியூர்மருங்கணைந்தார் 53.

வேறு.

பத்தனுப்பாடமாட்டேனென்றுமுன்னெடுத்துப்பண்ணால்
அத்தவுன்னுடல்காண்பானடியனென்வந்தவாறென்
றித்திறம்போற்றிநின்றேயின்றமிழ்மலைபாடிக்
கைத்திருத்தொண்டுசெய்யுங்காதலிற்பணிந்துபோந்தார் 54.

வேறு.

பெரியடெருமாட்டியுடன்றேணிமீதுபேணிவீற்றிருந்தருளும் பிரா
ன்முன்னின்று, பரிவுறுசெந்தமிழ்மலைபத்தியோடும்பார்கொண்டு
முடியெனும்பதிகம்போற்றி, அரியவகைபுறம்போந்துபிள்ளையார்
தந்திருமடத்திலைமுந்தருளியமுதுசெய்து, மருகியரண்புறுகேண்
மையற்றநாள்போல்வளர்ந்தோங்கவுடன்பலநாள்வைகுரலில் 55.

அத்தன்மையினிலாசம்பிள்ளையாருமளவளர்சியமகிழ்ச்சியுள்ளிலாத,
 கித்தநெகிழ்ச்சியினோடுசெல்லுநாளிற் நிருநாவுக்கரசர் திருவுள்ளந்த
 ன்னின்,மைத்தழையுமணிமிடற்றார்பொன்னிரட்டுமன்னியதானங்க
 ளெல்லாம்வணங்கிப்போற்ற,மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல்பிள்ளையா
 ர்க்குவிளம்புதலுமவருமதுமேவிநேர்வார் 56.

வேறு.

கருகாவூர்முதலாகக்கண் ணுதலோனமர்ந்தருளுந்
 திருவாவூர் திருப்பாலேத்துறைபிறவுஞ்சென்றிறைஞ்சிப்
 பெருகார்வத்திருத்தொண்டிசெய்துபெருந்திருநல்லூர்
 ஒருகாலும்பிரியாதேயுள்ளருகிப்பணிகின்றார் 57.

அப்பதியைச்சூழ்ந்திருப்பதியிலரனார்மீழும்
 ஒப்பரியதானங்களுள்ளருகிப்பணிந்தனைவார்
 மெய்ப்பொருடேர்நாவினுக்குவேந்தர்தாமேவினார்
 செப்பருஞ்சிரப்பூதியடிகளுந் திங்களுந் 58.

அந்தணரின்மெம்பட்டவப்பூதியடிகளார்
 தந்தனையருடன்சாலையவல்குளந்தருதண்ணீர்ப்
 பந்தர்பலவாண்டவாசெனும்பெயராற்பண்ணினமை
 வந்தனைந்தவாசெர்க்கேட்டவர்தம்மனைநண்ண 59.

திருநாவுக்கரசமுதுசெய்தருளமற்றவர்தம்
 பெருநாமஞ்சாற்றியவப்பிள்ளை தனையழைத்தபின்பு
 தருளுனத்திருமறையோர்தண்டலையின்வண்கதலிக்
 குருநாளக்குருத்தரிந்துகொண்டுவரத்தனிவிட்டார் 60.

ஆங்கவனும்விரைந்தெய்தியம்மருங்குதாழாதே
 பூங்கதலிக்குருத்தரியப்புகுமளவினொருநாகந்
 தீங்கிழைக்கவதுபேணுன்றிருவமுதுசெய்தருள
 லுங்குதலிக்குருத்துக்கொண்டொல்லைவந்தனைந்தான் 61.

அன்றவர்கண்மறைத்ததனுக்களவிறந்தகருணையாய்க்
கொன்றைநறுஞ்சடையார் தங்கோயிலின் முன்கொணர்வித்தே
யொன்றுகொலாமெனப்பதிசுமெடுத்ததுடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம்போய்நீங்கிப்பின்னையுணர்ந்தெழுந்திருந்தான் 62.

எழும்பணியுமிளம்பிறையுமணிந்தவரையெம்மருங்குந், தொழும்ப
ணிமேற்கொண்டருளுந்திருச்சோற்றுத்தறைமுதலாத், தழும்புறு
கேண்மையின் ண்ணித்தானங் ஸ்பலபாடிச், செழும்பழனத்திறை
கோயிற்றிருத்தொண்டுசெய்திருந்தார் 63.

பற்றொன்றிலாவரும்பாதகராகுமணர்தம்பால், உற்றபிணியொழிந்
துய்யப்போந்தேன்பெறலாவதொன்றே, புற்றிடங்கொண்டார் தந்
தொண்டர்க்குத்தொண்டாரம்புண்ணியமென், றற்றவுணர்வொமொ
ளூர்த்திருவீதியுள்ளணந்தார் 64.

கரண்டமலிதடம்பொய்கைக்காழியர்கோனெதிரணையுங்காதல்கேட்டு
வரன்முமணிப்புனற்புகலூர்நோக்கிவரும்வாகீசர்மகிழ்ந் துவந்தார்,
திரண்டுவருந்திருநிறுத்தொண்டர் 65. பிறநிறமுஞ்சேர்ந்தபோ
தில், இரண்டுநிலவின் கடல்களொவ்வுடையணந்தனபோலிசைந்த
வன்றே 65.

வேறு.

சீர்தருசெங்காட்டங்குடிநீடு, திருநள்ளா
றார், நருசோலைகுழ்தருசாந்தையவந்தி
வாடகழ்மென்முலையாளொருபாகன்றிருமருகல்
ஏர்தருமன்பாற்சென்றுவணங்கிப்பின்புற்றார் 66.

வேறு.

அந்நாளிற்றமக்கேற்றதிருத்தொண்டினெறியாற்ற
மின்னார் செஞ்சடையண்ணன்மேவுபதியெனைப்பலவு
முன் னாகச்சென்றேத்திமுதல்வன்றொழுவுதற்குப்
பொன்னுருமணிமாடப்பூம்புகலூர்தொழுதகன்றார் 67.

சார்ந்தார் தம்புகளிடத்தைத்தான் றேன் நிமாடத்துக்
கூர்ந்தார்வமுறப்பணிந்துகோ திறமிழ்த்தொடைபுனைந்து
வார்ந்தாடுச்சடையார் தம்பதிபலவும்வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்கடம்பெருமான் நிருவீழிமிழலையினை 68.

வேறு.

சீரின்விளங்குந்திருத்தொண்டரிருந் துசிலநாட்சென் றதற்பின்
மாரிசுருங்குவளம்பொன்னிநதியும்பருவமாறுதலும்
நீரினியன்றவுணவருகிலவுமபலமன் னுயிர்களைல்லாம்
பாரின்மலீர்தவிடம்பாட்டி.ற்படர்கூர்வறுமைபரந்ததால் 69.

வையமெங்கும்வற்கடமாய்ச்செல்லவுலகோர்வருத்தமுற
நையுநாளிற்பின்னையார் தமக்குநாவுக்காசினுக்குங்
கையின்மா னுமமுவுமுடன்காணக்கனவிலெழுந்தருளிச்
செய்யசடையார் திருவீழிமிழலையுடையாரூன் செய்வார் 70.

காலநிலைமையா லுங்கள் கருத்திலவாட்டமுநீரோனினும்
ஏலவும்மைவழிபடுவார்க்களிக்கவளிக்கின்றோமென்று
கோலங்காணவெழுந்தருளிக்கலவும்பெருமையிருவர்க்கு
ஞாலமறியப்படிக்காசுவைத்தார்மிழலைநாயகனார் 71.

அல்லார்கண்டத்தண்டற்பிராணருளாற்பெற்றபடிக்காசு,பல்லாரியன்ற
வளம்பெருகப்பரமனடியாராராகள்,எல்லாமெய்தியுண்கவெனவிரண்
டுபொழுதும்பறைநிகழ்த்திச்,சொல்லாற்சாற்றிச்சோறிட்டார் ஆயர்
கூர்வறுமைதொலைத்திட்டார் 72.

பரவையோ தக்கழிக்கானற்பாங்குநெருங்குமப்பதியில்
அரவச்சடையந்தணனாரையகிலமறைகளர்ச்ச்சனைசெய்
னாவக்தவந்திருக்காப்புச் செய்தவந்நாண்முதலிந்நாள்
வரையுமடைத்தேநிற்கின்றமணிரீள்வாயில்வணங்குவார் 73.

ஆங்கப்படியையறிந்தருளியாழித்தோணிபுரத்தாசர்
ஓங்கும்வேதமருச்சனைசெயும்பாற்பிரானையுள் புக்குத்
தேங்கா திருவோநேரிறைஞ்சத்திருமுன்கதவந்திருக்காப்பு
கீங்கப்பாமெப்பொனரீநீந்திருநாவுக்காசர் 74.

ஆண்டவரகம்பின்னையாருடனேயங்கணினிதமர்ந்து
 பூண்டகாதல்பொங்கியெழுவாய்முரடிகளடிபோற்றி
 மூண்டவன்பின்மொழிமலைசாத்திரானமுனிவவொடு
 மீண்டவந்துதிருமறைக்காடெய்திவிமல்தாள்பணிந்தார் 75.

சோலைமறைக்காட்டமர்ந்தருளுஞ்சோதியருள்பெற்றகன்றுபோய்,
 வேலைவிடமுண்டவர்விழியிழலைமீண்டுஞ்செல்வனென, ஞாலநிகழ்ந்த
 நாகைக்காரோணம்மிறவுப்பலிந்தனைவார், சாலுமொழிவண்டமிழ்
 பாடித்தலைவரமிழலைவந்தடைந்தார் 76.

பூவிற்பொலியும்புனற்பொன்னிக்கரைபோய்ப்பணிவார்பொற்பமை
 ந்த, ஆவுக்கருளுமாவடுதண்டுறையார்பாதமனைந்திறைஞ்சி, நாவுக்கா
 சர்ஞானபோனகர்க்குசெம்பொனாயிரமும், பாவுக்களித்ததிறம்போ
 ற்றிப் பீபாந்துபிறவுப்பணிகின்றார் 77.

பொங்குபுனலார் பொன்னியினிவிண்ணுகரையும் பொருவிடையார்
 தங்குமிடங்கன்புக்கிறைஞ்சித்தமிழ்மலைகளுஞ்சாத்திப்போ
 யெங்குகிறைந்தபுகழாளரீறினெண்டரெதிர்கொள்ளச்
 செங்கண்விடையார் திருவானைக்காவின்மருங்கு சென்றனைந்தார் 78.

சிலந்திக்கருளுங்கழல்வணங்கிச்செஞ்சொன்மலைபலபாடி
 இலங்குசடையாரெறும்பியூர்மலையுமிறைஞ்சிப்பாடிப்பின்
 மலர்ந்தசோதித்திருச்சிராப்பள்ளிமலையுங்கறகுடி
 நலங்கொள்செல்வத்திருப்பராய்த்துறையுந்தொழுவானண்ணீர் 79.

மற்றப்பதிகண்முதலானமருங்குள்ளனவுங்கைதொழுது
 பொற்புற்றமைத்தநுப்பணிகளசெய்துபதிகங்கொடுபோற்றி
 உற்றவருளாற்காவிரியையேறியொன்னூர்புரமெரியச்
 செற்றசிலையார் திருப்பைஞ்ஞீலிவினைச்சென்றுசேர்கின்றார் 80.

வழிபோம்பொழுதுமிகவினைத்துவருத்தமுற்றீர்வேட்கையொடும்
 அழிவாம்பசிவந்தனைநடவுமதற்குச்சித்தமலையாதே
 மொழிவேகதருமுன்னெழுந்தருளமுருகார்சோலைப்பைஞ்ஞீவி
 விழியேந்தியநெற்றியினுந்தந்தொண்டிருத்தமீட்பாராய் 81.

உடையவர்கோவணமொன்றுக்குறையிலர்
படைகொள்பாரீடஞ்சூழந்தபைஞ்ஞீவியார்
சடையிற்கங்கைதரித்தச தூரை
அடையவல்லவர்க்கில்லையவலமே

2.

விழுதுசூலத்தன்வெண்மழுவாட்படைக்
கழுதுதுஞ்சிருள்காட்டகத்தாடலான்
பழுதொன்றின்றிப்பைஞ்ஞீவிப்பரமனைத்
தொழுதுசெல்பவர்தம்வினைதூளியே

3.

ஒன்றிமா லும்பிரமணந்தம்மிலே
நின்றசூழலறிவரியானிடஞ்
சென்றபாரீடமேத்துபைஞ்ஞீவியுள்
என்றுமேவியிருந்தவடிகளே

4.

வேழத்தின்னூரிபோர்த்தவிகிர்தரை
தாழ்ச்செஞ்சடைமேற்பிறைவைத்தவர்
தாழைத்தண்பொழில்சூழந்தபைஞ்ஞீவியார்
யாழின்பாட்டையுகந்தவடிகளே

5.

சூண்டுபட்டுக்குறியறியாச்சமண்
பிண்டரோடுபடுத்தியப்போந்துநான்
கண்டங்கார்வயல்சூழந்தபைஞ்ஞீவிபெம்
அண்டவாணனடியடைந்துயந்தனே

6.

வரிப்பையாடாவாட்டிமதகரி
யுரிப்பைமூடியவுத்தமனாருறை
திருப்பைஞ்ஞீவிதுசைதொழுவார்கள்போ
யிருப்பர்வானவரோடினிதாகவே

7.

கோடல்கோங்கம்புரவணிமுல்லைமேற்
பாடல்வண்டிசைகேட்கும்பைஞ்ஞீவியார்
பேடுமாணும்பிறாறியாததோர்
ஆடுநாகமசைத்தவடிகளே

8.

காருளாமலர்க்கென்றையந்தாரினான்
வாருளாமுலைமங்கையோர்பங்கினன்
தேருளம்பொழில்சூழந்தபைஞ்ஞீவியெம்
ஆர்கிலாவமுதையடைந்துய்ம்மினே 9.

தருக்கிச்சென்றுதடவரைப்பற்றலும்
நெருக்கியுன்றகினைந்துசிவனையே
யாக்கன்பாடவருளுமெம்மானிடம்
இருக்கைஞீவியென்பார்க்கிடரில்லையே 10.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாதர்மருவுதிருமலைகனாடும்பகிகள் பலமிகவுங்
காதல்கூர்ச்சென்றிறைஞ்சிக்கலந்தவிசைவண்டமிழ்பாடி
மீதோர்பாகாருளாலேவடபாடுனாக்கிவாகீசர்
ஆதிதேவாமர்ந்ததிருவண்ணாமலையைநண்ணினார் 88.

பணியார்வேணிச்சிவபெருமான்பாதம்போற்றிப்பணிசெயுநான்
மணியார்கண்டத்தெம்பெருமான்மண்மேன்மகிழுமிடமெங்குந்
தணியார்க்காதலுடன்சென்றுவணங்கித்தக்கபணிசெய்வார்
அணியார்தொண்டைத்திருநாட்டிலருளாலனைவாராயினார் 89.

திருக்கச்சியேகம்பம்பணிந்தேத்தித்திங்குளார்
நெருக்கச்செஞ்சடைக்கணிந்தார்நீடுபதிதொழினைவார்
வஞ்சுக்கைச்செஞ்சுளைபொழிதேனவயல்வினைக்குநாட்டிடைப்போய்ப்
பருக்கைத்திணைகளிற்றுரியார்கழுக்குன்றின்பாங்கனைந்தார் 90.

திருநாவுக்கரசருமத்திருவொற்றியூமர்ந்த
பொருளாகத்திண்சிலையார் கோபுரத்தையிறைஞ்சிப்புக்
கோருளுனத்தொண்டருடனுருகிவலங்கொண்டடியார்
கருநாமநதவிர்ப்பாரைக்கைகொழுதுமுன்விழ்ந்தார் 91.

யெழுதாதமறையளித்தவெழுத்தறியும்பெருமானைத்
தொழுதார்வமுறநிலத்திறுந்றையந்தெழுந்தேயங்குமெலா
முழுதாயபரவசத்தின்குமிழ்த்தமயிர்க்கான்முழுக
விழுதாரைக்கன்பொழியவிதிர்ப்புற்றுவிம்மினார் 92.

திருப்பாசூர்நகரெய்திச்சிந்தையினில்வந்துறும்
 விருப்பார்வமேற்கொள்ளவேயிடங்கொண்டிலகுய்ய
 இருப்பாரைப்புரமுன்றுமெரித்தருளவெடுத்ததனிப்
 பொருப்பார்வெஞ்சிலையாரைத்தொழுதெழுந்துபோற்றுவார் 93.

பல்தியுநெடுங்கரியும்படர்வனமுஞ்சென்றடைவார்
 செல்கதிமுன்னளிப்பார்தந்திருக்காரிக்கரைபணிந்து
 தொல்கலையின்பெருவேந்தர்தொண்டர்கள்பின்னும்பர்குழா
 மல்குதிருக்காளத்திமாமலைவந்தெய்தினார் 94.

வேறு.

அங்கண்மாமலைமேன்மருந்தைவணங்கியாராளான்மிகப்
 பொங்குகாதலினுத்தரத்திசைமேல்விருப்பொடுபோதுவார்
 துங்கமால்வரைகானியாறுதொடர்ந்தநாடுகடந்தபின்
 செங்கண்மால்விடையண்ணமேவுதிருப்பருப்பதமெய்தினார் 95.

அம்மருங்குகடந்துபோமவரர்கொள்சூலவயிற்படைச்
 செம்மல்வெண்கயிலைப்பொருப்பைநினைந்தெழுந்ததோர்சிந்தையால்
 எம்மருங்குமோர்காதலின்றியிரண்டுபாலும்வியந்துளோர்
 கைம்மருங்குணையுந்தெலுங்குகடந்துகன்னடமெய்தினார் 96.

மார்பமுந்தசைரைந்துசிந்திவருந்தவென்புமுரிந்திட
 நேர்வருகருறைதின்நசின்னதயினேசமீசனைநேருநீ
 டார்வமங்குயிர்கொண்டுகைக்குமுடம்படங்கவுமுன்கொடச்
 சேர்வரும்பழுவம்புரண்டுபுரண்டுசென்றனர்செம்மையோர் 97.

வேறு.

அன்னதன்மைபார்கயிலையையனைவதற்கருளார்
 மன்னுநீந்தமிழ்புனியின்மேற்பின்னையும்வழுத்த
 நன்னெடுப்புநற்றடமுமொன்றுடன்கொடுநடந்தார்
 பன்னகம்புனைபரமரோர்முனிவரம்படியால் 98.

கயிலைமால்வரையாவதுகாசினிமருங்கு

பயிலுமானிடப்பான்மையோரடைவதற்கெளிதோ

யயில்கொள்வேற்படையமருமனுருத்தற்கரிதால்

நிலையில்கொள்வெஞ்ஞரத்தென்செய்தீர்வந்தெனவிளம்பி

99.

அண்ணலேயெனையாண்டுகொண்டருளியவமுதே

விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே

கண்ணினுற்றிருக்கயிலையிலிருந்தின்கோல

நண்ணிநான்றொழநயந்தருள்புரியெனப்பணிந்தார்

100.

தொழுதெழுந்தநற்றொண்டரைநோக்கிவிண்டலத்தில்

எழுபெருந்திருவாக்கினுலிறைவரிப்பொய்கை

முழுகிரம்மைநீகயிலையிலிருந்தவம்முறைமை

பழுதுலீசீர்த்திருநவயாற்றிற்காணெனப்பணித்தார்

101.

ஏற்றினாரருடலைசைக்கொண்டெழுந்திறைஞ்சி

வேற்றுமாகிவிண்ணாகிநின்றார்மொழிவிரும்பி

யாற்றல்பெற்றவாண்ணலாசஞ்செழுத்தோதிப்

பாற்றடம்புனற்பொய்கையின்முழுகினுர்பணியால்

102.

மினையுநீள்கொடிவிதிசுள்விளங்கியவையா

றுடையநாயகர்சேவடிபணியவந்துறுவார்

அடையவப்பதிநிற்பவுஞ்சரிப்பவுமான

புடையமர்ந்ததந்துணையொடும்பொலிவனகண்டார்

103.

வெள்ளிவெற்பிண்டேன்மரகதக்கொடியுடன்விளங்குந்

தெள்ளுநேரொளிப்பவளவெற்பெனவிடப்பாகு

கொள்ளுமாமலையாளுடன்கூடிவீற்றிருநத

வள்ளலாரைமுன்கண்டனர்வாக்கின்மன்னவனார்

104.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனாயினறாய்நீயே

வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனாயினறாய்நீயே

பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயேபிரானாயடியன்மேல்வைத்தாய்நீயே

நீதகவினக்கொலாமானாய்நீயேதிருவையாரசுலாதசெம்பொற்சோதி.

கயிலைமால்வரையாவதுகாசினிமருங்கு

பயிலுமானிடப்பான்மையோரடைவதற்கெளிதோ

யயில்கொள்வேற்படையமருமனுருத்தற்கரிதால்

நிலையில்கொள்வெஞ்ஞரத்தென்செய்தீர்வந்தெனவிளம்பி

99.

அண்ணலேயெனையாண்டுகொண்டருளியவமுதே

விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே

கண்ணினுற்றிருக்கயிலையிலிருந்தின்கோல

நண்ணிநான்றொழநயந்தருள்புரியெனப்பணிந்தார்

100.

தொழுதெழுந்தநற்றொண்டரைநோக்கிவிண்டலத்தில்

எழுபெருந்திருவாக்கினுலிறைவரிப்பொய்கை

முழுகிரம்மைநீகயிலையிலிருந்தவம்முறைமை

பழுதுலீசீர்த்திருநவயாற்றிற்காணெனப்பணித்தார்

101.

ஏற்றினாரருடலைசைக்கொண்டெழுந்திறைஞ்சி

வேற்றுமாகிவிண்ணாகிநின்றார்மொழிவிரும்பி

யாற்றல்பெற்றவாண்ணலாசஞ்செழுத்தோதிப்

பாற்றடம்புனற்பொய்கையின்முழுகினுர்பணியால்

102.

மினையுநீள்கொடிவிதிசுள்விளங்கியவையா

றுடையநாயகர்சேவடிபணியவந்துறுவார்

அடையவப்பதிநிற்பவுஞ்சரிப்பவுமான

புடையமர்ந்ததந்துணையொடும்பொலிவனகண்டார்

103.

வெள்ளிவெற்பிண்டேன்மரகதக்கொடியுடன்விளங்குந்

தெள்ளுநேரொளிப்பவளவெற்பெனவிடப்பாகு

கொள்ளுமாமலையாளுடன்கூடிவீற்றிருந்த

வள்ளலாரைமுன்கண்டனர்வாக்கின்மன்னவனார்

104.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனாய்நின்றாய்நீயே

வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே

பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயேபிரானாயடியன்மேல்வைத்தாய்நீயே

நீதகவினக்கொலாமானாய்நீயேதிருவையாரசுலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆருமறியாவிட,த்தாய்நீயேயா காசந்தேருவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே
பூரும்புரமுன்றுமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையா னுமா லுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே திருவையாரகலாதசெம்பொற்சோர்
திருச்சிற்றம்பலம்.

மா தர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளுளொடுமென் னுங்
கோதறுதண்டமிழ்சொல்லாற்குலவு திருப்பதிகங்கள்
வேதமுதல்வரையாற்றில்விரவுஞ்சராசாமெல்லாந்
காதற்றுணையொடுங்கூடக்கண்டேனென்பாடிநின்றார் 113

பண்—நாந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மா தர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளுளொடும்பாடிப்
பொதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புருவாரவர்பின்புகுவே
னியாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்குளிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.
வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்சூழலொளொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றேன்
னளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதமுனியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடியவப்பதின் றுநெய்த்தானமேமுதலாக
மாரியர்தானம்பணிந் துமழபாடியாரைவணங்கிப்
பாடியசெந்தமிழ்மலைபகர்துபணிசெய்துபோற்றித்
தேடியமா லுக்கரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச்சேர்த்தார் 107
பல்வகைத்தாண்டகத்தோடும்பாவுந்தனித்தாண்டகமும்
அல்லலறுப்பவர்தானத்தடைவு திருத்தாண்டகமுஞ்
செல்கதிகாட்டிடப்போற்றுந் திருவங்கமாலையுமுள்ளிட்
டெல்லையில்பன்மைத்தொகையுமியம்பினோத்தியிருந்தார் 108

பொன்னிலலங்கொண்டதிருப்பூந்துருத்தியவரிருப்பக்
கன்மனத்துவல்லமணர்தமைவாழிற்கட்டழித்துக்
தென்னவன் கூனிமீர்த்தருளித்திருநீற்றிடுனெளிகண்டு
மன்னியசோச்சண்பைநகர்மறையவனுவருகின்றார்

109.

காழியர்கோன்வருமெல்லகலந்தெய்திக்காதலித்தார்
சூழமிடைந்திடுநெருக்கிற்காணாமெதொழுதருளி
வாழியவர்தமைத்தாங்குமணிமுத்தின்சினிகையினைத்
தாழுமுடலிதுகொண்டுதாங்குவன்யானெனத்தரித்தார்

110.

திருஞானமாழனிவரசிருந்தபூந்துருத்திக்
கருகாகவெழுந்தருளியெங்குறறாரப்பொன
உருகாநின்றும்மடியேனும்மடி கடாங்குவரும்
பெருவாழ்வுவந்தெய்தப்பெற்றநிகுறறேறெனன்றார்

111.

பின்னையாரதுகௌப்பெருகுவினைவுடனிழிந்தே
புள்ளமிகுபதைப்பெய்தியுடையவரசினவணங்க
வள்ளலார்வாசீசரவரவணங்காமுன்வணங்கத்
துள்ளுமான்மறிக்கரத்தார்தொண்டரெலாந்தொழுதார்த்தார்

112.

கழுமலக்கோன்றிருநாவுக்கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந்தவழ்சோலைப்பூந்துருத்தித்திருப்பதியின்
மழுவினெடுமானேந்துதிருக்காததாமலர்த்தாள்கள்
தொழுதுருகியின்புற்றுத்துதிசெய்தங்குடனிருந்தார்

113.

பண்புடையபாண்டிமாதேவியாதம்பரிவு
நண்புடையகுலச்சிறையார்பெறுமைபுருநத்தலைவர்
எண்பெருகவுரைத்தருளவெல்லையில்சீர்வாசீசர்
மண்குலவுதமிழ்நாடுகாண்பதற்குமனங்கொண்டார்

114.

ஆண்டவரசங்கணர்சீராளன்பெற்றப்பதியின்றும்
பாண்டிநாட்டெழுந்தருளும்பான்மையராய்த்தென்றிசைபோய்க்
காண்டகையதிருப்புத்தூர்பணிந்தேத்திக்கதிர்மதியந
திண்டுகொடிமதின்துரைத்திருவாலவாய்சேர்ந்தார்

115.

சீர் திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருமேனி
சேரவருளுந் தயதுஞ் சூனியிர்ந்த தென்னவனார்
பார்பரவுங் குலச்சிறையார்வாகீசர் தமைப்பணிவுற்
ஞர் திலாக்தா தல்மிகவடிபோற்றவங்கிருந்தார்

11

தேம்பொழியுஞ்செந்தமிழ்நாட்டினிலெங்குஞ்சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார்பொன்னிராடதுவணைந்து
வாம்புனல்குழுவளநகர்கள் பின்னும்போய்வணங்கியே
பூம்புகுழுவர்வந்தடைந்தார்பொய்ப்பாசம் போக்குவார்

11'

செம்பொன்னுநவமணிபுஞ்சேண்விளங்கவாங்கெவையு
மும்பாபிரான் திருமுன்றிலுருள்பருக்கையுடனெக்க
வெம்பெருமான்வாகீசருழவாரத்தினிலேந்தி
வம்பலர்மென்பூங்கமலவாவியின்றபுகவெறிந்தார்

11:

புல்லோடுகல்லோடும்பொன்னோடுமணியோடும்
சொல்லோடும்வேறுபாடி லாநிலைமதுணிந்திருந்த
நல்லோர்முன்றிருப்புகலூர்நாயகினர் திருவருளால்
வில்லோடு நுதன்மடவா விசம்பூடுவந்திழிந்தார்

11c

இம்மாயப்பவத்தொடக்காதிருநனைகட்கைநோக்கி
யும்மாவிகென்னகுன்றியுடையேன்பான் திருவாருர்
ஆம்மா னுக்காளானேனையேன்பினீரென்று
பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலுனெ னுந்திருத்தாண்டகம்புகன்றார்

120

மன்னியவந்தக்கண்ணாழ்நுவுதலைப்பாட்டி னார்
றன்னுடையசாணந்தமியேனைப்புகலூர்
னென்னையினிச்சேவடிக்கீழிருத்திடுமென்றெழுதின்ற
முன்னுணர்வின்முயற்சியினாற்றிருவிருத்தம்பலமொழிந்தார்

121

மண்முதலாமுலகேத்தமன்னுதிருத்தாண்டகத்தைப்
புண்ணியாவன்னடிக்கேபோதுகின்றேனெனப்புகன்று
நண்ணரியசிவானந்தஞானவடிவேயாகி
யண்ணலார்சேவடிக்கீழாண்டவாசமார்ந்திருந்தார்

வானவர்கண்மலர்மாரிமண்ணிறையனின் துயிலின்
மேனிறைந்தவைந் துபேரியுடுவாஷ்டிபூமிநி தூண்டுவதல்
யோனிகளாயினவெல்லா முண்ணிறைந்தவியரும்கிழங்கி
நானிறைந்தகித்திரையிற்சதயமாந் திருநாளில்.

193.

அடியனேனாதாவாலாண்டவரசின்கரிதப்
படியையானறிந்தபடிபகர்ந்தேனப்பாழுனிவன்
கடிமலர்மென்சேவடிதள் கைதொழுதுருவச்சிறையார்
முடிவிடிகழ்த்திருத்தொண்டின்புபற்சியினைமொழிகின்றேன் 194.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்புராணம் முற்றிற்று.

MAHAMAHO PADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANNAMUR MADRAS 21

9212

சங்கரநயினுர்கோவில், சைவசித்தாந்த சபைப்
பிரகரம் 3.

உ

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத
மந்திரங்களே வேண்டும்.

சங்கரநயினுர்கோவில்
சைவசித்தாந்த சபை
பிரகரம் 3.

இயற்றியவர்

ஆ. சகரமூர்த்திப் பிள்ளை.

சங்கரநயினர்கோவில், சைவசித்தாந்த சபைப் பிரசுரம் 3.

உ

திருச்சிற்றர்ப்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட சரிகன் திருவடி வாழ்க.

**சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத
மந்திரங்களே வேண்டும்.**

இது

சங்கரநயினர்கோவில்

சைவசித்தாந்த சபைத் துணைத்தலைவர்

சித்தாந்த பண்புத பூஷணம்

விவரம் ஆ. சபாமுர்த்திப் பிள்ளையவர்களால்

இயற்றி

தென்காசி

ஸ்ரீ சண்முகம் அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

1954.

விலை ரூ. 0-6-0
தபாற் கூலி சேவ்று.

இப்புத்தகம் வடைக்கும் இடங்கள்:—

1. **ஆ. அம்மையப்ப பிள்ளை,**
மெய்கண்டான் நிலயம்,
திரிபுரசுந்தரியம்மன் கோவில் மேலத்தெரு,
பேட்டை P. O. (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

2. **S. ராஜகோபாலன்,**
பொருட் காப்பாளர்,
சைவ சித்தாந்த சபை,
சங்கரநயினர்கோவில் P. O. (திருநெல்வேலி ஜில்லா)

சிவமயம்,

முன்னுரை.

இக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டின் ஆயுதங்களில் தமிழிலே அர்ச்சனை வேண்டுமென்று ஒரு சிலரால் பிரசங்கிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்வர்ச்சனை சைவ ஷலகுக்குச் சாதகமா? பாதகமா? என்று ஆசிரியர் திரு. ஆ. ச. ரமணித்திப் பிள்ளையவர்களை உசாவினோம். அது நாத்திகத்துக்கே சாதகம், சைவஷலகுக்குப் பாதகமே என்று அவர்கள் எடுத்து விளக்கினார்கள். அவ்விளக்கத்தை ஒரு நூலாக எழுதித்தரும்படி வேண்டினோம். அதற்கிசைந்து 'சைவாலயங்களில் சமஸ்கிருத மந்திரங்களை வேண்டும்' என்ற இந்நூலை அவர்கள் ஆக்கித் தந்தார்கள்.

இந்நூலாசிரியரவர்களைத் தமிழகச் சைவப்புலவர் பெருமக்கள் நன்கறிவர். இவர்கள் திருநெல்வேலிப் பேட்டையில் தோன்றிச் சித்தாந்த பண்டித பூஷாமாய் விளங்கிச் சங்கரன்-கோவிலில் தங்கி மக்களுக்குச் சைவத்துறையை உணர்த்தி வருகிறார்கள். சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் இப்புலமையிற் சிறந்தவர்கள். மேதக்க நூலுரைகள் பல ஆக்கி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பே தம் 'சுயமரியாதையியக்கச் சூறாவளி' யால் கருஞ்சட்டையினருக்குச் சாட்டையடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருவாவடுதுறை யாதீனமாகிய சைவஞான ராஜதானியில் அவ்வாறான மஹாவித்வானாயிருந்த உயர்ந்திரு. வி. சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளையவர்களின் பிரதான சிஷ்யர். இப்போது எங்களுக்குக் குருவாக விளங்கி வருகிறார்கள்.

வேத சிவாகமங்களே முதல் நூல்கள். சைவம் அல்லால் மற்றொன்றும் இல்லை. ஒவ்வொரு சைவனும் இவ்வுண்மையை உணர்க. கடைப்பிடிக்க, அவன் தன் சமய வழிபாடுகளிற் சிறந்து விளங்குக. சமய சமரசமென்பது சமயக்கண்ணில் மண்போடுவதே யென்பதை அறிந்து விலகுக. பிறசமயங்களைத் தூற்றற்க இவை இவ் வாசிரியரவர்களின் விருப்பம். இது இந்நூலில் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலைச் சைவத்தார் மூன்று

சமயக் கண்கொண்டு படித்துணர்வதே முறை. ஆனால் இந்நூலிற் குறிக்கப்பட்டுள்ள நவீனர் இந்நூலைக் கண்டதும் வேங்கையெனச் சீறினுஞ் சீறுவர். அவரும் பொறுமையோடு இந்நூலைப் படிக்கட்டும். தம் கருத்தை அவர் மாற்றிக் கொண்டு திருந்துவது திண்ணம்.

சைவசமய வளர்ச்சியில் உதவேகங்கொண்ட இளைஞர் களுக்குச் சைவசமயப் போர்வையில் மறைந்து திரிகிற தமிழ் வெறியர்களை இந்நூல் காட்டிக்கொடுக்கும். T. S. ஸ்ரீபால் என்பவர் அறம் என்ற போர்வையில் மறைந்து நின்று தாம் எழுதிய 'எம்மான் கோயில்' என்று சுவடியில் சைவாசிரிய நெருவனையும் சைவ மாணவனெருவனையும் (வைணவ மாணவனெருவனையும்) கற்பித்து அவ்வாசிரியனைக் கொண்டு அம்மாணவனுக்குச் சமண சமயத்தைப் போதிக்கச் செய்து அவ்விருவரையும் (அவ்வைணவ மாணவனையும்) சமணப் படுகுழியில் தள்ளிவிடுகிறார். அதுபோல அந்நவீனரும் சைவசமயப்போர்வையில் மறைந்து நின்று சைவ மக்களுக்குத் தமிழ் வெறியை யூட்டி அவர்களைச் சைவசமயத்துக்கு விலக்காக்கி வருகின்றனர். அந்தப் பால் 'தமிழகத்தின் வரலாற்றை ஆராய்வதாயின் ஐனை சமயமே தமிழகம், தமிழகமே ஐனை சமயம் என்றுதான் கூறவேண்டும்.....' என்று எழுதியுள்ளார் அச்சுவடிக்குப் பாராட்டுரை தந்த எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் அச்சுவடியிற் கண்ட ஆசிரியன் போன்று கற்பனா புருஷரல்லர். அவர் பெயரைப் பார்த்தால் அவர் சைவ சமயியாகத் தான் பிறந்தவராயிருக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தும் அவர் தமிழ் வெறியைப்பட்டு உண்மையாகவே அச்சமணக்குழியி் லாழ்ந்தார். அங்ஙனமே சைவத்திற் பிறந்து அந்நவீனரால் அச்சமயத்துக்கு விலக்காக்கப்பட்டுத் தமிழ் வெறியராய்ப் போனவரும் ஏன் அந்நிய சமயங்களைப் பற்றமாட்டார்? தமிழர் சமயமென்று சொன்னாற் போதும். அது நாதத்திகமே யாயினுஞ் சரி, வேறெதுவாயினுஞ் சரி, அதைத் தழுவிக்கொள்வர் அவ்வெறியர்கள். அப்படிச் சைவமக்களை அந்நவீனர் பதங்குலைத்து வருகிற கொடுமையையும் அவ்விளைஞர்கள் இந்நூலில் விளங்கக் காணலாம். அவர்களின் பிறகால் சைவப்பற்றுக்கு இந்நூல் பெரிதும் உதவியாகும்.

சைவ சமயச் செல்வர்கள் அகில லோகங்களிலும் உள்ளார் என்பதை 'உவராழி சூழ்கிடந்த விருநிலத்திற் பாதலத்தி லும்பர் நாட்டிற் - சிவனோடத் தரித்தவர்மற் றெவருளரங் கவர்மலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்' எனவருங் காசிகண்டச் செய்யுளிற் காண்க. அவர்களைவருந் தம்முள் உரையாடிக் கோடற்கு இந்நூலில் விளக்கியபடி சமஸ்கிருதமே பொது மொழியாயிருந்து உதவிக் கொண்டுவர முடியும். தோத்திரங்கள் வேறு, மந்திரங்கள் வேறு என்பதை 'மன்பெருமா பறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்து ரைக்கு - மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங் களியா வையினு - முன்பிருந்து மற்றவன்முன் முகமலர வகநெடும்த - வன்பினினைத் தெலையல்லா ஸ்றிவுறு மொழில்ல' என்ற பெரிய புராணத் திருப்பாட்டு அறிவுறுத்துகிறது. ஆகையால் தோத்திரங்களை மந்திரங்களாகக் கொள்ளலாமென்பது அந்தப் பிரமாணத்துக்கு மாறுபட்டதாகும்.

இந்நூலின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ள சிறந்த கட்டுரை வரைந்தனுப்பிய ஸ்ரீ புண்ணியகோடி ஸோமசுந்தரக் குருக்கள் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைச் செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலைச் சங்கரநயினர்கோவில் சைவ சித்தாந்த சபையார் தம் சபையின் மூன்றாம் பிரசுரமாக வெளியிட அனுமதி கொடுத்துருக்கின்றனர். அச்சபை வாழ்க.

சங்கரநயினர்கோவில். }
25—7—1954.

S. ராஜகோபாலன்.

உ பதிப்புரை.

மக்களின் உணர்வு நிலையை ஒழுங்குபடுத்துங் கருவி தாய் மொழி யொன்றே யென்பது மொழிவல்லார் கோள்; கடவுள் வழிபாடு உணர்வு நிலையைப் பற்றியது; ஆகலின் தாய்மொழி யர்ச்சனைக் கிளர்ச்சி தவறில்லை என்கிறார் சிலர். அவரெல்லாம் மும்மல வியாதி யஸ்தர். அவ்வகையில் நான் போவ்வாரே அவர். ஆனால் அவர் அந்நோய்க்கு மருந்து தாமே செய்துண்பார். பரம சிவனாரோருவரே மருத்துவர், அவரருளிய சம்ஸ்கிருத வேத சிவாகமங்களை மருத்து நூல், அவற்றுட் கூறப்பட்ட சாதனங் களை மருந்து, அச்சாதனங்களை ஆண்டுக்கூறியவாறு அனுட்டித் தலே அம்மருந்தை யுண்டல், நோய் நீங்கி யின்பங் கிடைப்பது அப்போதுதான் என்று சொல்வது இந்நூல். தமிழ்ச் சைவருக்குத் தமிழ் தாய்மொழியானால் சம்ஸ்கிருதம் தந்தைமொழியே. தமிழ் தமிழகத்துக்குரியதாயின் அவ்வகம் உள்பட அகிலபுனங் களுக்குமே சம்ஸ்கிருதம் சமமாக வரியது. இந்நூல் அதனையும் சொல்கிறது. மக்கள் உணர்வு நிலையை ஒழுங்குபடுத்தங் கருவி எம்மொழியுமன்று, அம்மொழியிலுள்ள நூல்களையாம். மொழிப் பிரஞ்ஞை வேறு, நூற் பிரஞ்ஞை வேறு. அந்நூல்கள் கருவி யாதலும் அவற்றின் ஆசிரியன்மாரது தரத்தளவே யென்க, கடவுள் வழிபாடு உணர்வுநிலையைப் பற்றியதாயின் பரமசிவ வழிபாட்டிற்கு மக்களின் உணர்வுநிலையை ஒழுங்குபடுத்துவன அவ்வேத சிவாகமங்களாகிய நூல்களே. ஆகலின் தாய்மொழி யர்ச்சனைக் கிளர்ச்சி தவறு பெரிதுடைத்தே. இந்நூலில் அதனையும் விளங்கக் காணலாம்.

இந்நூலை யியற்றி வெளியிடுதற்கண் ஸ்ரீ S. இராஜகோபால முதலியார் முதலிய அன்பர்கள் பலர் இவ்வாசிரியரவர்களைப் பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தினார்கள் அவர்களெல்லாம் சைவ சீலமும், சைவாபிமானமும் மிக்கவர்கள். அவர்களுக்கும் இந்நூலை விரைவில் அச்சிட்டுதலிய தென்காசி, ஸ்ரீ சண்முகம் அச்சகத் தார்க்கும் என் நன்றி உரியதாகுக.

T. சங்கரபாண்டியன்,

சங்கரநயினர்கோயில், }
3—8—1954. }

காரியதரிசி,

சைவசித்தாந்த சபை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகள் திருவடி வாழ்க.

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

1. சைவஸ்தான்.

வடக்குக் கயிலை. தெற்குக் குமரி. மேற்குச் சோமநாத புரம். கிழக்குப் புஷ்பகநகரம். இந் நான்கெல்லைக் குட்பட்டது பாரததேசம். இதன் சநாதன தர்மம் சைவசமயம். இவ் வண்மையை அவ்வெல்லை கூறியதால் அறிக. 'முத்தேவ ராதி புலவோர்கள் விண்ணின் முழுதின் புகற்றி யருளின் பித்தேறி நின்ற முனைவன் பதங்கள் பெருகன்பி னோடு பணியு மத்தேய மான வுயர்பா ரதம்' என்றார் கச்சியப்ப முனிவர்பிரானார். 'Oh India, forget not that your ideal God is the great ascetic of ascetics Umanath Sankar.' என்றார் விவேகானந்தர். 'ஆரியரும், திராவிடரும்.....இந்தியாவுக்கு.....குறைந்தபட்சம் பதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்தவர்கள் இமயமலையிலிருந்து குமரி முனை வரையில் பரவி ஒருவரோடொருவர் பிரிக்கமுடியாதபடி கலந்து (அவர்களின்) சமயக்கோட்பாடுகளும், சமூக வழக்க பழக்கங்களும், கலைகளும், பண்பாடுகளும், பிரித்துக்காட்ட முடியாதபடி கலந்து போயிருக்கின்றன. இமயமலையிலுள்ள தேப்பாள நாட்டிலிருந்து தெற்கே ஈழநாட்டிலுள்ள திரிகோணமலை வரையில் சைவசமயமும், சிவலிங்க வழிபாடும், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து நடைபெற்றிருக்கின்றன. சைவசமயிகள் அணியும் புறச்சின்னங்களில் ஒன்றான ருத்ராஷ்ட மணிகள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நேப

2 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

பாளத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன' என்றார் 'கல்கி' யாசிரியர் டிசம்பர் 6, 1953 கல்கியில். இவை சில சான்றுகள். ஆகவே பாரததேச முழுவதும் சைவஸ்தான் என்பதாயிற்று.

2. முதல் நூல்.

சேனாவரையமும், நன்னூல் விருத்தியும் தமிழ் இலக்கணநூலுரைகள். அவற்றுள் சேனாவரையம் 'வடசொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் பொது' என்றது. விருத்தி 'ஆரியச் சொல் எல்லாத் தேயத்திற்கும் விண்ணுலக முதலியவற்றிற்கும் பொது' என்றது. அதனால் சம்ஸ்கிருதம் பாரத தேசத்தின் பொது மொழி, எல்லா மாகாணங்களுக்கும் சமமாக வரியது, தமிழகத்துக்கும் அதுவே யென்பது சித்திக்கிறது.

இருக்கு முதலிய நான்கும் வேதங்கள். காமிக முதலிய இருபத்திட்நூல் சிவாகமங்கள். அவை முதன் முதல் அம் மொழியி லுளவாயின. அவை முதல் நூல்கள். அவற்றையாக்கிய முனைவனார் பரமசிவனார். அதுபற்றி அம்மொழி சைவசமயத்துக்கு விசேடமாகவும் உரியதாயிற்று. 'ஆரியத்தொடு செந் தமிழ்ப்பய னறிகிலா வந்தகர்', 'ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்' என்றது திருமுறை

அம்முதல் நூல்கள் சைவசமயத்துக்குச் சர்வ பிரமாண சாத்திரங்கள். 'மறைநாலுந் தம்பாட் டென்பர்', 'மிச்சுவேத மெய்நூல்', 'தெந்நூ நான்மறை', 'பண்டாய நான்மறை', 'முடிவிலா வேதத்து', 'சுருதிமறை நான்கான செம்மை', 'ஆரணம் பொழியும் பவளவாய்', 'வைதிகத்தின் வழியொழு காதவக் கைதவம்', 'மறைவழக்க மிலாத மாபாஷிகள்', 'பதிக நான்மறை', 'இருக்கு நான்மறை', 'தொல்லிருக்கும் மறையேத்துகந்து', 'சந்தோக சாமமோதும் வாயான்', 'வேத வேதாந்தன்', 'மறையிறறியா மறையோன்', 'சுருதி சிரவுரை', 'வேத விழுப் பொருள்', 'வேதாந்த நிலைக்குறி', 'தெய்வநான் மறைகள் பூண்ட தேராணை', 'மந்திரமும் தந்திரமும் தாமே', 'அண்

டர் தமக் காகமநூல் மொழியும்', 'அரவொலி யாகமங்க ளறிவா ரறி தோத்திரங்கள் விரவிய வேதவொலி விண்ணெலாம்வந் தெதிர்த் திசைப்ப' என்றது திருமுறை. அவ்வடிகளில் அம்முத னூல்களின் பெயர்கள், அடைகள், சரிதைகள் முதலிய வுள் அவற்றை நோக்குக. அம்முதனூல்களைப் பற்றிய துதிகள் புலனும். வைணவமும் தமிழ்நாட்டுச் சமயமாம். சிலர் கருத் தது அச்சமய நூல் நாலாயிரப் பிரபந்தம் அதுவும் 'இருக்கெகர் சாமவேத நாண்மலர்' என்று பெயர்வரிசை கூறித் துதித்தது.

3. சைவ விதி.

மக்கள் அரசின் வழியாகத் தமக்கெனச் சட்ட திட்டங் களை வகுத்துக்கொள்வர். அவை இல்லாநிகழிதி. அவ்வகுப்பில் காலதேசங்களுங் கவனிக்கப்படும். ஆதலின் அவ்விதியை வசதிப் படி மாற்றுவர், நீக்குவர். வேறும் வகுப்பர் அவர். அது குற்ற மாகாது. ஏன்? உலகசுகமே அதன் குறிக்கோள். இன்னொன்று சமயவிதி. அஃதிங்குச் சைவவிதி. அதை வகுத்தவர் பரமசிவ னார். அதுதான் அம்முதனூல்கள். சைவசமுதகம் சைவாலயம் சைவாதீனம் எல்லாம் அந்நூல்களைப் போற்றுக, விசுவசிக்க, அவற்றின் வரம்புக்குள் அடங்குக, அவற்றில் விதித்தவாறே ஒழுகுக. அவ்வளவே அவற்றின் கடன். 'மெய்ச்கருதி விதிவழி யோர் தொழும்' என்றது திருமுறை. காலந்தோறும் இவ்வுல கில் சைவமக்கள் வருகின்றனர், வாழ்கின்றனர், மாள்கின்றனர். அவ்வக்காலத்து அவர்தொகை கைம்மண்ணளவே. ஆனால் உலகம் அழியும். அதுவரை எதிர்காலத்திலும் அவர் வந்து போய்க் கொண்டிருப்பர். அத்தனை பேரையுஞ் சேரக் கணக்கிடுக அத் தொகை உலகளவிற்கும் அதிகமாகும் சைவவிதி அவர்க்கும் உரியது. அதை அக்கைம்மண்ணளவினர் தம் காலமீட முதலிய வற்றிற்கேற்ப மாற்றலாமா? அதற்கவர் யார்? அவ்வுலகளவினர்க் குப் பிரதிபிதிகளா? மேலும் அவ்விதிக்குக் குறிக்கோள் வீடுபேறு. காலம் இடம் முதலியவற்றால் அவ்விதி பாதக மடையாது.

4 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

சைவசமூக நிலையங்கள் பல. அவற்றை அவ்வப்போது திருத்தவும் தேரலாம். திருத்துவ தென்பதென்ன? அவற்றை அவ்விதிவழி யொழுக்குமாறு செய்வதே அது. திருத்துவதெப்படி? முதலில் அம்முதல் நூல்களை யாராய்க. பிறகு அவற்றைத் தழுவி வேண்டுந் திருத்தங்களைச் செய்க. முறை அதுவே. அரசு திருத்துவதாயினும் அதுவே கணக்கு. பிறவெல்லாம் தான்தோன்றித் தனமான திருத்தங்கள். அவை நிமையே பயக்கும். சைவவிதி, சைவசமயம், சைவசமூக நிலையங்கள் ஆகியவை தம்முள் தொடர்புடையன. அத்தொடர்பு மிகவும் முக்கியம். அஃதகந்தால் அவை சிதறும். பிறகு அவை தனித்தனி பகைவர்க்கு இரைதான். சைவசமூகம் அதை உணர்க; அம்முதல்நூல்களில் விதித்தவாறே வாழ்க. அதுவே சைவவாழ்வு. அதன் பொருட்டு ஆற்றப் படுவதே சைவசேவை.

4. ந வி ன i.

தமிழகத்தில் தமிழரலைவருஞ் சைவசமயத்தின ரல்லர். அச்சமயத்துக்குப் பரம துரோகிகளாயுள்ள தமிழரு மிருந்துவருகின்றனர். அவருங் கணக்கற்றவர். அவரிருப்புந் தொன்று தொட்டது. ஆனால் சைவசமயத்தின ரனைவரும் தமிழரே. அவருள் தமிழை வெறுப்பார் யாருமில்ர். அதனை விளங்கவைத்த புலவர் பெருமக்கள் பலர். அவரை யெண்ணுக. பெரும் பகுதியினர் சைவரே. அது தெரியவரும். அவர் தமிழை வளர்ப்பார். ஆனால் அத்துரோகத் தமிழரின் துரோகச் செயலும் அவருக்குத்தெரியும். அதற்கு இரையாமாறு தம் சமயத்தை அவர் விட்டுக்கொடார்.

நாத்திகத் தமிழர், சிரத்தையின்றி ஆத்திகம் பேசுந் தமிழர், சம்ஸ்கிருதத்தைப் பழிக்குந் தமிழர், பார்ப்பனரைப் பகைக்குந் தமிழர், எந்த ஆத்திக சமயதூலிலும் சிறிது பயிற்சியு மில்லாத தமிழர், தாழ்த்தப்பட்டவரென்ற வகுப்பாருள் சைவ மாதிரி சமயங்களை யாசரித்தால் உலகில் முன்னேற முடியாதென நம்பிக்கை யிழக்குந் தமிழர், எம்மதமுஞ் சம்மதமென்னுந் தமிழர், தமக்கென எதுவுமில்லாத தமிழர் எனச் சில தமிழருளர்.

அவரெல்லாங்கூடினர். அஃதொரு தமிழர்கூட்டம். சிலகாலமாகத் தமிழ்ச் சைவருட் சிலரும் அக்கூட்டத்தி லகப்பட்டனர். அவர் நிலை யென்ன? அவர் தமிழ்ச் சைவநூற்களைப் படிப்பர். அவற்றி லுள்ள தமிழைச் சிறிது சுவைப்பர், ஆனால் சைவத்தை அறவே உமிழ்ந்து விடுவர். அவர் நிரூபிற் பூசிக்கொள்வர், உருத்திராக்கத் தரித்துக்கொள்வர், சமயப் பிரசாரமுத் செய்துவருவர். அப்பிர சாரத்திற் சமய மிருக்கும், தமிழ்ச்சமய மிருக்கும், நிற்குது சமய மிருக்கும். ஆனால் சைவசமய மாத்திர மிராது தமிழ் ஒதுவொழி. சைவம் ஒரு சமயம், மொழி வேறு. சமயம் வேறு, அவ்வேறு பாட்டை அவர் விடுவர். சைவமென்று சொல்லுதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் பலதேரும். அப்பிரதேல்லாம் துரிஜென்றே அவர் சொல்வர். அது சகவாச தோஷமுமாம். சைவாசனமும், சைவா லயம், சைவாதினம் முதலியவைல்லாம் சைவத்தி னுடைமை, சைவத்துக்கே யுரியன. ஆனால் அவை தமிழினுடைமை, தமிழுக் குரியன என்பா ரவர். அத்துரோகத் தமிழரின் கை வலுப்பெற அது ஏதவாகும். மொழிப்பொதுமைபற்றி அவ்வுடைமையை யான, அதிற் பங்குபெற அவர் முற்படுவர். சைவ சமயத்துக்கு அது பெருந்திங்காகும்.

அச் சைவருக்கு ஒரு குலத்தில் வெறுப்புண்டு சம்ஸ் கிருதம் அக்குலத்துக்கே யுரியதாகம்: அப்படி அவர் மயங்கினர். அதனால் அம்மொழியும் அவருக்குக் கசத்தது. அக்கசப்பே அவ ரிடம் தமிழ்ப்பற் றியிற்று. அது நீண்டது. வேதாகம, நிந்தை யிலும் அவர் இறங்கினார் அந்நூல்கள் சைவ சமயத்துக்குப் பிரமாணவரம்பா யிருந்து வருவன. அவ்வரம்பை யழிக்க அவர் முந்துகிறார். கற்பவரம் பழிந்தாள் ஒருத்தி. அவளோடு வாழ் கிறான் அவள் கணவன். அவனால் இல்லறத்தைச் சரியாய் நடத்த முடியுமா? அதன் பயனை யடைய முடியுமா? அப்படியே பிர மாண சாத்திர வரம்பழிந்த சைவம் சைவமாகாது. அதை வைத் துச் சைவ சமூகம் வாழமுடியாது வாழ்வதாற் பயனுமில்லை. சைவத் துரோகிகளின் செயலே உருப்பெறும். அதற்கு அவ்வரம் பழிப்பே முதற்படி. ஜகையால் அச்சைவரிடம் சைவசமூகம்

6 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும் இனி அச்சைவர் இந்தக் கட்டுரையில் நனை ரெனப்படுவர்.

5. தமிழ் மந்திர மோகம்.

ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும் மாகாண மொழி யுண்டு. ஒரு மாகாணத்தில் சமஸ்கிருதைய இரண்டு மூன்று மொழிகளும், மிகச் சிறிய அளவில் வியாபித்த மொழிகளு மிருக்கலாம். பாரத தேசத்தில் மாகாணத்தோறும் சைவாலயங்கள் பல அவற்றில் பிரதிட்டை, உற்சவம், அர்ச்சனை யாதிய நடைபெறும். அப்போது மந்திரங்கள் ஒதப்படும். அவை சம்ஸ்கிருத வேதாகமங்களி லுள்ளன, வேறெம் மாகாணத்தாரேனும் தம் மாகாண மொழியில் அம்மந்திரங்க ளிருக்கவேண்டுமென விரும்புகின்றனரா? கிளர்ச்சி செய்கின்றனரா? தமிழகத்தில் மாத்திரம் அந்நவீனர் தமிழ் மந்திரங்கள் வேண்டு மென்கின்றனர். தமிழில் மந்திரங்களிருந்தால் அவற்றை எடுத்தாவலாம், இல்லாவிட்டால் சிருட்டித்தாவலாம் என்கிறார்வர். அவரும் இருவகையினர். சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களை அறவே நீக்குக என்பர் ஒருவகையார் வழக்கத்திலுள்ள சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களு மிருக்கட்டும், அவற்றோடு தமிழ் மந்திரங்களையுந் சேர்த்துக்கொள்க என்பர் இன்னொரு வகையார். ஒட்டகம் கூடாரத்தை ஆக்கிரமித்தது. அராபியன் வெளியில் தள்ளுண்டான், அக்கதை பிரசித்தம். இப்பிந்தியார் செயல் அக்கதைபோலவே முடியும். ஆகையால் இவர் அம்மந்திராருக்கு மறைமுகத் துணைவரே தமிழ் மந்திரப் பற்றென்பது ஒரு மோகம் அது அந்நவீனரைப் பீடித்தது. தமிழவைணவராதி பிறசமயத்தாரு முளர். அவரையும் அது தொட்டதோ? என்னவோ?

தமிழ் மக்களுக்குச் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களின் பொருள் விளங்காது. ஆகையால் தமிழகச் சைவாலயங்களில் தமிழ் மந்திரங்களே வேண்டும், அவர்க்கு அவற்றின் பொருள் விளங்கும் அதனால் மனங்கலந்த பத்திவழிபாடு கூடும். நாத்திகத் தொலையும் இவை அந்நவீனர் கூற்று. அதுபற்றிச் சிறிது ஆராயலாம்.

6. பெயர்ப்பு மந்திரங்கள்.

சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களைத் தமிழிற் பெயர்த்து அப் பெயர்ப்புக்களைத் தமிழ் மந்திரங்களெனக் கொள்க இப்படிச் கூறுவாரும் அவரு ளிருக்கின்றனர். மந்திரமென்ற பதமே சம்ஸ்கிருதம். மனனம், திரானம் என்பவை சேர்ந்தன. அப்பதந்தோன்றியது. நினைப்பவரைக் கரை சேர்ப்பது என்பது அதன் பொருள். அப்பதத்தின் தமிழ்ப் பெயர்ப்புச் சொல்லே இன்னுங்காணப்படவில்லை. அது கிடக்க. இனி அம்மந்திரங்களைப் பெயர்த்துக் கொள்ளட்டும். அம்மூல மந்திரங்களை என் செய்வது? ஒதுக்கிவிடுவது? அது நன்றிகெட்ட செயல் மேலும் பெயர்ப்புக்கள் சரியானவையென்று எப்போதும் நம்பப்பட்டல் வேண்டும். அதற்காக அம்மூலங்களைப் போற்றிவைத்தல் அவசியம். இன்றேல் அன்றிய சமயிகள் திரிவு செருகல் நீக்கல் என்பவற்றைச் செய்வர். அம்மூலங்கள் கெடுவர். அப்பெயர்ப்புக்களும் கம்பிக்கையை யிழக்கும். இன்னும் அவ்விரு மொழிப் பயிற்சியும் வேண்டும் இன்றேல் பெயர்ப்பும், மூலங்களைப் போற்றிக் கோடலும் இயலா.

ஏகாக்கரம், பஞ்சாக்கரம், ஷடாக்கரம், அஷ்டாக்கரம், நவாக்கரம், 'மிக்கவா கமத்தாந் பூசை வினைத்தெழுத் தொன்றிரண்டு — தக்கநான் கைத்தா நெட்டுத் தசவிரா றிருபத் தெட்டிற் — ரெக்கமத் திரங்கனாதி பல', காயத்திரி, ஹம்ஸம், பஞ்சப் பிரமம், ஷடங்கம், ஹிருதயம், பிராஸாதம், ஸ்ப்தகோடி, கலா, ஸம்ஹிதா, ஆபானம், பீஜம், அஷ்டோத்தரசதம், ஸஸஸ்ரம் என மந்திரங்கள் பல. அத்தனையும் சைவானுட்டானத்துக்கவசியம். பிரதிபாதி, அஷ்டபந்தன மாதிய ஒருபுறம். திஷ்டி, உபநயனம், கல்யாணம், ஸீமந்தம், பிரேத காரியம், அந்தியேஷ்டி, சிராத்தமாதிய மற்றொருபுறம். அவையெல்லாம் வேதாக்கமோக்தமான வைவக் கிரியைகள். அவை அற்ப சொற்ப மல்ல. மந்திரங்கிரியை பாவனை யில்லாத சைவம் ஏது? அப்பூன்றனுள் ஒன்றை

யின்றி யொன்றில்லை. ஒன்று மாறினால் மற்றவையும் மாறும். அம்மந்திரங்களை யெல்லாம் தமிழிற் பெயர்க்க வுத்தேசமா? முடியுமா?

இன்னும் ஏகாக்கரம் பஞ்சாக்கர முதலியன எண்ணடியாகப் பிறந்த பெயர்கள். அவற்றைத் தமிழிற் பெயர்க்க: அப் பெயர்ப்புக்களைவிட்டு அப்பெயர்கள் விலகும். அந்நஷ்டம் சிறிதா? பத்தார் திருமுறையிற் பல சக்கரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றில் அப்பெயர்ப்பு மந்திரங்களின் எழுத்துக்கள் அடங்குமா? அச்சக்கரங்களையும் மாற்றி யமைக்க வேண்டுமா?

அத்சிருமுறையில் ‘இட்ட விதழ்க ளிடையந் தரத் திலே — யட்டஹத் விட்டதின் மேலே உவ்விட்டுக் — கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோம்சிரோ — மிட்டுவா மத்திற்கிரோங் கென்று மேவிடே’ என்று வருகிறது. அன்ன பாடல்கள் பல. அவற்றிலுள்ள மந்திரங்களெல்லாம் சம்ஸ்கிருதமே அவ்வாறியர் அவற்றை யப்படியே தந்தார், அவற்றுள் ஒன்றையாவது தமிழிற் பெயர்ச்சுக்கில்லை. ஏன்? அவற்றை யப்படியே ஓத வேண்டும். அவர் எட்டளை அது அதனாற்றான் அத்திருமுறை திருமந்திரமென்றாயிற்று.

அத்கவாக்கள் ஆறு, அவற்றுள் வர்ணம் ஒன்று பதம் ஒன்று, வர்ணம் — எழுத்து, பதம் — சொல், சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர் பதினாறு, மெய் முப்பத்தைந்து, அவ்வைம்பத்தோ ரெழுத்துக் களுமே வர்ணத்துவா, அவ்வெழுத்துக்களால் எண்பத்தொரு பதங்க ளியின்றன. அவை பதாத்துவா, அவ்வெழுத்துக்களைத் தமிழாக்க முடியாது. அப்பதங்களுக்குத் தமிழிற் பொருள் தெரியலாம் ஆனால் அத்தமிழ்ச் சொற்கள் பதாத்தவா ஆகா. ஏன்? அச்சம்ஸ்கிருத வர்ணங்களா லாகிய அச்சம்ஸ்கிருத பதங்களே பதாத்துவா: அப்படித் தெளியக் கூறியது சிவாகமம், ஷடத்துவ ஆவாகனம், அவற்றின் வியாப்பிய வியாபக வுபதேச மாதியன நிர்வாண திசையின் அங்கங்கள், பெயர்ப்புக் கொள்கை அத் திசைக்கு உலையாகும்.

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும். 9

அந்நவீனர் பிள்ளையார்கழி யிடுவதிஃகை, அவ்விடத்தில் ஓம் என்றெழுதுவர். ஓம் தமிழாம்: அவர் சொல்கிறார். 'ஓமென்று மறைபயிலுவார்' என்றது திருமுறை. ஓமென்று தொடங்கிப் பயிலும் மறை தமிழிலி லை. சம்ஸ்கிருத வேதங்களே அப்படிப் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. அன்றியும் ஹங்காரம், ரீங்காரம், மமகாரம், அஹங்காரம், ஹ்ரீங்காரம், என்பன சம்ஸ்கிருத வழக்கு. ஓங்காரமும் அன்னதே. திருமுறையும் 'ஓங்காரத்துட் பொருள்' எனக் கூறி அவ்வழங்கை ஏற்றது. ஆகையால் அம் மந்திரமும் சம்ஸ்கிருதமே. தமிழ்ச்சொற்களைக் காரச்சாரியை கொடுத்து வழங்கலாமா? அதற்கு விதி யென்ன?

சிவ மந்திரம், உமாமந்திரம். விநாயக மந்திரம். ஸ்கந்த மந்திரம், விஷ்ணு மந்திரம், காருடமந்திரம் என்பன தெய்வம் பற்றிய வழங்கற்பாடுகள். சமயம்பற்றியும் மந்திரங்கள் வழங்கப் படும். முன் காட்டப்பட்ட ஏகாக்கரமுதலிய வழக்குகளு முள். அத்தனையுந் துவேஷக் கலப்பற்றன. ஆதலின் தம்முள் மோதா. ஆனால் தமிழ்மந்திர மென்ற மாத்திரத்தில் தெலுங்கு முதலிய பிறமொழிகளிலும் மந்திரம் தோன்றுதற்கு இடங்கொடுக்கப்பட்ட தாகும். அதனால் தமிழ்மந்திரம், தெலுங்குமந்திரம், ஹிந்திமந்திரம், குஜராத்திமந்திரம் என மொழிபற்றிய வழக்குகளும் முளைக்கும். அது ஆரியமந்திரம், திராவிடமந்திரம், நீக்ரோமந்திரம் முதலிய இனம்பற்றிய வழக்குகளையும், சென்னை மந்திரம், சீனமந்திரம், இலங்கைமந்திரம் என நிலம்பற்றிய வழக்குகளையும், பிறவற்றையுந் தோன்றச் செய்யும். அவை பரிகாசத்துக் கிடம், அன்றியும் ஒரு சமயத்தினருக்குள்ளேயே சண்டையை மூட்டும், ஆகையால் துவேஷ ஜன்யமு மாம்.

மந்திர சர்தம் உமாமயம் மந்திர அர்த்தம் சிவமயம். வேதாகமோக்த மந்திரங்களுக்கே அவ்விலக்கண முண்டு. ஆகலின் அச்சப்கமும் அர்த்தமும் ஆற்றலுடையன. அந்நவீனர் விரும்பும் மந்திரங்கள் வேறு. அவற்றுக்கு ஆற்றல் சொல்லிலா? பொருளிலா? இரண்டிலுமேயா? சொல்லிலெனின், தமிழ்ச்சொற்க ளிற்றான் அஃதுண்டெனச் சாதிக்கவேண்டும். அஃதவரால்

10 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

மூடியுமா? தெலுங்கர் முதலியோர் அதனை யேலார். அவர் தம் மொழிகளிலேயே அஃதுண்டென்பர். பொருளிலெனின், சம்ஸ்கிருத மந்திரப்பொருள் தமிழுக் கிரவலே. அதற்குந் தமிழுக்குஞ் சம்பந்த மில்லை. இரண்டிலுமேயெனின், அம்மந்திரங்கள் தமிழுக்கே உரியவாதல் வேண்டும் தமிழ்மந்திரங்களுளவா?

செய்யுளை வசனமாக மாற்றலாம். அதுவும் பெயர்ப்புத் தான். தேவாராதிகள் செய்யுள். அது பலருக்கு விளங்காது. அதனை வசனத்திற் பெயர்க்க. அவ்வசனத்தை அவர் படிப்பர். ஆனால் அச்செய்யுளைப்போல் அவ்வசனத்தையும் ஓதலாமா? அவ் விரண்டறகும் ஓதும் பயன் ஒன்றுதானா? ஆமெனின், அச்சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களையும் அவற்றின் பெயர்ப்புக்களையும் ஓதுதற்குப் பயன் ஒன்றுதான்.

செய்யுள் நடையில் தரவேறுபாடுண்டு. வசன நடையிலும் அப்படியே. மந்திரப் பெயர்ப்புக்கு வேண்டுமது செய்யுளா? வசனமா? எந்நடை தரம்?

சம்பந்தரை வணங்கி முத்திபெறார் பலர். அப்படியே மாணிக்கவாசகரையும் வணங்கி முத்திபெறலாம். அவர் திருவாசகத்தை யந்ளினார் அதை ஆங்கிலத்திற் பெயர்த்தார் போப் என்பவா. இலண்டனில் ஒரு சிவாலயம்நிறுப்பதாகக் கொள்க. அதில் அப்பெயர்ப்பைத்தானே ஓதவேண்டும்? தமிழருக்குத் தமிழ்போன்றது ஆங்கிலருக்கு ஆங்கிலம். ஆகலின் அம்மூலத்துக்கும் பெயர்ப்புக்கும் ஓதற்பயன் ஒன்று: அப்படிச் கூறுவதே அந்நவீனருக்கு நியாயம். இங்கு மாணிக்கவாசகர் திருவருவம் வணங்கப்படுகிறது அங்குப் போப்பருவம் வணங்கப்படலாமா? ஆமெனின், அவ்வுருவை இங்கும் வணங்கினு லென்னை? மாணிக்கவாசகரின் பெயர்ப்பே போப். அப்படியுஞ் சொல்லிக்கொள்ளலாம் அந்நவீனர்.

வாக்குக்கள் மூன்றுவகை. அவற்றுள் ஒன்று ஞான வாக்கு. அது பரமசிவனு ருடையது. வேதாகமங்களே அது. இன்னொன்று அனுபவவாக்கு. அது சம்பந்த ராதியருடையது.

தேவாராதி திருமுறைகளே அது. பின்னொன்று பிராகிருதவாக்கு. அது சிவானுபவ மிலை தாருடயது. நான்போன்ற ரெழுதும் நூல்கள் பல அவையெல்லாம் அது. ஞானவாக்கும் அனுபவ வாக்கும் அருள்நாதவாலி. பிராகிருதவாக்கு மாயாநாதவொலி. அந்த ஞானவாக்கி உள்ளன மீஸ்கிருத மந்திரங்கள். ஆகலின் அவையும் அருள்நாத வொலயே அவையே சித்தி முத்திகளைப் பயக்கும். அவற்றைப் பெயாப்பதென்ப தென்ன? மாயாநாத வொலி யாக்குவதேயாம் அவ்வொலிச் சொற்கள் அப்பயனைத் தரா. தேவாராதிகளைப் பெயர்த்த வசனமும் மாயாநாதவொலி தான் ஆகவே எங்குள்ள சைவாலயங்களிலும் அவ்வொலிச் சொற்களை மந்திரங்களாக ஒதுக்கூடாது

7. திருமுறை மந்திரங்கள்.

தேவார முதலிய திருமுறைகள் ளுள்; அவற்றிலிருந்து சிலபல பதிகங்ளையாவது பாடல்களையாவது, பாதங்களை யாவது, பததெடாட்களையாவது, பதங்களையாவது எடுத்து வரிசைப்படுத்தி அக்கோவையை மந்திரங்களெனக் கொள்ளலாம்; இப்படிச் கூறுவர் அந்நவீனர். தமிழகத்துச் சைவாலயங்கள் பல. அவற்றில் தேவாராதிகள் ஒதுப்பட்டே வருகின்றன. அவற்றை ஓதிவருபவர் ஓதுவார் அந்நியமந் தொன்றுதொட்டது. அவ்வாலயங்களில் திருவுருவங்க ளுள். அவற்றிற்கு உபசாரங்கள் செய்யப்படும் அவற்றுள் அவ்வோதுகையு மொன்று. அதற்கும் அந்நவீனர் விருமபும் அக்கோவையை ஓதுகைக்கும் வேறு பாடென்ன?

எல்லாரும் ஞானவாக்கின் விதிப்படியே யொழுக வேண்டும். அப்படி யொழுகாதவரைப் பிறப் பிறப்புக்கள் விடா. தேவார முதலியவற்றின் ஆசிரியன்மார் தம்முனைப் பிறப்புக் களில் அவ்விதியைக் கட்டறக கற்றனர், கற்றபின் அதற்குத் தக நின்றனர். அவர்க்கு முத்தி சித்தித்தது அவ்வேதாகமங்களே கற்பவை யென்ற உண்மையை அவர் அனுபவித்தது கண்டனர்.

12 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

ஆகலின் அவ ருளிய தேவாராதிகள் அனுபவ வாக்கெனப் பட்டன, திருமுறைப் பாடல்கள் பலவாயிரம், அவற்றுள் அவ் வாசிரியன்மார் தம்மைப்பற்றியுங் கூறியிருக்கின்றனர் 'நான் மறை வல்ல ஞானசம்பந்தன்', 'நான்மறை யங்க மோதிய நாவன் — வன்டுண்டன்', 'செழுமறை கெரியுந் திகழ் கரு ளூரன்', 'மறைவல வாலி', 'மாசிலா மறைபல வோதுநாவன் வண்புரு டோத்தமன்' என்பவற்றை நோக்குக. அவரெல்லாஞ் சம்ஸ்கிருத சதுர்வேத விற்பன்னரென்பது விளங்கும். அவர் தம் பாடல்களைப்பற்றியும் பேசினர். 'ஆரணம் பொழிந்த பவளவாய் சுரந்த வழுதழு றியதமிழ் மாலை', 'ஆரணத் தேன்பருகி யருந் தமிழ் மாலை கமழவரும்' என்பன காண்க. திருமுறைகள் வேதக் கருத்தையே பிரதிபலிக்கின்றன வென்பது விளங்கும். ஆனால் ஒருவகையில் அவரெல்லாம் ஒருமுகமான எச்சரிக்கையுட னிருந் திருக்கின்றனர். என்னை? தம் பாடல்கள் வேதமென்றே, மந்திர மென்றே, அவற்றிற்குச் சமமென்றே அவர் புகழவில்லை,

ஆனால் அவர் 'மந்திர வேதங்கள்', 'மந்திரத்தமறை' 'மந்திர மறை', 'மந்திர நான்மறை', 'மந்திர மாமறை', என்று பாடினர். சம்ஸ்கிருத வேதங்களே சர்வ மந்திரங்களுக்கும் ஆகரம் அவ்வுண்மையை அவ்வாடிகள் ஏற்றுள்ளன. வேதம் மந்திர மயம்; அதனால் மந்திரமென்ற பெயரும் பெற்றது. 'மந்திரமுந் தந்திரமுந் தாமே' என்றது காண்க. மந்திரம் — வேதம், தந்திரம் — சிவாகமம் 'இருக்குருவா மெழில் வேதம்' என்றது பத்தாந் திருமுறை. இருக்குரு — மந்திரவடிவம்.

இன்னும் 'நன்றுமிகு நாண்மலரா னல்லிருக்கு மந்திரங் கொண் — டொன்றிவழி பாடுசெய லுற்ற வன்ற னோங்குயிர் மேற் — கன்றிவரு காலனுயிர் கண்டவனுக்கன்ற ளித்தான் — கொன்றைமலர் பொன்சொரியுங் கோளிலியெம் பெருமானே', 'வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப் — போதத் தால் வழிபட்டான்', 'நலமலி தருமறை மொழியொடு மல ரவை கொடுவழி படுதிறன் மறையவ னுயிரது கொளவரு

மற விதனுயிர் கெடவுதை செய்தவன்' என்றது திருமுறை அவற்றிலுள்ள இருக்குமந்திரம் வேதத்தின் மந்திரம், மறை மொழி யென்பன வொன்றே இருக்குமந்திரத்துக்கு நல் என்பதும், மறைமொழிக்கு நல் மலிதரு என்பதும் விசேடணங்கள். அவற்றையுங் கருதுக. போதத்தால் வழிபட்டான் என்று மிகுக்கிறது. போதம் — ஞானம் வேதமந்திரத்தால் வழிபடுவதே ஞானவழிபாடு. அது விவக்கம். வேறு மந்திரங்களால் வழிபடுவது மூடவழிபாடு. அது தொலி, சம்ஸ்கிருத வேத மந்திரங்களே மந்திரங்கள். அவைகொண் டர்ச்சிப்பதே அர்ச்சனை எமபயம் நீங்கினதே அதற்குச் சாட்சி அதற்கேற்ற மந்திரங்களை வேதத்திலிருந்து கண்டெடுத்தானே அம்மறையவன், அதுவே அவனுடைய திறல் அம்மந்திரங்களை யப்படி வந்தித்தன திருமுறைகள்.

ஆகவே வேதத்தை விட்ட அறமில்லை. அப்படியே திருமுறைகளும் வேதத்தை விடா. ஆகலின் வேதத்தை விசுவசிப்பவரே அவற்றை ஓதுதற்குரியார். அவையும் அவருக்கே அனுக்கிரகிக்கும். வேதநிந்தகர் அவற்றையும் நீந்திப்பவரே. அவர் அவற்றை வேறெப்படியும் போற்றுக, ஓதுக, அவை அவரைக் கண்டு நாணி விலகும். அவ்வோதுகை வெறும் ஆரவாரம். ஆதலின் ஞான வாக்கின் ஸ்தானத்தில் ஞான வாக்கு இருப்பதாக. அதை அனுசரித்த ஸ்தானத்தில் அனுபவ வாக்கு இருக்கவேண்டும். அனுபவ வாக்கை என்ன வகை செய்தும் ஞானவாக்கின் ஸ்தானத்தில் வைக்கக்கூடாது. வைத்தால் அவ்விரு வாக்குக்களுமே அவமதிக்கப்பட்டனவாகும் சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத வேதமந்திரங்கள் முதலில் ஓதப்படுகின்றன. பின்னர்தான் தேவாராதிகள் ஓதப்படும். அம்மரபைக் காண்க

வேதம் பதிகப் பாகுபாடுக ளுடையது. தேவாரமும் அப்படியே. வேதத்தை அனுசரித்தது தேவார மென்பதை அதனாலுந் தெரியலாம்.

அர்ச்சனை பாட்டே யாகும்' என்றது பன்னிரண்டாம் திருமுறை; ஆதலின் அர்ச்சனைக்குத் திருமுறைகளை ஓதின

14 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

லென்ன? என்பர் அந்நவீனர். அப்பாட்டாவது ஏழாந் திரு முறை. அதைப் பாடியவர் சுந்தரர். அவர் எந்தச் சைவாலயத் திலாவது பதிகங்கள் பாடி அர்ச்சனை செய்திருக்கின்றனரா? இல்லை. ஆகையால் அவ்விடி அந்நவீனர் கொள்கைக்கு இசையாது. அர்ச்சக குலத்தின ராகிய அச்சுந்தரரை மாத்திரம் 'நீ அர்ச்சனை செய்ய வேண்டாம் நம்மைப் பாடிக்கொண்டே யிரு. போதும், உன் பாடல்களையே நாம் அர்ச்சனையாக ஏற்றுக்கொள்வோம்' என்று பரமசிவனார் அனுமதித்தார். அர்ச்சனைக்குப் பாட்டு என்றில்லை, பாட்டே அர்ச்சனை. அவ்வேறுபா டறிக.

இனிக், கைவல்ய நவரீத மு தலியன மாயாவாத நூல்கள். பிரபுலிங்க லீலை முதலியன ஐக்கியவாத நூல்கள். வடலூர் இராமலிங்கர் சைவசமயத்தவ ரல்லர் அதை அவரே சொல்லி விட்டார். அவர் பாடியவும் பல நான்போன்ற ராக்கும் பாடல் களு முள அவையுங் கணக்கில், அவையெல்லாந் தமிழே. அவற றிலுஞ் சிவதுதிகள் மிகுதி. சைவாலயங்களில் அர்ச்சனை யாதிய வற்றிற்கு அவறறிலிருந்தந் தமிழ் மந்திரங்கள் திரட்டலாமா? ஆகாதா? ஆமெனின், அப்பாடல்களோடு திருமுறைப் பாடல் களுஞ் சம மென்றும் அதுவுந் திருமுறை நிந்தையே ஆகா தெனின், அவறறின் சமிழை நீந்தித்த தாகும். அந்நவீனருக்கு அது நியாய மன்று

தமிழகத்தில் சைவாலயங்கள் முந்தித் தோன்றின. திரு முறைகள் பிந்தியவை, அம்முந்திய காலத்தில் அவ்வாலயங்களில் எந்தத் தமிழ்முறைகள் மந்திரங்களாக ஓதப்பட்டன? சம்ஸ்கிருத வேத மந்திரங்களே இன்றேபோல் அன்றும் ஓதப்பட்டன. அவ் வோதுகைக்கு முந்திய கால மென்பதில்லை. இருந்தால் அது சைவாலயங்களுந் தோன்றாத காலமே யாம்.

8. சிருட்டி மந்திரங்கள்.

நினைப்பவரைக் கரை சேர்ப்பது மந்திரம். அப்பொருள் கொண்ட மந்திரங்கள் சம்ஸ்கிருத வேதத்திற்று னுள. தவமுடை

யார் நிற்குமுறையில் நிற்பர், அவற்றை ஓசமுறையில் ஓதுவர், அதனால் தம்மை நிறைமொழி மாந்த ராக்கிக் கொள்வர். அவரே நீத்தார். ஒவ்வொரு மந்திரத்தையும் ஒவ்வொரு தேவதை அதிட்டிக்கும், அவர் அம்மந்திரத்தைச் செபிக்கும்போது தம்மை அத்தேவதையாகப் பாலிப்பர் அதனால் அவரிடம் ஒரு சத்தி பிறக்கிறது. அதுதான் சாபானுக்கிரக சத்தி, அவர் தீயவரைச் சபிப்பர், நல்லவரை அனுக்கிரகிப்பர். அச்சாபானுக்கிரக வசனங்கள் மந்திரங்களென உபசரிக்கப்படும் செபிப்பவரை நிறை மொழி மாந்த ராக்குவது சம்ஸ்கிருத மந்திரம். தொல்காப்பியத்தில் தமிழ் மந்திரமென வொன்றுளது. அதுதான் அச்சாபானுக்கிரக வசனங்கள். அது செபிப்பதற்குரிய தன்று, செபிப்பவரை நிறைமொழி 'மாந்த ராக்கவுஞ் செய்யாது. அதனையே அந்தூல் மறைமொழி யென்றது திருக்குறளி லுள்ள மறைமொழியும் அதுவே. திருமுறைகள் சொன்ன 'மறைமொழி', 'வேத மொழி' கள் சம்ஸ்கிருத வேத மந்திரம்.

தொல்காப்பியரும் வள்ளுவருங் கூறிய மறைமொழிக்கும், மந்திரத்துக்கும் மகமும் மறுப்புமான விருத்தியுரையில்லை. 'மந்திரப் பொருட்கண் அப்பொருட் குரித்தல்லாச் சொல் வருவனவும் என்றவாறு. இதற்குதாரணம் மந்திர நூல் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க' எனவும், 'அவர், ஆணையாற் கிளக்கப்பட்டப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமன் மறைத்துச் சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திர மெனப்படும் என்றவாறு. அவை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்கஇவை தமிழ் மந்திரம்.....' எனவுமே இப்போதுள்ள தொல்காப்பியவுரை யிருக்கிறது. மந்திரப் பொருட்கண் அப்பொருட் குரித்தல்லாச் சொல் வருவ தெற்றுக்கு? ஆணையாவது யாது? அதற்கும் அவர்க்கு முள்ள சம்பந்தமென்ன? புறத்தா ராவார் யார்? புலனாகாம லென்ப தெது? மறைத்துச் சொல்வா னேன்? இவ்வினாக்கள் எழுகின்றன. விடையேண்டும். அந்நவீனரால் தர முடியுமா? மந்திரமும் அதன் பொருளும் எல்லார்க்கும் புலனாகவேண்டும்: அவர் கொள்கை அது. அதற்கு அத் தமிழ்மந்திரமாவது பொருந்துகின்றதா? இல்லை.

16 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

இன்னும் திருமுறைகளில் மந்திரப் பொருளின்கண் அப்பொருட்டு உரித்தான சொல்லே வந்துள்ளது. அந்நூல்களின் பொருள் புறத்தார் முதல் எல்லார்க்கும் புலனாகும் என்று கொண்டால் அவை தொல்காப்பிய வுரையின்படி மந்திரங்களாகா. அவற்றில் மந்திரப் பொருளின்கண் அப்பொருட்டு உரித்தல்லாத சொல்லே வந்துள்ளது. அவற்றின் பொருள் புறத்தார்முதல் யாவர்க்கும் புலனாகாது என்று கொண்டால் அவை அந்நவீனரின் கொள்கைப்படி மந்திரங்களாகா ஆகவே அவ்வுரைப் பகுதியால் அவராசை திருமாறில்லை.

அன்றியும் அவ்வுரைப்பகுதித் தமிழ்மந்திரத்துக்கு உதாரணத்தோடு கூடிய விளக்கம் வேண்டும். மந்திரநூல் வல்லாரே அதனைத் தரக்கூடியவர் அவ்வுரைகாரர் அப்படிச் சொல்லிக்கையை விரித்துவிட்டார். தமிழ் மந்திரநூல் உண்டா? அதில் வல்லாருளரா? அவர் விளக்கத் தருநான் என்று? அன்றுவரை அப்பகுதியை ஒதுக்குக மந்திர விசாரணைக்கு அது உதவாது. மேலும் தமிழ்மந்திரமொன்ற பிரஸ்தாபம் அல்தொன்றுதான். அது பிற பிரமாணங்களால் வலியுறவில்லை. அந்நவீனர் அதனை யெடுப்பானேன்? வினம்பரஞ் செய்வானேன்? 'திருநான்மறை விளக்க ஆராய்ச்சி' என்னோ ரறிவாராய்ச்சி நூலுளது. சிருமா-சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள் அதனாசிரியர். தமிழ் மந்திர மென்பது முதலிய பல அசைவக் கொள்கைகள் அதிற் சர்ச்சை செய்து மறுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நூலிற் காண்க

நிற்கத். தமிழ்மந்திரங்க ளில்லையாகுக. அவற்றை புதியனவாகச் சிருட்டித்துக் கொள்ளலாம். அப்படிச் கூறுவர் அந்நவீனர் சீடர்களின் பக்குவத்தில் தாரதம்மிய முண்டு. அதற்கேற்ப ஆசிரியன் அவருக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்வான். அவனும் மந்திரங்களைச் சிருட்டித் துபதேசியான் அவனுக்கே அவ்வுரிமை கிடையாது. தகுதியு மில்லை அந்நவீனருக்கு. மாத்திரம் அவை வந்தவிடுமா? அவருக்குங் குருபரம்பரை யிருக்கலாம். அகில் எத்தனையோ குருமார் வந்திருப்பர். அவருள் யாராவது மந்திரத்தைச் சிருட்டித்து உபதேசித்திருக்கின்றனரா? இப்போதும்.

ஆதீன பீடாதிபதிக ஞானர். அவருந் தமக்கு முந்திய ஆசாரியரிடம் உபதேசங் கேட்டவர்தான். அது நிருமுறை மந்திரமா? தொல்காப்பியத் தமிழ் மந்திரமா? சிருட்டி மந்திரமா? அவற்றுள் எதுவு மன்று அவர் கேட்ட வுபதேசம் வேதாகமோக்த சம்ஸ்கிருத மந்திரமே மேலும் மந்திரத்தை அவரவரே சிருட்டித்துக் கொள்ளட்டும்: குருபரம்பரை குலைந்தேபோம் ஒருவேளை அந்நவீனருக்குச் சற்குரு பரம்பரை யில்லையோ? இல்லையென அவர் சொல்லட்டும். பிறகு அவர் தம்மனம்போற் செய்க. அன்றியும் மந்திரங்களே மறறவறறைச் சிருட்டிக்கும்: பெரியோர் கருத்தது. அந்நவீனர் மந்திரங்களையே சிருட்டிக்கவேண்டு மென்கின்றனர். அச்சிருட்டி கர்த்தாக்கள் யார்? முகலில் அவர் சிருட்டிக்கப்பட்டு விட்டனரா? அவருக்கு அச்சிருட்டிசத்தி வந்தவா றெங்ஙனே? மந்திரச்சிருட்டிசத்தி முன்னது. அதன் விளைவாய்ப் பின்னது அம்மந்திரம். இப்பின்னது அம்முன்னதை எய்துவியாது. ஆகலின் அம்மந்திர ரெபம் அவருக்கு வேண்டாம். அதனைப் பிறரும் விரும்பார் தமக்கு வேண்டும் மந்திரத்தை அவருஞ் சிருட்டித்துக் கொள்வர். சைவசமய வரம்பு அழிக்கப்பட்டுவருங் கால மிது. ஆகலின் அவரவ ரறிவே அவரவருக்கு வழியுந் துணையு மாம். ஆனால் அச்சிருட்டி மந்திரங்கள் அவரவர் வீட்டிலோ, ஏட்டிலோ இருந்திடுக. சைவாலயங்களில் அவை நுழையக்கூடாது. சிவாகமங்கள் அனுமதிக்க வில்லை.

9. மனங் கலந்த பத்தி.

தமிழருக்கு மனங் கலந்த பத்திவழிபாடு வேண்டும், அதற்குச் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள் உதவா, அவற்றின் பொருள் விளங்காது, தமிழ் மந்திரங்கள் பொருள் விளங்குவன, அவையே அப்பத்தி வழிபாட்டிற்கு உதவும்: இதுவும் அந்நவீனர் கூற்று. நோய்கள் மணி மந்திர மருந்துகளால் தீரும். மாந்திரீகன் நோயாளிமுன் செபிக்கிறான் அச்செபம் பெரும்பாலும் மானதம் அல்லது மந்தமாகவே யிருக்கும் நோயாளியின் காதில் அம்மந்திரமே விழாது. அவன் அதன்பொருள் தெரிவ தெங்கே?

18! சைவாயங்கனில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

ஆயினும் அவன்றோய் நீங்குகிறது மந்திர சப்தமும் அர்த்தமும் விளங்காத அவன் சுகமடைகிறான் இனி மாந்திரிகருட்பலர் மந்திரங்களைச் செபிப்பர், சக்கரங்களுள் எழுத்துக்களை அமைப்பர். ஆயினும் மந்திரப்பொருளை யெல்லாம் அவர் அறிந்தவர்தானா? சொல்லமுடியாது எனினும் அவர் செபம் பலிதமே அது கண் கூடு. அந்நவீனர் கொள்கை அவ்வகையில் தளர்கிறது.

மந்திரப் பொருள் விளங்கவே வேண்டுமோ? அந்நியாயம் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களுக்கு மாத்திரந்தானா? தமிழ்மந்திரங்களுக்கு மாறும் அப்போதுதான் அம்மந்திரங்களாலும் மனங்கலந்த பத்திவழிபாடு சித்திக்கும். 'சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார்' என்றது திருவாசகம். அதிலுள்ள 'உணர்ந்து சொல்லுவார்' என்பதை நோக்குக. உணரவேண்டுவது எதை? சொல்லவேண்டுவது எதை? உணரவேண்டுவது பொருளை. ஆனால் சொல்லவேண்டு வது பாட்டையே சொல்லுவார் — ஓதுவார். சம்ஸ்கிருத மந்திர விஷயத்திலும் அதுவே கொள்ளற்பாலது அம்மந்திரங்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க ஆனால் அம்மந்திரங்களையே ஓதுக. பாட்டிற்கு உரை தெரி. அவ்வுரையையே ஓது, பாட்டை விடு என்று அவ் வடிகள் உபதேசிக்க வில்லை.

இனிப் பொருள் தெரிவ தெப்படி? பொருள் இரண்டு வகை. இல் என்பது ஒரு சொல். அது இலக்கிய வழக்கு அதற்குப் பொருள் வீடு என்பது. அதுவும் ஒரு சொல்லே அது உலக வழக்கு. அப்படி ஒரு சொல்லுக்கு இன்னொரு சொல்லைப் பொருளாகக் கொள்வது ஒன்று. 'இல் என்பது கல் மண் கட்டை சுண்ணம் முதலியவற்று லாயதொரு கட்டடம். அதனைப் பொருளாகக் காண்பது மற்றொன்று மூன்றும் வகை யில்லை. சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களுக்கு இரண்டாம் வகைப் பொருள் முனைப் புடையவராற் காணமுடியாது. முதல் வகைப் பொருள் தெரியா திருப்பதையே அந்நவீனர் எடுத்துக் காட்டுவர். எல்லாத் தமிழ்ச் சைவரும் சம்ஸ்கிருதப் பயிற்சி பெறுக அத் தெரியாமை தீரும் அதற்கு அப்பயிற்சி யொன்றே வழி அவ்வரை அம்மந்திரங்

களுக்குத் தமிழில் உரைதரச் சொல்லித் தெரிக. தம் சமயத்தின் பொருட்டு அவர் அவ்வளவாவது சிரமப்படுக. அத்திறமுங் கெட்டவர்க்கு வாயேன்? அப்படி எவரும் அம்மந்திரங்களுக்கு எந்தப் பிரதிபதங்களாலும் அர்த்தந் தெரியலாம். ஆனால் அம் மந்திரங்களையே ஓதவேண்டும் மந்திர மென்ற பெயருக்கு அவையே முற்றிலுந் தகுதியுடையன அவற்றின் பிரதி பதங் களும் பின்பாபதங்களும் அவையாகா.

தமிழிற் சைவ நூல்கள் பல எத்தனையோ நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னிருந்தே அவை அவ்வப்போது இயற்றப்பட்டன. அவை மங்கலத் தமிழ், சின்மயத் தமிழ், மதுரத் தமிழ், மட மடை யுடைத்து வளர்ந்த தமிழ். அவை செம்பாடல்களாயு மிருக்கும், சிறந்த வசனங்களாயு மிருக்கும். அவற்றின் ஆசிரியன் மார் பனங்கலந்த சிவபத்சி வழிபாடு முதிரப் பெற்றவர். இன் றேல் அன்னுல்கள் தோன்றியிரா. அவர்பா லிருந்த அப்பத்தி வழிபாட்டிற்கு அவையே சான்று. இனி நூலியற்றாமற் காலஞ் சென்ற சைவரும் எண்ணற்றவர். அவ ரெப்படி? அவருள் எத் தனையோபேர் சைவவரம்பு கடவாதவர், சிவதிஷ்வாவான்கள், விபூதி ருத்ராஷு தாரண சீலர், சிவபூஜா துரந்தரர், சைவாலயங் களில் நித்திய னைமித்திகாதிக்களை ஆகமமுறையில் நடத்தி மகிழ்ந் தவர், அச்சேவையில் தினந்தோறுந் தினைத்தவர், ஏனைய ஆசாரங்கரிவுங் குறையாதவர், இருமொழிச் சைவநூல்களிலும் வல்லவர், சத்சயம் அஹிம்ஸை பரோபகாரம் முதலிய சாதா ரண தருமங்களிலுஞ் சிறந்தவர். இன்னும் என்ன வேண்டும்? அவர் வாழ்ந்த காலங்களில் சைவாலயங்களில் தமிழ்மந்திரங்களா ஓதப்பட்டன? சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே ஓதப்பட்டன. அவை அச்சிவபுண்ணிய சீலரின் மனங்கலந்த பத்திவழிபாட்டைச் சிறிதுந் தகையவில்லை, பெரிதும் வளர்த்தே வந்தன. அவ்வுண் மையை யாராலும் மறுத்துரைக்க முடியாது.

அது சிலவருடங்களுக்கு முன்வரையுள்ள நிலை. இப் போது எப்படி? அந்நிலை மாறியது. அந்நவீனர் ஆங்காங்கே தோன்றினர் அவருக்குச் சம்ஸ்கிருத தூஷணமே ஆசைத் தொழில். அதுவே தமிழ்வேறியாயிற்று அவ்வெறி கொண்ட

20 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

சுவடிகள் மலிந்தன. அவற்றில் தமிழ்மொழி ஒரு தெய்வமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது பிற மொழிகள் எத்தனை? அவற்றுக் குரியான முளர். அவர் அவற்றை அப்படிக்கற்பிக்கவில்லை. அந் நவீனரே தம் சுவடிகளில் அங்கற்பனை செய்தனர். அத் தெய்வத்துக்கே தம் மனங்கலந்த பத்தி வழிபாடடை அவை சமர்ப்பித்தன அவ்வழி பாட்டிற்கு அர்ச்சனை மந்திரங்கள் வேண்டுமே. அத் தூஷணங்களே அம்மந்திரங்கள் அவை அச்சுவடிகளில் நிரம்பக் கிடைக்கும். அந் நவீனரே அவ்வர்ச்சனை, இப்போது அத்தெய்வமே கானல்நீர் போற்காட்சி யளிக்கிறது. அதனால் சைவசமயம் அந்தர்த்தானமாகி வருகிறது பரமசிவனும் அப்படியே, மனங்கலந்த சிவ பத்திவழிபாடு எங்கிருக்கு? அதுவுங் குறைகிறது அதற்குக் காரணம் சம்ஸ்கிருத மந்திரமா? அன்று அந்நவீனரின் தமிழ்வெறியே.

அவர் கொள்கைப்படி மற்ற மாகாணங்களின் மக்களுக்கும் அப் பத்திவழிபாட்டில் யென்றே சொல்லவேண்டும் ஏன்? அங்குள்ள ஆலயங்களிலும் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே ஒதுட்டி வருகின்றன. ஆகவே அந்நவீனர் அவரையும் நீந்தித்தவ ராகிறார். என்னே அவர்தம் செருக்கு!

ஒரு சமயம் பல மொழிகளிற் பிரசாரமாகும். எச்சமயத்தையும் அச்சமயிகளே பிரசங்கிப்பர். அவருள் சொந்தமொழி பயின்றார் சிலர். அவர் பிரசாரம் அம்மாகாணத்தளவி லடங்கும். சொந்த மொழியும் பிறமொழிகள் சிலபலவும் பயின்றார் சிலர். அவர் அப் பிறமொழிகள் வழங்கும் பிரதேசங்களுக்குச் செல்வர். அங்கும் அவர் பிரசாரம் நடைபெறும். ஆயினும் அவ் வொரு மொழி வல்லாரும் பலமொழி வல்லாரும் ஒரே சமயிகளே அச்சமயத்தில் அறிவும் ஆராய்ச்சியும் பற்றும் உடையா ரவர். அப் பலமொழி வல்லார் பிரதேசந்தோறுஞ் சென்று அங்கொரு விதமாகவும் இங்கொருவிதமாகவும் பிரசங்கிப்பாரா? உலகெங்கும் கிறிஸ்தவ இசுலாமிய பிரசாரம் நடந்துவருகிறது. அப் பிரசாரகர் தமிழில் ஒருவிதமாகவும். கெலுங்கில் இன்னொரு விதமாகவும், கன்னடத்தில் மற்றொரு விதமாகவுமா பிரசங்கிக்கின்றனர்?

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும். 21

இது தமிழ்க்கிறிஸ்தவம், இது தெலுங்குக்கிறிஸ்தவம், இது துளுக்கிறிஸ்தவம் எனப் பேதக் கிறிஸ்தவ முண்டா? எங்கும் ஒரே கிறிஸ்தவம் ஒரே இசுலாம். தமிழ்க் கிறிஸ்தவம் உயர்வு, தெலுங்குக் கிறிஸ்தவம் தாழ்வு, அல்லது இது உயர்வு, அது தாழ்வு என அவ் விருமொழிக் கிறிஸ்தவரும் வாதப்பிரதிவாதங்கள் செய்துகொள்ளார் இசுலாமியரும் அது செய்யார் பிறசமயிகளும் அப்படியே சமயம் ஒன்றானால் அது எம்மொழியிலும் ஒன்றுபோலவே பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கும். அந்நவீனர் மாததீரம் விசேடப் பிறவிகள் மொழியை அடிப்படையாக வைத்துச் சமயத்தைப் பிளக்கும் புத்தகசாலிக ளவர், அதனால் அவர் தமிழ்ச்சைவம் வேறு, சம்ஸ்கிருதச்சைவம் வேறு என்பார். சமீபச் சைவம் வாழ்க, சம்ஸ்கிருதச் சைவம் ஒழிக்; தமிழ்ச் சைவ நூல்கள் வாழ்க, சம்ஸ்கிருதச் சைவநூல்கள் ஒழிக்; தமிழ்ச் சைவாசிரியன்மார் வாழ்க, சம்ஸ்கிருதச் சைவாசிரியன்மார் ஒழிக்; தேவாரம் வாழ்க, சுருதி சூக்திமாலை ஒழிக்; சம்பந்தர் வாழ்க, ஹரதத்தர் ஒழிக், சித்ததாந்தாஷ்டகம் வாழ்க, பெளஷ்கரவிருத்தி ஒழிக், உமாபதி வெணர் வாழ்க. அவர் ஒழிக் இவையும் இவை போவ்வனவுமே அவர் கோஷங்கள். ஹரதததர் ஒழிக் எனக் கத்தாபவருக்குச் சம்பந்தர் அருள்வாரா? உமாபதி சிவனார் வாழ்க் ஒழிக் எனக் கத்தாபவருக்குப் புத்தி சிறிதாவ துண்டா? சைவம் எத்தனை மொழிகளி லிருக்கட்டும், அது ஒரே சமயந்தான். மொழிபற்றி அதை டோக்குவதும், பிளப்பதும், அழைப்பதும் சமயாபிமானம் யாகா, அவற்றில் மொழிவெறியே முனைந்து நிறகம். சம்ஸ்கிருதச் சைவம் ஒழிக் என்றால் சம்ஸ்கிருதம் ஒழிக் என்பதுகான் கருத்து. தமிழ்ச் சைவம் வாழ்க் என்றால் தமிழ் வாழ்க் என்பததான் கருத்து. ஆகவே அப்பிளவு அச்சமயத்தை யழிக்கவே உதவும், ஒரு மொழியில் பல சமயங்களின் இலக்கியங் களிருக்கும். அதை இந்நூல் சைவத்தமிழ், இந்நூல் வைணவத் தமிழ், இந்நூல் சமணத்தமிழ் எனப் பிரித்தற கிடனுண்டு. அப் பிரிவால் அம்மொழி பாதக முருது, ஆனால் ஒரு சமயம் மொழி தோறும் வேறுவேறுதலில்லை. அந்நவீனரின் புத்தியே பிளந்தது, இப்போது மனங்கலந்த சிவபத்தி வழிபாடு குறைவே. அதற்குக் காரணம் அப்பிளவைப் புத்திதான்; சம்ஸ்கிருத மந்திர மன்று.

வைணவத்தையுந் தமிழ் வைணவம் சம்ஸ்கிருத வைணவம் என அவர் பிரித்துப் பேசுவார். அப்பேச்சைத் தமிழ்வைணவர் சிறிதும் மதியார்.

சம்ஸ்கிருத மந்திரத்தால் நாத்திகம் பரவுகிறதாம்: அந்நவீனர் சொல்கிறார் தமிழில் மந்திரமு மில்லை, அது சைவாலயங்களில் எக்காலத்திலும் ஓதப்பட்டதுங் கிடையாது. அவ்வாலயங்கள் தோன்றியது என்று அன்றுமுதல் இன்றுவரை அங்குச் சம்ஸ்கிருத மந்திரமே ஓதப்பட்டுவருகிறது. சைவரான தமிழர் என்றிலிருந்து சைவராயினர் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அவர் வீடுகளில் கலியாண முதலிய பலவேறு சைவத்தீர்த்தயைகள் நடந்துவருகின்றன. அவற்றில் ஓதப்படுவதும் அம்மந்திரமே ஆகலின் நாத்திகம் அன்றுமுதலே பரவியிருக்கவேண்டும். அஃதில்லை அது பரவத் தடைப்பட்டது சம்பகாலத்திற்குள். மற்ற மாகாணங்களிலும் அம்மந்திரமே ஆட்சி புரிகின்றது. நாத்திகம் அங்குப் பரவவில்லை ஏன்? அங்கும் பரவியிருக்கிற தென்னலாமவர். அதற்கு மாற்றாக மாகாணமொழி மந்திரக் கிளர்ச்சி அங்கும் நடைபெற வேண்டும். அஃதில்லை. அன்றியும் நாத்திகம் பரவியிருப்பது பாமரரிடமா? படித்தவரிடமா? படித்த சிலர்தான் அப்பிரசாரஞ் செய்கின்றனர். அவர் புத்தகதான் திருந்தவேண்டும். அதற்கென் செய்வது? தமிழில் ஆத்திக நூல்கள் பல. அவற்றை அவர் படிக்கலாம் அதனால் அவர் புத்தி தெளியும். இன்றேல் அது தமிழ் மந்திரத்தாலுந் தெளியாது. ஆகவே நாத்திகம் பரவாதற்குச் சம்ஸ்கிருத மந்திரங் காரண மன்று.

தமிழ்ச் சைவருக்குத் தமிழுஞ் சம்ஸ்கிருதமும் இரண்டு கண். தெய்வீக சைவ நூல்கள் அவ்விரண்டிலு முள. ஆகலின் சைவம் அக்கண்ணொளி. 'ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்ப் பயன்' என்றது திருமுறை. அப்பயனாவது சைவசமயமே அச்சைவருக்குச் சம்ஸ்கிருதத் துவேஷத்தை ஊட்டுக: அம்மொழியிலுள்ள சைவநூல்கள் தெரியாமற் போம். அவர் அவற்றைத் தெரிந்தாலும் மதியார், தொடர், அம்மொழிமேற் கொண்ட பகை மையாற் பழிக்கவுஞ் செய்வர் அவருடைய கண்ணொன்றை அப்

படிப் பொட்டை யாக்குவர் அந்நவீனர். அச்சைவருக்குத் தமிழ் வெறியை ஊட்டுக: அம்மொழிச் சைவநூல்களிலுள்ள தமிழே இனிக்கும், சைவத்திற் சுவை தட்டாது. அப்படி அவருடைய மற்றொரு கண்ணையும் அந்நவீனர் பொட்டை யாக்குவர். அவ் வீரு வகையாலும் அச்சைவரின் கண்ணொளி முழுக்க மறையும் அவர் 'ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்ப் பயனறிகிலா அந்தக்' ராவார் அவர் நாத்திக ராதல் எளிது. ஆகவே நாத்திகம் பரவுதற்குக் காரணம் யாது? அதுதான் அந்நவீனரின் அத்துவேஷ வெறிப் பிரசாரங்கள். கருப்புச்சட்டைக் கூட்டமே அதற்குச் சான்று. அந்நவீனராலேயே அக்கூட்டம் தலையெடுத்து ஆடிவருகிறது. சம்ஸ்கிருத மந்திரத்தால் நாத்திகம் பரவவில்லை. தமிழ்ச்சைவர் இருமொழிச் சைவநூல்களையும் பயிலட்டும் அவரால் நாத்திகம் இருந்தவிடத் தடன்கெரியாமற் போம்.

அந்நவீனர்போல் நாத்திகரும் தமிழர்ச்சனை வேண்டுமென்கிறார். அந்நவீனரின் உள்ளம் பூரிக்கிறது ஆனால் அவ்வர்ச்சனையால் மனங்கலந்த பத்திவழிபாடு உண்டாகும், நாத்திகத் தொலையும், ஆத்திகம் வளரும் என்பது அந்நவீனர் கருத்து. அஃதுண்மையா? ஆயின் அவ்வர்ச்சனை நாத்திக வளர்ச்சிக்குத் தடையே. அதை நாத்திகர் ஏகிக்க வேண்டும்; ஆனால் ஆதரிக் கிறார். ஏன்? அது அநில பாரத சைவ சமூகத்திலிருந்து தமிழ்ச் சைவரைத் துண்டித்துவிடும். எழுதுகள் தனித்தனி யாமாறு பிரிக் கப்பட்டன. புலி தன் காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டது. அக் கதை பிரசித்தம். அப்படியே நாத்திகப் புலிக்குத் துண்டிக்கப் பட்ட அத்தமிழ்ச் சைவ எழுதுகள் இரைதான் அந்நவீனர் அதை யறியார். அவ்வர்ச்சனை வந்துவிட்டால் அந்நாத்திகரும் ஆத்திக ராய்விடுவராம்: அப்படிச் சொல்கிற ரவர். அஃ சைவ மக்களை ஏய்க்கவே யாம் அவ்வர்ச்சனைக் கொள்கை முழு நாத்திகம். ஆத்திக வாசனையானும் அதிலில்லை. ஒரு சமயக் கொள்கையை இன்னொரு சமயி ஆதரித்தால் ஆதரிக்கிற சமயி தான் அக்கொள்கையை யுடைய சமயத்திற் போய் வீழ்கிறான். அக்கொள்கையை யுடைய சமயத்தைச் சேர்ந்தவன் ஆதரிக்கிற வனுடைய சமயத்திற் போய் விழவில்லை. அதனை யறிக, அம்

24 சைவாயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

முறையில் அந்நவீனரே அவ்வர்ச்சனைக் கொள்கையை யாதரித்து நாத்திகச் சேறறைப் பூசிக்கொள்கிறார் அதனால் நாத்திகத்துக்கு இரை அதிகங்கிடைக்கும். நாத்திகர் மகிழ்வர், ஆனால் ஆத்திக ராகார். இன்னும் தமிழர்ச்சனையென்பதில் நாத்திகர் விரும்புவது தமிழே, அர்ச்சனை யன்று. அந்நவீனரும் அப்படியே, ஆகலின் அவர் அந்தரங்க நாத்திகரே.

பாமரத் தமிழர் சிறுபகுதியினரா? அவருக்குத் தமிழ் மாவது எழுதப் படிக்கச் சரியாய்த் தெரியுமா? அவர் சம்ஸ்கிருதம் படிப்ப தெங்கே? அவர் தம் கொச்சைத் தமிழிற்றினே இறைவனை வேண்டுவர்? அவன் அதனைக் கேளானா? அவருக் கருளானா? அவருக்காகச் சம்ஸ்கிருத மந்திரத்தை ஏன் விடான்? இப்படி வாதிப்பார் அந்நவீனர். பாமரர் பண்டிதர் எல்லாருமே தம் குறைகளைக் கொச்சைத் தமிழிற்றின முறையிடுவர். அது இன்றும் நடைபெற்றே வருகிறது. இறைவன் அதற்குரங்கா னென யாருங் சொல்லவில்லை. ஊமைகளுக்குக் கொச்சைத் தமிழும் வராது. அவரும் முறையிடுகின்றனர், அவனருள்வது முண்டு. அதனைக் காட்டிக் கொச்சைத் தமிழ் மந்திரமும் ழேண்டாமென்றால் அந்நவீனர் என் செய்வார்? பாமரத் தமிழருக் குத் திருமுறைகளுந்தான் ஏன்? அம்மந்திரங்களும் வேண்டாம் அவர் கொச்சைத் தமிழே அவருக்குப் போதும் மனங்கலந்த பத்தி வழிபாடு நிச்சயம். ஆனால் திருமுறை மந்திரங்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டுமாம் அந்நவீனர் சொல்கிறார். அதனால் அப்பாமரத் தமிழரை அவரும் புறக்கணித்தவராகிறார்.

மேலும் சம்ஸ்கிருத மந்திரத்தை வெறுப்பவர் பாமரரா? அல்லர். அந்நவீனரே. அவர் பாமரத் தமிழருக்குப் பரிவு காட்டு வதுபோல் நடக்கின்றனர். அவ்வழிபாட்டிற்கு அம்மந்திரம் தடை: அப்படி அப்பாமரரைக் கொண்டும் சொல்லிக்க வேண் டும். தம் கொள்கை வலுக்கும், அவர் நம்பிக்கை அது. அதற்கே அந்நடிப்பு உதவுகிறது. ஆனால் குரான் முதலில் அரபு மொழியில் தோன்றியது இப்போது அதற்குப் பல பெயர்ப்புகளுள், உலகத்து

இசுலாமியரும் பல பாஷையினர், அவருள்ளும் பாமரரே பலர். ஆயினுமென்? அத்தனை கோடிப்பேரும் பயபக்தியுடன் ஓகியும் மதித்தும் வருவது அரபுமொழிக் குரானே. உலகெங்கு முள்ள கத்தோலிக்கரும் பல மொழிகளுக் குரியர்தான். அவருள்ளும் பாமரர் வெகுபேர். இவ்விதின் அச்சமயத்திப் பாஷை. அவரெல்லாம் தம் சமய விஷயத்தில் அம்மொழி வாக்கியங்களையே போற்றுகின்றனர் குரானே வெறுக்கிறபாமர இசுலாமிய ருளரா? இவத்தினை வெறுக்கிற கத்திராலிக்கப் பாமர ருளரா? அப்படியே சம்ஸ்கிருத வேத மந்திரங்களை வெறுக்குந் தமிழ்ச்சைவப் பாமரரும் இவர். அவர் அவற்றை மதிக்கவே செய்வர் 'அவன் சொல்வது வேத வாக்கா? வேத விதியா? நான் ஏற்றக் கொள்ள' என்பது உலக வரலாம் அதுவே இன்றும் சான்று. அவ்வேதாசுமங்களும் அவரைப் புறக்கணிக்கவில்லை. அவர்பால் வைத்த கருணையாலேயே அவை தோன்றின. அவற்றைக் கற்க அவ்வுண்மை புலனாம். மேலும் அவற்றுக் காசிரியர் பரமசிவனார். அவ்விராருவரே பரமபிதர் அவரைக் காட்டிலுமா அந்நவீனர் கருணை யுடையார்? ஆனால் அப்பரமசிவனார் கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக்கனி, கல்லார் தெஞ்சில் நில்லார் அவ்வுண்மையை மறுக்க முடியாது. ஆயினும் அவர் பாமரரைப் படிப்படியா யேற்றிப் பண்டித ராக்கிய அவருள்ளத்தில் விளங்குவார்

உலகில் இரண்டு சமயங்களைக் கலக்க முடியுமா? அவற்றை ஒரேசமய மாக்க முடியுமா? அவை எவனாலும் முடியா. அவ்விரண்டு சமயங்களையும் அக்கலவை யழிக்கும். இன்றேல் அக்கலவை மூன்றாஞ் சமய மாகும். அப்படியிருக்க எல்லாச் சமயங்களையுமே கலக்க வேண்டுமாம்: அந்நவீனர் சொல்கிறார். அஃதாவ தென்ன? அவற்றையெல்லாம் அழிக்க வேண்டுமென்பதே யாம், அல்லது சமயங்களின் எண்ணைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதாம், அல்லது அக்கலவையில் ஏதேனுமொரு சமயத்தைக் கரவாகப் புகுத்த வேண்டுமென்பதாம். அதில் மற்றொரு குறையு முண்டு. என்ன? எல்லாச் சமயங்களுக்கும் அடிப்படை யொன்றே, ஆகலின் எவரும் எச்சமயத்தையும் ஆசரிக்கலாம்:

26 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

அவர் சொல்வ தது. அததான் அவருடைய சமரசப் பிரசங்கம். அச்சமரசம் அவருக்கு வெகுப்பிரிய மானது. அச்சமரசமாவது யாது? அதுதான் விபசாரம். சமய விபசாரமே சமய சமரசம். வரம்பழியாத சைவாசார முடையார் பலர். அவரெல்லாம் சைவ சமய வெறியராம்: அவர் பிதற்ற லது. கற்பு வரம்புள் நிற்பாள் ஒருத்தி. அதனால் அவள் ஒரே கணவன்பால் ஆசை கொண்டவள். அவளை அக்கணவன்பால் வெறிகொண்டவள் என்னலாமா? அப் படிச் சொல்லிப் பரிகசிக்குறாள் இன்னொருத்தி. அவள் எப்படிப் பட்டவளா யிருப்பாள்? அப்பரிகாசம் போன்றதே அப்பிதற்ற லும். அதனால் சூழ்நிலை கீழ்நோக்கியது. அதற்கிரையானார் அச் சைவருட் சிலர். அவர் அச்சமரச பதத்தைக் கேட்டனர். அது கௌரவார்த்த முடையதுபோல் அவர்க்குப் பட்டது. அன்றியும் சைவப் பிரமாண சாத்திரங்களை அவரால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏன்? அந்நவீனருக் கேற்ற சுவடிகள் பல. அவற்றையெல்லாம் அவர் பிரமாணங்களெனக் காட்டினர். அத னால் சைவசமய வரம்பு கலகலத்தது. மேலும் சாத்திர வரம்புள் நின்றே சைவத்தை யாசரிக்கவொண்டும் அதுதான் சைவக்கற்பு. அக்கற்பைக் காத்தலும் அச்சைவருக்குக் கஷ்டமா யிருந்தது. சூழ்நிலையும் அக்கஷ்டத்துக் கேற்புடைய தாயிற்று. ஆகையால் அச்சைவரும் அவ்விபசாரத்தி லிறங்கினர். ‘அழிந்த பிரத அண்ணனோடு போன லென்ன? தம்பியோடு போன லென்ன?’ அது பழமொழி. அவர் அதைப் புதுக்கினர். அவருட் சிதற லுண்டாயிற்று. சமய மாற்றத்துக்குக் காரணம் பலவாகலாம். ஆனால் சைவருள் வேறுசமயங்களிற் புகுவார்க்கு அவ்வரம்பின் கலகலப்பே காரணம். அச்சிதறியவர் வேறு சமயங்களிற் புகுந்தனர். ஒரு சிலர் நாத்திகரு மாயினர் அதிலென்ன விநோதம்? மேலும் அவரெல்லாம் சைவத்தைவிட்டு வெளியேறியவர். விபசார பிரதி பதமாகிய அச்சமரசம் அம்மட்டில் ஓயவில்லை. சைவசமயமாகிய கிருகத்தில் இருந்துகொண்டே சமயவிபசாரஞ் செய்வாரு முளர். அச்சேரரும் எண்ணற்றபேர். உவரையும் அது சிருட்டித்து விட்டது. அநியாயம்! இப்படியிருந்தால் நாத்திகம் ஏன் பரவாது? மனங்கலந்த சிவபத்தி வழிபாடு எங்கிருந்து வரும்? அத்தனை

கேட்டுக்குங் காரணம் எது? அந்நவீனரின் அச்சமரசக் கொள்கையே. ஆனால் அக்கேடு சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களால் வந்ததாம்; அவர் சொல்கிறார். அது பொய்.

சைவ சமயந் தோன்றியது என்று அன்றே அதன் அனுட்டானத்துக் றிய விநியமங்களுந் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அது முந்தியும் அவை பித்தியுந் தோன்றா. அதையாக்கிய பரமசிவனாரே அவறறையும் ஆக்கினார். அவற்றைவிட்ட மாந்தர் அதனையும் விட்டவரே. தமிழ் மந்திரக் கொள்கைக்கு மூல வசனமே யிலலை. சமீப காலத்துத் தமிழ்வெறியின் வினாவே அக் கொள்கை. அதனால் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களைப் பெயர்த்துக் கோடல், திருமுறைப்பகுதிகளை மந்திரங்களெனக்கோடல், புதுத் தமிழ் மந்திரங்களைச் சிருட்டித்துக் கோடல் ஆகிய குழப்பங்கள் தலைதூக்கின. அக்கோடல்கள் பொருந்துவனவே யாகுக. அவற்றைச் செய்துகொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் வேண்டும். அவராவார் யார்? தனி மனிதரா? குழுவினரா? அவ்வதிகாரத்துக்கு வேண்டப்படுந் தகுதி யாது? அல்தவரிட முண்டா? அவ்வதிகாரம் அவருக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது? மக்களிடமிருந்தா? ஆமெனின், இப்போது சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள் வழக்கத்தி லிருந்துவருகின்றனவே; அவையும் அக்காலை அப்படித்தான் வந்தனவா? எதிர் காலத்திலும் சைவமக்கள் தோன்றுவர். அவருந் தமக்கிஷ்டமான அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம். முந்தையோர் கொடுத்த மந்திரங்களை அப்பிந்தையோர் மாற்றுவர். அம்மாறுதல் அடிக்கடி நேரக்கூடும். மந்திரங்களே வேண்டா மென்கிற கட்சியும் உருவாகலாம். அதுவும் பெரும்பகுதி வாக்குச் சீட்டுப் பெறமுடியும்; அதனால் மந்திரங்களென்பதே மறையும். அவை வல்லாரும் இல்லாமற் போவர். சைவாசாரத்துக்குப் பிரமாண சாத்திர சம்மதந்தானே வேண்டும். வெகுஜன சம்மதமும் ஏன்? சாஸ்திரம்ஸ்திரமா? ஜனம்ஸ்திரமா? அவற்றுள் பிரதானமாவதம் எது? அவ்வதிகாரிகள் செய்தனவற்றை மந்திரங்களென ஏலாதாருமிருப்பர். அவரை யார் என் செய்வர்? அவரவர் தத்தமக்கிஷ்டமான மந்திரங்களை யாக்கிக்கொண்டா லென்னை? இன்னும் அவ்வதிகாரங் கொடுத்தவர் பாமரரும் பண்டிதருமா? பண்டிதர்

28 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

மாத்திரமேயா? பண்டிதரே யெனின் அவர் தமிழ்ப் பண்டிதரா? சைவ பண்டிதரா?

10. சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள்.

சந்திராங்கத னென்பா னொருவன், அவன் இவ்வுலகத் தரசன். அவன் நாகலோகஞ் சென்றான். நாகராசனும் அவனும் சந்தித்தனர். அந்நாகராசன் அவனை நோக்கி “நீங்கள் திறந் தெரிந் தேத்துந் தேவன் யார்? என்றான்”. அதற்கவன் ‘கங்கையை முடியிற் குட்டிக் கவுரியைப் பாகம் வைத்துப்-பொங்கர வங்க டம்மைப் புரிகுழை யணிந்து பாதச்-செங்கம லத்தை வேதச் சிரத்தினி லிருத்தித் தேவ-ரங்கைகள் கூப்ப நின்ற வவனெம்மை யளிக்குந் தேவே’ என்று விடை கொடுத்தான். உடனே அந்நாக ராசன் ‘சிறியனீ யாயு மென்முன் சிவனது தகுதி யெல்லா-மறி வுற மொழித லாலே யருங்களி யெய்து கின்றேன்’ என்று கூறி மகிழ்ந்தான். சந்திராங்கதனுக்குப் பல வரிசைகளுங் கிடைத்தன. இச் செய்தியைச் சைவசமய சிரோமணியாகிய வரதங்கராம பாண்டிய மகாராசர் தெரிவிக்கிறார். இதனால் சைவசமயத்தின் வியாபகம் புலனாகும்

பிரமணுலகம், விட்டுணுவுலகம், இந்திரணுலகம் முதலிய வுலகங்கள் பல. அவை சாத்திரப் பிரசித்தம். அங்கும் சீவவர்க்க முண்டு. பாஷை யிருக்கும். அப்பாஷை ஒன்றே யாகலாம், பலவு மாகலாம். அவ்வுலகங்களின் தலைவன்மாரும் ஏனைச் சீவரும் இப் பாரத தேசத்துக்கு வருவர். இங்குள்ள சைவாலயங்களில் பரமசிவ னாரை ஏத்தித் தொழுவார். அஃதென்று முள்ள வழக்கம். ‘முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி.....இமைய வர் பரவியேத்த’, ‘வேதங்கள் நான்குங் கொண்டு விண்ணவர் பரவியேத்த’, ‘இந்திரன் பிரமனங்கி யெண்வகை வசக்களோடு-மந்திர மறைய தோதி வானவர் வணங்கி வாழ்த்த’, வானவ ரிருக்கொடும் பணிந் தேத்த விருந்தவன்’, ‘அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றுஞ் சீராணை’, ‘புடைசூழந்த பூதங் கள் வேதம் பாட’, ‘அண்டர்தமக் காகமநூண் மொழியும்’

என்றது திருமுறை. அவ்வேதாசனங்கள் சம்ஸ்கிருதமே. அவ்வானவ ரனைவரும் அம்மந்திரங்களைச் சொல்லியே துதிக்கின்றனர். அவ்வடிகளில் காண்க அரக்கரும் இருக்கு மந்திரங்கொண்டே துதித்தார். 'முன்கைமா நரம்பு வெட்டி முன்னிருக்கிசைகள் பாட', 'மந்திரத்த மறைபாட வாள்வனுக் கீந்தான்' என்ற திருமுறை காண்க அவ்வடிகளில் இராவணன் செய்தி கூறப்பட்டது. இவற்றுள் சைவசமயத்தின் வியாபகம் புலனாவதோடு வேதசிவாகமங்களின் வியாபகமும் புலனாகும். 'என்கிசைகள் கீழலக மேலுலக மெங்கு-மண்டுமறை யன்றியில் வழங்குவ.....' எனப் புராணமும் அதை யாதரிக்கிறது.

சம்ஸ்கிருதம் விண்ணுலகத்துக்கும் பொது என்றது நன்னூல் விருத்தி. அதற்கு மூலவசனங்கள் வேண்டுமே. மேற்காட்டிய 'முந்திய தேவர்' என்றது முதல் 'அண்டர் தமக்கு' என்றது வரையுள்ள திருமுறை யடிகளே அவை. இன்னும் கலை விளங்கிய மக்களும் வானவ ராதியோரும் சந்திக்க நேரும். அப்போது அவர் அம்மொழியிற்றான் பேசிக்கொள்வர். தமயந்தி சுயம்வரம் நடந்தது. அதில் பலபாட்டரசகுமாரரும் வானவருங் கூடினர். அவர் பேசிக்கொண்டது அம்மொழியே. அதை இரு மொழி நடைத்ததிலுங் காண்க. இதனால் சம்ஸ்கிருதத்தின் வியாபகமும் புலனாகும். ஆகவே அகில புலனங்களுக்குமே உரியதாகிய சைவசமயத்தின் சர்வபிராமண நூல்களாகிய வேதசிவாகமங்களை அப்புலனங்களுக்கும் பொது மொழியாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் அச்சமய முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமசிவனா ரருளிச் செய்தார். இப்பேருண்மை அந்நவீனர் தலையில் ஏறுமா? அவர்தான் தமிழ்வெறிகொண்ட லைகின்றனரே.

இனி, காசுமீரச் சைவர் இராமேசுவரத்துக்கு யாத்திரை வருவர். இராமநாதாலயத்தில் மந்திரங்கள் ஓதப்படும். அவருக்கு அவற்றின் பொருள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். தமிழகச் சைவர் காசிக்கு யாத்திரை போவர். விசுவநாதாலயத்திலும் அவை ஓதப்படும். அவருக்கு அவற்றின் பொருள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அவ்விரண்டாலய மந்திரங்களும் பொதுவாய் தெற்கு,

30 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

மொழியி லிருந்தாற்றான் அது சாத்திய மாகும். சைவாலயங்கள் எல்லா மாகாணங்களிலு முள. அங்கெல்லாம் மந்திரங்கள் ஓதப் படும் அவற்றின் பொருளுந் தெரிந்திருக்கவேண்டும் அதற்காக அம்மொழி அம்மாகாணங்களுக்கும் பொதுவா யிருத்தல் நல்லது. சம்ஸ்கிருதமே அப்படி யிருப்பது ஆகவின் அம்மொழி மந்திரங் களே சகல சைவாலயங்களிலும் ஓதப்பட்டு வரலாயிற்று. திருப் பழுவூர் என்பது ஒருதலம் அவ்வூர்ச் சிவாலயத்தில் 'அந்தணர்க ளானமலை யாளரவ ரேத்' ஆகின்றனர். அவர் சொந்தமொழி மலையாளம். ஆயினும் அம்மொழி மந்திரங்களை அவர் அங்கு ஓதவில்லை. 'வேதமொழி சொல்லி (அம்) மறை யாளரிறை வன்றன் பாதமவை பேத்' தியே அர்ச்சிக்கின்றனர். வேதமொழி- சம்ஸ்கிருத மந்திரம். திருச்செந்தூர் முதலிய சில ஆலயங்க ளுள. அங்கு அம்மலையாளர் வந்து அர்ச்சிக்கின்றனர். அஃதெப்படியோ நேர்ந்துவிட்டது. ஆனால் அங்கும் அவர் ஓதுவன சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே. அதையுங் காண்க.

மாகாணத்தோறும் சைவாலயங்க ளுள. அவற்றை அவ்வம் மாகாணத்துச் சைவமக்கள் தம் பொருட்செலவில் நிரு மித்திருக்கலாம். ஆயினும் அவ்வெல்லா வாலயங்களும் வேத சிவாகம விதிப்படிதான் நடந்துவரும். ஒன்றிரண்டில் அவ்விதி சிறிது திறம்பியிருக்கலாம் அவற்றைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாலயங்களின் பொருட்செல்வம் அவ்வம் மாகா ணத்துச் சைவமக்களுக்கே உரியதாகுக ஆனால் ஒரு மாகாணத் துச் சைவமக்களுக்கு மற்ற மாகாணங்களிலுள்ள சைவாலயங் களும் சேவாயோக்கிபமா யிருந்துவர வேண்டும்; இருந்தும் வரு கின்றன. அவருக்கு அவற்றைச் சேவிக்கு முரிமை மறுக்கப்படவுங் கூடாது; மறுக்கப்படவுழில்லை. அவை வேதசிவாகம முறையில் நடந்துவருவதே அதற்கு அனுகூலமாம். அவ்வளவில் அவ் ஷெல்லா மக்களுக்கும் அவ்வெல்லா வாலயங்களும் பொதுவுடை மையே. அதில் தடையிருக்க முடியாது.

இன்னும் இராபன் வடநாட்டான். அவன் பிரதிட் டித்த சிவலிங்கமே இராமநாதர் நளனும் வடநாட்டானே.

அவனே திருநள்ளாற்றுச் சிவாலயத்தைக் கண்டான். இந்திர லோகத்தாரே திருவாரூர்த் தியாகராஜர். சம்ஸ்கிருத வேதம் பிரதிட்டித்தீதே திருமறைக்காட்டுச் சிவலிங்கம். தமிழகத்துக்கு வெளியே ஈசான திக்கிலிருந்து வந்தவரே பாண்டியன் மகளை மணந்து சோமசுந்தரபாண்டியரென மகுடம் தரித்துத் தென்னாடு டைய சிவனாகித் திருவாலாய்ச் சொக்கலிங்க ரானார். விநாயகர் வடநாட்டுத் தெய்வமாம் அதனை மெய்யெனக் கொண்டால் அவரும் வடவரே. அவ ரியற்றியதே திருச்செங்காட்டங்குடிச் சிவாலயம் கந்தபுராணக் கந்தரும் வடநாட்டவராம் அதை யொத்துக்கொண்டால் அவ்வடவர் செய்தது திருச்சேய்ஞ்ஞ லூர்ச் சிவாலயம் பிரமன் விட்டுணு இந்திரன் முதலியோர் வேற்றுகத்தவர். அவர் இத்தமிழகத்தி லாக்கிய சைவாலயங் களும் பல. அவ்விராமன் முதலியோர் தமிழ் ரல்லர், தமிழ் மறி யார். ஆயினு மென்? அவரெல்லாம் சைவசமயத்தினர். பாரத தேச முழுவதும் சைவஸ்தான். ஆதலால் அவருக்கும் அச்சமயம் பற்றித் தமிழகமும் உரிய தாயிறறு இங்கும் அவ்வாலயங்களை அவர் ஆக்கினர். சில சைவாலயங்கள் விண்ணிழி விமானங்கள். தமிழகத்துக்கும் அதிலுள்ள சைவாலயங்களுக்கு முள்ள தொடர்பு இவ்வளவுதான் ஆனால் அவ்வாலயங்க ளனைத்தும் எல்லாச் சைவருக்கும் பொதுவுடைமை. அதனால் தமிழ்ச்சைவர் அவற்றை அவ்வப்போது புதுப்பிக்கின்றனர். எப்போதும் சேவிக்கின்றனர், அவ்வுரிமை அவருக்குக் கிடைப்ப தாயிறறு. அச்சைவர் தம் மைத் தமிழரென்று மாத்திரஞ் சொல்லிக்கொள்ளட்டும்: அப் போதே அவருக்கு அவ்வுரிமை போயிறறு. அவர் அவற்றுக்கு வெளியிற்றான் நிற்கவேண்டும். மீறுவது பலாத்காரமே. அவற் றின் பொருட் செல்வம் அவருடைய தன்று, சைவருடையதே. தமிழருடையதென வாதிப்பாரு மிருக்கலாம் ஆயினும் அது சைவசமயத்துக் கெனவே கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. பிறகு அவர் அதில் உரிமைபெற முடியாது. அவர் சைவசமயத்தவ ராகுக அவ்வுரிமை பெறலாம்.

மாகாண மொழி மந்திரக் கிளர்ச்சிக்கு மூலம் சமயாபி மான மன்று, மொழிவெறியே. அவ்வாலயங்கள் பொதுவுடை

33 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

ஹையா யிருந்தவருவதை அம்மந்திரம் அடியோடு கெடுத்தவிடும். எம்படி? அம்மந்திரம் புகுத்தப்பட்டடும்: தமிழகச் சைவருக்கு ஆந்திரச் சைவாலயங்கள் சேவாயோக்கிய மாகுமா? ஆகா. ஏன்? அங்குத் தெலுங்கு மந்திரம் புகுந்திருக்கும். அவருக்கு அம்மந்திரப் பொருள் விளங்காது. ஆந்திரச் சைவருக்குத் தமிழகச் சைவாலயங்கள் சேவாயோக்கிய மாகுமா? ஆகா. ஏன்? அங்குத் தமிழ் மந்திரம் புகுந்திருக்கும். அவருக்கு அம்மந்திரப் பொருள் விளங்காது. இப்படியே பிறவும். அப்போதும் அவை பொதுவுடைமையாகவேண்டும்: என் செய்வது? ஒவ்வொரு மாகாண மொழிக் குரிய சைவரும் எல்லா மாகாணங்களின் மொழிகளையுங் கற்க வேண்டும். அது முடியுமா? மேலும் அது தேளுக்கஞ்சிப் பாம்பின் வாயிற்பட்டது போலாம் ஆகவே ஒரு மாகாணத்தைச் சைவருக்குப் பிற மாகாணங்களிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான சைவாலயங்கள் சேவாயோக்கிய மாகாதபடி அம்மந்திரம் குறுக்கிடுகிறது. அது சைவசமயத்துக்குப் பெருங்கேடு. அக்கேட்டுக்குப் பாமரரும் பண்டிதருமே யிரையாவார். பாமரசகாய நவீனர் அதை யோரார். ஆனால் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களை ஓதுக. அக்கேடில்லை. அவ்வோதகையில் சிவ சங்கர சம்பு ஹர உமா பார்வதி விநாயக சுப்ரமண்ய முதலிய சப்தங்களாவது எங்கும் ஒன்றுபோல் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும். பாமரர் அவற்றைக் கேட்டு மகிழ்வார். அதிலே அவருக் கிலாபம்.

தமிழ் மந்திரப்பித்து அந்நவீனரை அவ்வளவில் விடாது. அம்மந்திரத்துக் கியைந்த கிரியைகள் வேண்டும். இப்போதுள்ள கிரியைகள் இயையா. அவற்றையுந் தாறுமாறு செய்ய அப்பித்துத் தூண்டும் சைவாலயங்களில் திருவுருவங்கள் பல. அவர் அவற்றுட் சிலவற்றை அகற்றுவார், சிலவற்றை மாற்றுவார். புதிய சிலைகளையும் டுவா ரவர். அவற்றுக் கெல்லாஞ் சிறப்பொடு பூசனை வேண்டுமே. அதற்கு விதியேது? முறையேது? அவர் வைத்தே வரிசை. ஆகவே அச்சிறப்பும் பூசனையுந் சீர்குலையும் இனிப் பாவனையின் கதியென்ன? சிவோகம்பாவனை விடை பெற்றுக்கொள்ளும் அவர் தமிழோகம்பாவனையை வரவேற்பார். சிவோகம்பாவனை செய்வார் சைவர். அப்பாவனைக்கு முத்தித்

தானம் சிவலோகம். அவர் அங்குச் செல்வர், பிறகு மீளார். தமிழோகம்பாவனை செய்வார் அந்நவீனர். அப்பாவனைக்கு முத்தித்தானம் தமிழுலகம். அவருக்கு இலயமே யிராது. ஏன்? இலயித்தாலும் அவர் மீண்டும் இங்குத்தான் வருவார். அவருடைய போக்குவரவுக்கு முடிவே யில்லை. மீளாப் போக்கிடம் அவருக்கு? அவர்திரிஷ்டமே அதிரிஷ்டம். அவ்வதிரிஷ்டம் பிறமொழிச் சைவருக்கும் வரவேண்டும். அந்நவீனரின் கருணையுள்ளம் அது வந்தால் அச்சைவருக்கும் அவர் மாகாணங்களுக்கு முள்ள பந்தத்துக்கும் அந்தமில்லை. இப்படி அந்நவீனரால் வேதா கமோக்த மந்திரங் கிரியை பாவனைகளெல்லாம் நாசமாகும். அம்மட்டோ? தீர்த்த யாத்திரை தல யாத்திரை முதலியவும் சிவபுண்ணியங்கள். அவற்றிலும் அவர் கொள்ளி வைப்பவரே.

சைவாலயங்களென்பது சமயம்பற்றிய பெயர். மாகாண மொழி மந்திர நுழைவால் அப்பெயர் மறையும். தமிழாலயங்கள் தெலுங்காலயங்கள் முதலிய பெயர்களே பெருவழக்காய் விடும். அவை மொழிபற்றிய பெயர்கள். அந்நவீனர் மொழிக்கே முதலிடங் கொடுப்பர். அச்சமய நிலயங்கள் அப்படிப் பாஷா நிலயங்களாக மாறலாமா? அதற் கிடங்கொடுப்பதுதான் சமய சேவையோ? அன்று அன்று. சமயத்தைப் பாஷையின் கால் மாட்டிற் கிடத்திப் படுகொலை செய்வதே அது. சம்ஸ்கிருதத்துக் கென ஒரு மாகாணமோ இனமோ குலமோ இல்லை. சமயம் பற்றியே அம்மொழி மந்திரங்கள் எங்கும் அங்கீகாரமாயின் ஆகலின் சம்ஸ்கிருதாலயங்க ளென்ற பெயர் வராது. நாளிது வரை அப்பெயர் வழங்கவு மில்லை. சைவாலயங்க ளென்ற பிர சித்தமே எங்கு மாம்.

சைவாலயங்கள் வைணவாலயங்கள், மகுதிகள், மாதா கோவில்கள், பிறசமயங்களின் கோயில்கள் ஆகியவை சமயநிலயங்கள். அவற்றை மொழிநிலயங்க ளென்னலாமா? பெயரை மாற்றி னாற் போதும். பொருளை யபகரிப்பது வெகுசலபம். நாத்திகத் தமிழரும் அச்சமய நிலயங்களின் பொருட் செல்வத்தில் உரிமை பெற்றுவிடுகிறார். அன்றியும் ஒரு சமயத்தார் இன்னொரு சமயத்

34 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

தின நலயங்களிற் போய் விழுந்து உரிமை கொண்டாடி உழக்குவர். ஏன் செய்யார்? அவரனைவரும் தமிழரே: அந்நலயங்களெல்லாம் தமிழருடைமையே: அப்படி அவர் தம் செயலுக்கு அம்மொழியின் பொதுமையைப் புகலாகக் காட்டுவர். அம்மொழிப் பொதுமை சைவநலயங்களையே அதிகம் பாதிக்கிறது. அவற்றின் தலைவர் அவற்றின் பொருளை அன்றிய சமயங்கள் பற்றிய பிரசாரங்கள், நூல் வெளியீடுகள், கட்டடங்கள் முதலியவற்றுக்கெல்லாம் கொட்டிக் கொடுக்கின்றனர். ஏன்? அவையெல்லாம் தமிழாம். அந்நவீனர் பேச்சைக்கேட்டு அப்படி மோசம் போவானேன்? 'தன்கையா யுதமுந் தன்கையிற் பொருளும் பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.' அது ராஜவாக்கியம். அத்தலைவர் அதை யோர்க. அந்நவீனர் செயல் இன்னும் பல கேடுகளைத் தர விருக்கின்றது. எதிர்காலத்தைச் சிந்திச்சு. முட்டின பிறகு குனிய வேண்டாம். வேதசிவாகமங்களின் ஆட்சிக்கு எல்லை எது? அதுவரை சைவாலயங்கள் பொது. தமிழகத்துச் சைவாலயங்களுக்கு மாத்திரம் தமிழகத்தனவிலா எல்லை? அவ்வளவில் வகுக்க விரும்புகின்றன ரவர் அது சைவத் துரோகம். அதைக் களைந்தாக வேண்டும்.

பாரத தேசத்தில் சுதந்தரப்போர் நடந்தது அப்போது எங்குங் கிளம்பிய கோஷம் வந்தே மாதரம், ஜெய்ஹிந்த் என்பன. இப்போது ஜனகணமன, ஜெண்டா ஊஞ்சா என்பன தேசிய கீதங்கள். அவையெல்லாம் தமிழல்ல. அவற்றுக்குப் பொருள் தெரியாத தமிழர் பலராவர். அவர் அவற்றைத் தமிழிற் பெயர்த்தா முழங்கினார்? அந்நவீனராவது அப்படிச் செய்தனரா? அவரும் பிற மாகாணத்தாரோடு சேர்ந்துகொண்டு அவ்வயல் மொழிகளையே மண்டை பிளக்கக் கத்தினர். அவ்விஷயத்தில் அவருக்கு அயல்மொழிப் பகைமையுந் தமிழ்மொழிப் பற்றும் மண்மூடிப் போயின. ஆனால் சமய விஷயத்தில் அவர் தமிழ் தமிழ் என்று துள்ளுகின்றனர். ஒரு கண்ணில் வெண்ணெய் ஒரு கண்ணில் சுண்ணம். அவர் நடுநிலை அது. ஆயினும் அவ்வந்தே மாதர ஜெய்ஹிந்த் கோஷங்கள் இத்தேசத்துக்குச் சுதந்தரத்தை

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும். 33

வாங்கிக் கொடுத்தன. அவரும் சுதந்தர புருஷ ராயினர். அவர் வாயிலும் அத்தேசிய கீதங்களே இப்போது முள்ளன. அப்படியே சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களும் சைவமக்களுக்குப் பேரின்ப வாழ்வை யெய்துவிக்கவே செய்யும். ஆகலின் சைவாலயங்களில் அவையே ஓதப்படவேண்டும்.

11. தமிழ் வெறி.

தமிழர் தமிழைப் போற்றுக. அஃ தவசியம். ஆனால் போற்றுவ தென்ப தென்னை? பழம்படி ரிலக்கியங்களைக் கற்றல், சுவைத்தல், புத்திலக்கியங்களை யாக்கல் இவையே. தமிழ்ச் சைவரும் அது செய்யாம விருக்கவில்லை. ஆனால் அவருக்கு அதன் மேலும் ஒருகட னுண்டு. அதுதான் சைவசேவை. அவர் ஏனைத் தமிழரோடு சேர்ந்துகொண்டு அச்சமயத்தைப் புறக்கணியார். அவர் தமிழெல்லாம் அச்சமயத்தையே மகுடமாகக் கொள்ளும் அவருக்குத் தமிழ் மலர், சைவம் வாசனை; தமிழ் உடல், சைவம் உயிர்; தமிழ் மாது, சைவம் மாங்கல்யம்; தமிழ் பெட்டகம், சைவம் அணிகலன்; தமிழ் கண், சைவம் ஒளி. அவ்விரட்டைகளை இணைத்துக் காண்க. இன்னும் சைவரே தமிழைக் கண்டார். தமிழரால் சைவத்தைக் காணவே முடியாது. அப்படிச் சொல்வார் அச்சைவர். ஆனால் அந்நவீனர் போக்கு வேறு. வெறி இருவகைப்படும். நேரிய அபிமானம் மீதூர்வது ஒன்று. நேர்மை திரும்பிய அபிமானம் மீதூர்வது மற்றொன்று. இப்பின்னதே அந்நவீனரிட மிருப்பது. அவருக்குஞ் சில தலைவரிருந்தனர். குருமாரும் அவரே. அவரெழுதிய சுவடிகள் சில. அவற்றில் சைவசித்தாந்த தத்துவங்கள் சிறிது விளக்கப்பட்டிருக்கும். அவை சைவ நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர் அப்படிச் சொல்லார். அச்சமயம் தமிழ் நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாம், ஆகலின் தமிழர் கண்டதாம்; அவர் சொல்கிறார். அஃதாவ தென்னை? சைவம் தமிழரை அறிவுடைய ராக்கவில்லை, அச்சமயஞ் சார்தற்கு முந்தியும் அவர் அறிவுடையராய்த்தானிருந்தனர், அவ்வறிவே அச்சமயத்தைப் பின்ன ருண்டாக்கியது என்பதே அது, இப்பகுதிதான் அந்நவீனருக்கு ருசித்தது.

❧ சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

அதனால் அவர் தமிழைச் சைவத்தோடு, பிணைத்தே பேசுவார், சைவப் பரவு மிடங்களில் தமிழும் பரவுக, இன்றேல் சைவமும் சிறுகொடிந்து தமிழகத்திலேயே கிடக்க என்கிறார், அதனால் தமிழுஞ் சைவமும் வாழ்க என அவர் முழங்குவார். ஆயினும் அம்முழக்கம் அதிகமில்லை. அவர் தமிழும் சமயமும் வாழ்க எனவும் முழங்குவார். அதில் சைவம் போய்விடும், சைவம் கிறப்புச் சொல். சமயம் புகுந்து கொள்ளும், சமயம் பொதுச்சொல், அம்முழக்கம் யுன்னையதைவிட அதிகம் தமிழ் வாழ்க என்பது அவரது மற்றொரு முழக்கம். அதில் சமயமும் போய்விடும். அம்முழக்கம் வாணைப் பிளக்கும். ஆனால் சைவம் வாழ்க என அவர் தனித்தெடுத்து முழங்கார். ஏன்? அவருக்கு நெஞ்சில் சைவம் நஞ்சு; தமிழே தெய்வம்; ஈ-வே-ரா, றி-என்-ஏ முதல் எல்லாத் தமிழருந் தேவகணங்கள். அவ்வளவு லவர் மகிழுக இன்னும் சைவம் தமிழர் கண்ட சமயமாகவே யிருக்கட்டும். அதற்காக அவரையும் அத்தமிழையும் பிறமொழிகளுக் குரியார் என்ன ஓசையவேண்டும்? தூக்கித் தலைமேல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? அது செய்யமாட்டார். அஃதவசியமு மில்லை. ஆனால் அச்சமயம் தமிழின்றித் தமிழின்றி வியாபிக்கும், அதன் சக்தி அபாரம்.

தமிழ் வெறி வளர்ந்தது. தாம் பேசுவது இன்னதென அவருக்குத் தெரியவில்லை. தமிழரே சிவனைக் கண்டனராம்; அவர் சொல்கிறார். மனிதனை கடவுளை யாக்கினு னென்பர் நாத்திகர். அதில் மனித னென்னு மிடத்தில் தமிழ் ரென்பதையும், கடவுளை யென்னு மிடத்தில் சிவனை யென்பதையும், ஆக்கினு னென்னு மிடத்தில் கண்டனரென்பதையும் வைத்தார் அந்நவீனர் அவ்வளவுதான் கருத்தில் வேற்றுமை சிறிது மில்லை. அவரும் ஏன் நாத்திக ரல்லர்? அவர் சைவ வேடர், ஆனால் நாத்திக நெஞ்சரே.

சில சமயங்களை அச்சமயங்களின் கடவுளர் தந்திருப்பர். சிலவற்றை அவ்வவற்றால் மதிக்கப்பட்ட துரிமனிதர் தந்திருப்பர். அப்படித்தான் எல்லாச் சமயங்களுஞ் சொல்லும். ஹிந்து வென்பது ஒரு சமயமன்று அதை விடுக. ஆனால் ஓரினத்தால் ஒரு

சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும். 37

சமயத்தைத் தரவே முடியாது. தமிழரே சைவசமயத்தை உலகிற்குத் தந்தனராம். போப் என்னும் ஆங்கிலப் பாதிரியார் சொன்னார். அது அவருடைய பாதிரிப்புத்தி. அதனை அப்படியே யெடுத்து அந்நவீனர் விழங்கினார். இப்போது அதையே தமிழகமெங்கும் அவர் கக்கிவருகிறார். சைவத்தை ஆதியில் இன்ன தமிழ்மகன் தந்தானென அவர் ஒருவனைச் சுட்டிக் கூற வல்லரா? அவன் பெயர் சொல்லத்தான் அவர் பிறக்கவில்லையே.

கோவில்கள், சிவலிங்க முதலிய திருவுருவங்கள், வழிபடு முறைகள் முதலியன சாதனங்கள். அவற்றைப் பண்டைத் தமிழரே வகுத்துக்கொண்டனர் என்பர் அந்நவீனர். அவை முத்தியை யெய்துவிப்பன. அதைக் கொடுப்பவர் பரமசிவனார். ஆகலின் அவரே அவற்றை வகுத்துத் தரவேண்டும். முத்தியை யெய்துதற் குரியரே அத்தமிழரும். அவரும் மலப் புழுக்கள்தான். அவரால் அவற்றை வகுத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்நவீனரும் புதுமுறையர்ச்சனையை வகுச்சு முன்கின்றனர் அம்மலப்புழுக்களாலும் அது முடியாது. சைவம் சிவத்தோடு சம்பந்தம். ஆகலின் சைவருக்கு பரமசிவனாரே யெல்லாம். அவரே முத்தி சாதனங்களை வகுத்தருளியவர். அவற்றின் சமூகமே அவ்வேத சிவாகமங்கள். இசுலாமியருக்குக் குரான் எப்படி? சைவருக்கு அவை அப்படி.

வேதங்கள் ரிஷிகளின் வாக்கு, சிவாகமங்கள் கோயிலர்ச்சகரின் புனைவு, புராணங்கள் பார்ப்பனரின் புறஞ் எனப் புலம்புவர் அந்நவீனர். ஆனால் தமிழிலுள்ள சங்க விலக்கியங்கள் முதற் சகல சைவ விலக்கியங்களும் அவ்வேத சிவாகமங்களைப் பரமசிவ வாக்கு, புராணங்கள் பதினெட்டையும் பங்க மில்லாதன என்றே கூறிப் போற்றுகின்றன. புராண சரிதங்கள் திருமுறைகளி லெங்குங் காணப்படும். திருக்குறளும் 'இந்திரனே சாலுங்கரி', 'திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று' என்றது. ஆகவே பின்வந்த சைவப் பெருநூல்கள், தொன்று தொட்டுள்ள சைவ மஹாஜன சமூகம், சைவகுரு பரம்பரை ஆகியவற்றுக்கு அம்முதல் நூல்களின் கௌரவம் அங்கீகாரமே. ஆனால் 'பலவேத மங்கமாறு

38 சைவாயங்கனில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

மறை நான்கவையு மாணர், 'மறைகள் வேதம் விரித்து', 'மன்ற யுடைய வேதம்', 'அரும்றையோ டாறங்க மாய்ந்துகொண்டு பாடினார் நால்வேதம்', 'வேதமாகி யரும்றை.....தானே யாகி' எனத் திருமுறையிற் சில அடிகள் வருகின்றன. அவர் அவற்றைக் காட்டி வேதம் வேறு மறை வேறு, அவ்வேதம் சம்ஸ்கிருத வேத மாகுக, அம்மறை தமிழ் மறையே என்கிறார் முதலடியில் 'பல வேதம்' என்பது 'அநந்தாவை வேதா:' என்பதற்குத் தமிழ் 'மறை நான்கு' என்பது அவை நான்கான பிறகு பெற்ற பெயர். மற்றை நான்கடிகளிலுமுள்ள 'வேத'மாவது இருக்காதிகள். 'மறையாவது உபநிடதங்கள். 'வேதத்து மறை நீ' என்றது பரிபாடல். மறை-உபநிடதங்கள். அந்நூ லுரை காண்க. தமிழ் மறையென்ப தென்றுமில்லை. பிறகு அவர் சங்கவிலக்கியங்களைத் தொடுகிறார். அவை சொல்வதுதா னென்னை? புறநானூறு, 'நன்றாய்ந்த நீணியிர்சடை-முதுமுதல்வன் வாய்போகா-தொன்று புரிந்த விரிரண்டி-னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூல்', 'கேள் வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்', 'நாஅல் வேத நெறிதிரியினும்' என்றும், குறுந்தொகை 'எழுதாக்கற்பு' என்றும், திருமுருகாற்றுப் படை 'மந்திர விதி' என்றும், பரிபாடல் 'மாயா வாய்மொழி', 'வேத மாபூண் வையத்தே ஞர்ந்த' என்றுங் கூறின. வேதங்கள் பரமசிவ வாக்கு; அவை நான்கு; அவையே சுருகி; அவற்றின் நெறியே என்றும் நிலையில் திரியாதது; அவையே எழுதாக்கிளவி; அவையே மந்திரம்; அவையே அழியாத வாக்கு; அவையே குதிரைகளான சரிதத்தை யுடையன. இத்தனையும் உவ்வடிகளிற் பிரசித்தம். இன்ன பிரமாணங்கள் அவ்விலக்கியங்களில் இன்னும் பல. ஆகலின் அவ்விலக்கியங் ளனைத்தும் அவ்வேதங்களை அவ லம்பித்தனவே. ஆனால் அந்நால்வேதங்களும் சம்ஸ்கிருத வேதங் கள்தானா? அப்படி அவர் வினாவுவார். இருசுடர் குரிய சந்திரரே, மூவேந்தர் சேர சோழ பாண்டியரே. நாற்பொருள் அறம் பொருள் இன்பம் வீடுகளே, ஐம்பூதம் பிருதிவி முதலியவே. அத் தொகைப் பெயர்கள் வேறு பெயர்களைக் குறியா. அப்படியே நால்வேத மென்பதும் இருக்காதியவற்றையே குறிக்கும். நச்சி னுர்க்கினியர் கூறிய நால்வேதங்கள் அவற்றின் பூர்வரூபமே.

ஆகவே சங்கவிலக்கியங்களும் அந்நவீனரை நட்டாற்றில் விட்டன. எஞ்சியுள்ளன மிலேச்ச நூல்கள். அவைதான் அவர்க்குப் பிரமாணங்களாம். அவற்றைக் கொண்டு அவ்வேத சிவாகமங்களின் முதன்மையை அவர் சிதைக்கப் பார்க்கின்றனர். முடியுமா? அம்மிலேச்ச நூல்கள் மென்புனை. அம்முதல் நூல்கள் வன்மலை.

அவர் கொள்கைக்கு எந்த நூலாவது நூற்பகுதியாவது ஆதரவா யிருக்கவேண்டும், அல்லது அக்கொள்கையைப் புகுத்திக் காட்ட அவற்றில் சந்துபொந்துக ளிருக்கவேண்டும். அவைதான் அவர்க்குப் பிரமாணம் திருமுறைகள் அதற்கிடமல்ல. ஆகலின் அவற்றுக்கும் அவர் குறை கண்டனர். என்னை? அறிவாராய்ச்சிக் குப் போதுமான சாதனங் ளகப்படாத காலம் அது; அக்காலத் தவர் அத்திருமுறைகளின் ஆசிரியன்மார்; ஆகலின் அகப்பட்ட வற்றைக் கொண்டுதான் அவரால் பாட முடிந்தது; அஃதவர் குற்ற மாகாது; ஆனால் இப்போது அச்சாதனங்கள் பலவாய்க் கிடைக்கின்றன; புதுக்கருத்துக்கள் உருவாதற்கு அவையே ஏது; திருமுறைகளோடு அக்கருத்துக்கள் மாறுபடக்கூடும்; அதனால் அவற்றைத் தள்ளவேண்டாம்; அத்திருமுறைகளை யொதுக்கிவிட லாம்; இப்படி வாதிட்பா ரவர். உண்மையில் அவர் அவ்வாதி ரியன்மாரின் காலத்தைக் குறைகூறவில்லை; அம்முகத்தால் அவ் வாசிரியன்மாரையும், அத்திருமுறைகளை யுமே பழிக்கின்றனர். தம் காலத்தை மதிக்குமுகத்தால் அவர் தம்மையும் தம் சுவடிகளை யுமே மதித்துக்கொள்கிறார். எந்த இசுலாமியராவது குரான் விஷயத்தில் இப்படிப் பேசுவரா? மேலும் அந்நவீனர் அம்மிலேச்ச நூல்களைப் பிரமாண மாக்கவேண்டும்; அதற்காகவும் அப் பழிப்பைப் பரப்புகின்றார். ஆனால் உண்மையாது? அவ்வாசிரியன் மாரி னறிவு காலவச மன்று, பிரகிருதிகுணவச மன்று, பரமசிவ னாரின் திருவருள் வசமானது ஆகையால் அவ ரருளிய திருமுறை யுபதேசக்கள் முக்காலத்துக்கும் பொருந்தக் கூடிய சத்தியமே யாம்

தமிழ் ஒருமொழி. அதன் பெயருந் தமிழென்பதே அம் மொழியும் பெயரும் ஒருசேரத் தோன்றின. அப்படியே சைவம்

40 சைவாயங்கனில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கனே வேண்டும்.

ஒரு சமயம். அதன் பெயருள் சைவமென்பதே. அச்சமயமும் பெயரும் ஒருங்கு தோன்றின, முன்பின்குத் தோன்றவில்லை. அச்சமயம்போல் அப்பெயரும் சர்வகால சர்வஜன சர்வசாஸ்திரப் பிரசித்தம். அப்படியிருக்க அந்நவீனருக்கு மாத்திரம் அப்பெயரில் அகுவைய ஏன்? அவர் ஊர்தொறுந் திருக்கூட்டம் ஸ்தாபிக்கின்றனர். அது சைவசமயத் திருக்கூட்டமன்று. அதன் பெயர் வேறு. அப்பெயரைப் பார்த்தால் அத்திருக்கூட்டம் சைவசேவை செய்ய வந்ததாகச் சொல்லமுடியாது அப்பெயர் சேற்றில் நட்ட கம்பம். இழுத்த பக்கமெல்லாம் அது சாயும். அதுவும் சைவ மென்பதன் பிரதிபதமே யென்பா ரவர். பிரசித்தமான பெயரை அவர் ஏன் விட்டனர்? அக்கரவு என்னுவது வெளிப்படும். இன்னும் தமிழ்க் கழகத்தை இனிமைக் கழகம், நீர்மைக் கழகம் என வழங்கலாமா? அதற்குமட்டில் அவ ரிசையார். வடநாட்டில் ஆரியசமாஜம், பிரமசமாஜம், ஸாயிசமாஜம் எனச் சில சமாஜங்கள் ளுள. அப்படியொன்று தமிழகத்திலும் உண்டாக்கவேண்டும்: அவ ராசையது. அதன் விளைவே அத்திருக்கூட்டம். சமாஜம்-கூட்டம். அத்திருக்கூட்டமும் அச்சமாஜங்களோடு சேரத் தகுந்ததே. அவர் வடவரை வைவர், பிறகு அவர் கொடுக்கைப் பிடிப்பர். மேலும் அச்சமாஜங்கள் அகிலபாரத நோக்கமாகவது உடையன. அத்திருக்கூட்டத்துக்கோ தெய்வ முதல் சகல முந்தமிழ்மொழியே. சைவ மக்களுக்கு அங்கு என்ன வேலை?

அந்நவீனர்பால் இன்ன வெறிகள் இன்னும் பல. இங்கு இவ்வளவு போதும். பிற பின்.

அவருக்கு உபதேசித்த குருமார் சிலர். அவருள் முக்கிய மாவார் இரண்டொருவரே. அவர் போய்விட்டனர். அவர் சீடருள்ளும் பலர் போயினர். எங்கே? 'புத்திவித் தாரத் தன்னாற் பொருகலி வசத்தாற் பூண்ட-வித்தையாற் பொருளிச் சிப்பால் வேதத்தின் வழியை விட்டுக்-குத்திர மார்க்கங் காட்டுங் குரவனும் புதல்வன் றுனும்-பத்திர நரகில் வீழ்வர் பன்னிரத்தியாயஞ் சான்று' என்றது ஒரு தமிழ். அவரெல்லாம் போயிருக்குமிடத்தை அதனால் தெரிக. இப்போதுள்ள அந்நவீனரும் அங்கே

தான் போக விரும்புகின்றனரா? அன்றியும் தமிழகத்திற் பெரும் பகுதி அன்றே கடலில் மூழ்கியது. காரணம்? அக்காலத் தமிழர் செய்த தீ வினையே. அத்தீவினை எது? சைவத் துரோகம்! இன்றேல் அப்பெருங்கேடு சம்பவித்திராது. அந்நிலம் ஆழ்ந்தது. தமிழறிவு நூல்கள் பல மறைந்தன. தமிழர் பலர் செத்தனர். தமிழென்னுங் கற்பனைத் தெய்வத்தால் அக்கேட்டைத் தடுத்துக் கொள்ளமுடியவில்லை. அதன் தவிப்பு அந்தோ பரிதாபம்! இப்போது சிறுபகுதித் தமிழகமே எஞ்சியுள்ளது. அதுவாயினும் நிலைபெற வேண்டும். அந்நவீனர் செய்யுஞ் சைவத் துரோகம் அச்சந் தருகிறது. அவர் விரைவில் திருந்துக. தமிழை விட்டா லுஞ் சைவஞ் சீவிக்கும். சைவத்தை விட்டால் தமிழுக்குச் சீவனமில்லை.

12. முடிப்புரை.

தமிழ் மந்திரங்க ளென்பது என்றுமில்லை. அவை அந் நவீனரின் கற்பனையே. அவற்றைத் தமிழகச் சைவாலயங்களில் ஓதவே கூடாது. அவ்வோதுகை சைவசமயத்துக்கு முற்றிலும் புறம்பானது. அங்கு வேதாகமோக்த சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே ஓதத் தகுவன. அவற்றையே அன்றேபோல், இன்றே போல், என்றும் ஓதிவரவேண்டும். அதுவே சைவ நலம். இவ்விஷய நிரூபணமே இப்புத்தகம். இன்ன எதிர்ப்புக்கள் இன்னுமிருக்க லாம். அவை அந்நவீனரை உறுத்துகின்றனபோலும் ஆயினும் அவர் கொண்டது விடார். தம் கொள்கையைச் சிறிதாவது பலித மாக்கவேண்டும்: அவர் துடிப்பது. என்னை? தமிழர்ச்சனையை விரும்புவார் ஆங்காங்குளர், அவருக்காகத் தனிப்பட்ட முறையி லாவது அவ்வர்ச்சனையே நடத்தவேண்டும். அவ்வேற்பா டவசியம்: இப்படிச் சொல்கிற ரவர், சைவாலயங்கள் பரார்த்த பூசா நிலயங்கள். அங்குள்ள பூசைகளுக்கு விதிநூல் சிவாக மங்கள். அங்கு வழிபட வருகிறவர் எவரேனு மாக, அவர் அவ் விதிநூலுக் கடங்கியே விரும்பவேண்டும். அதற்குமேல் விரும்ப, அங்குக் குரிமையிலலை. விதியைக் கடந்த தனிப்பட்ட விருப்பம்,

42 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

இலௌகிகங்களிற்றானுஞ் செல்லாது. இலௌகிக விதிகளே அதை மட்டந் தட்டிவிடும்.

சைவாலயங்களில் அக்கிரமங்கள் மலிந்து விட்டன, அவற்றை யொழிக்கவேண்டும்: அந்நவீனர் கதற வது. அக்கிரமங் களை யெடுத்துப் பேசலாம். அது திறமையன்று கிரமங்கள் எவை? அவற்றைப் பிரமாண சகிதம் அவர் வெளியிடுக. அவ் வக்கிரமங்கள் தாமே போய்விடும். ஆனால் கிரமப்பிரசாரங்கள் அவர் திருக்கூட்டத்தில் எவரிடமுமே கிடையா. ஏன்? கிரமங்கள் சிவாகம விஷயம், சிவாகமப் பயிற்சி அவரிடம் குணியம் அன்றி யும் சைவாலய நிர்மாணம், பிரதிஷ்டை, உத்ஸவம், அர்ச்சனை முதலியவெல்லாம் சிவாகம விதிப்படி நடப்பன அல்தாவது அவ்வாலயங்களைச் சிவாகமங்களே ஆட்சி செய்கின்றன என்பது. சைவாதீனங்களிலும் அவ்வாட்சிதா னுள்ளது. அந்நவீனர் அவ் வாலயங்க ளாதிவயற்றை அவ்வீர்ட்சியிலிருந்து பறிமுதல் செய் யப் பார்க்கின்றனர். நாயகனிடமிருந்து நாயகி வஞ்சனையாற் பிரிக்கப்பட்டாள். பிறகு அவளுக்கு ஆதரவாவார் யாருமில்ர். அவள் கதி யென்ன? வல்லவருக்கெல்லாம் அவள் ஆட்படுவாள், அவ்வளவுதான். அந்நவீனரும் அப்பறிமுதல் செய்ய முயல்வதன் மூலம் அச்சைவ நிலயங்களை அந்நாயகிபோ லாக்கிவருகின்றனர். அதனால் அவற்றில் எத்தனைபேர் எத்தனை புதுமைகளைப் புகுத்தி னர்? அவருள் எவருக்காவது சைவம் சமயமா யிருந்ததா? சிவாக மங்களில் கௌரவ புத்தி யிருந்ததா? அவை சைவசமய தெய்வ விதிநூல்க ளென்ற பிரக்ஞை, தானு மிருந்ததா? சைவ சமூகத்துக் கும் அந்நினைவு போக்கப்பட்டது. அதனாலன்றோ 'கோவில்களில் ஹரிஜனங்களை சாதாரண வேடையாட்களாகவும் சமையற்காரர் களாகவும் அர்ச்சகர்களாகவும் நியமிக்கும் பிரச்சனை சர்க்காரின் தீவிர பரிசீலனையில் இருந்துவருவதாக ஹிந்துமத தர்ம பரிபாலன மந்திரி ஸ்ரீ பி- பரமேஸ்வரன் கூறினார்' என்ற செய்தியும் வரலா யிற்று அதை 6—5—54 'தினமணி' யிற் காண்க சைவசமயம் சிவாகமங்களைப் பரமசிவ வாக்கென்னும். அச்சமயத்துக்கு அவற் றில் வீதிக்கப்பட்டனவே தருமங்கள். விலக் கப்பட்டனவே அதருமங்கள். எல்லாச் சமயிகளுக்கும்போல் சைவசமயிகளுக்கும்

அச்சைவதருமாசுரணையிற் பாதுகாப்பளிப்பதே அரசுக்குக் கடன். அப்பாதுகாப்பே பரிபாலனம். அப்பத்திரிகையிற் கண்ட விஷயம் பரிபாலன மன்று, அத்தருமங்களையே மாற்றியமைப்பதாம், அரசுக்கு அவ்வுரிமையுண்டா? மற்றைச் சமயங்களின் வேதங்களிலிருந்து ஒரு தருமத்தையாவது மாற்றியமைக்க அதனால் முடியுமா? சிவாகம தருமங்களை வகுத்த பரமசிவனாருந் தம் போன்றவர்தானென அம்மந்திரியெண்ணிக்கொண்டார்போலும். ஆயினும் அஃதவர் குற்றமன்று. அந்நவீனரின் அப்பறிமுதற் புத்தியே அதற்கு மூலம். அவர் அந்நிலயங்களைக் கண்டவர் கொள்ளையாக்கினர். அவை கேட்பா ரற்றன வாயின. போவார் வருவாரெல்லாம் அவற்றில் கைவைத்தனர், அவற்றின் கற்பைக் கலக்கினர். அம்மந்திரியுந் தம் பங்கைச் செய்ய எத்தலிக்கிறார். தமிழர்ச்சனை முதலிய தம் புதுமைகளைப் புகுத்தவும், அதனாற் புகழ் பெறவும் அந்நவீனருக்கும் அப்போதுதான் இயலும். அதற் கேற்பத் தமிழகத்தில் அவருக்குத் திரண்ட செல்வம், அகன்ற கலகலக் கல்வி, உயர்ந்த பதவி, பரந்த செல்வாக்கு, படாடோபப் பிரசங்க சாமர்த்தியம், சாமானியரை அவருக்கு நலஞ்செய்வது போல் நடித்துத் துணைசேர்த்துக்கொள்ளுஞ் சூழ்ச்சித்திறம், பிற பெருமிதங்கள் எல்லாமிருக்கின்றன. அவை நல்லசாதகங்கள். அவற்றைக் கொண்டு தம் ஆசையை நிறைவேற்ற அவர் முயல்கின்றனர். அதைவிட அடாதசெயல் வேறு முண்டோ? அவ்வந் கிரம நவீனருக்கு யூதாஸ்காரியோத்துக்கொடுக்குப் புகழ் வரக் கூடும். ஆனால் அது சான்றோரிடமிருந்து வந்த சபாஷ் ஆகாது. ஆகலின் முதலில் அவருடைய அக்கிரமத்தைத் தொலைக்க வேண்டும். சைவ சாஸ்திர விற்பன்னரால் அது முடியும். சைவ சமூகத்தில் அவர் அத்தமிழ்த்துப்போகவில்லை. இன்றும் எத்தனையோ பேரிருக்கின்றனர். அவர் முறபடுக. சமூகம் ஒத்துழைக்குமா? அச்சந்தேகம் அவருக்கிருக்கலாம். சமூகம் பாரம்பரியமாகவே சிவதருமத்தில் ஊறியதுதான். அந்நவீனரின் ஆரவாரத்தால் அது தன்னை மறந்து கிடக்கிறது. ஆயினும் அது தாற்காலிகமே. அவ்விற்பன்னர் தம் கடனைத் தொடங்கட்டும். சமூகம் நிச்சயம் விழித்துக்கொள்ளும். அந்நவீனரைக் கண்டே அவ்விற்பன்னர்

44 சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

ரஞ்சுகின்றனரோ? அதுவும் வேண்டாம் அந்நவீனர் தமிழைக் காட்டியே சமூகத்தை யேய்க்கின்றனர். அவர் காலத்துக்கு முன் தமிழகத்தில் எத்தனையோ சைவத்தமிழ்ப் பெருநூல்கள் மலிந்து கிடந்தன. அவர் தலையெடுத்தனர், அவற்றுட் பல மறைந் தொழிந்தன. அவரே அதற்குக் காரணம். அந்நூல்களை யொழித்த அவர் அம்மொழியபிமானிக ளாத லெப்படி? அவர் சைவவேடமும் அவரைச் சமூகத்திற்கு மாற்றிக் காட்டுகிறது. வேடநெறி அவருக்கில்லை. அன்று வைகைக் கரையில் கழுவேறி னார் சமணர். அவர் சைவர்பால் வஞ்சந் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணினரோ? அப்படியானால் அவரே அவ்வேடம் பூண்டு அந்நவீனராய்த் திரிகின்றார். அவர் சுவடிகளே அத்தனைக்குஞ் சீன்று, அவ்வுண்மையை அவ்விற்பன்னர் எடுத்துக்காட்டுக. அந்நவீனருக்குக் குகைநடுக்கங் காணும், காலப்போக்கு, உலகப் போக்கு, சமூகப்போக்குகளை யனுசரிக்கவேண்டுமென அவர் அவ்விற்பன்னருக்குப் புத்திகூற வருவர். இலெளகிகத்துக்கு அது சரி யாகலாம், சமய விஷயத்தில் அது ஆபத்தே மேலும் ஆற்று வெள்ளம் மரக்கட்டையை யடித்துக்கொண்டு போகிறது. அக் கட்டைபோலாகுக என்பதே அப்புத்தி. அது தகுமோ? அவ்விற்பன்னர் ஆண்மையோ டெழுந்து செயலாற்றுக, சைவபரிபாலனம் அவர்க்கே கடன். அவர் ஒதுங்கி நின்று அந்நவீனருக் கிடங் கொடுக்கக் கூடாது, கொடுத்தால் அவருஞ் சைவத் துரோகிகளே.

மாகாண மொழிப் பகைமை ஆங்காங்கே தலைதாக்குகின்றது. பாரத தேசாபிமானத்தால் அது மறையுமெனச் சொல்ல முடியாது. ஏன்? தேசாபிமானம் பலித்த பிறகுதான் அது புறப் பட்டது, அது மறையவேண்டும். அதற்கு வழியொன்றே. அது தான் சமயாபிமானம், சைவசமயமே இத்தேசத்துச் சனாதன தருமம். அதைத் தேசமுழுதும் அறிக, ஆசரிக்க. அதற் காவன வற்றை அவ்விற்பன்னர் செய்யட்டும். அப்போது ஆந்திரச் சைவர் சைவத் தமிழ் நூல்களை மதிப்பர், தமிழகச் சைவர் சைவத் தெலுங்கு நூல்களை மதிப்பர். அப்படியே பிறவும். அப்படிச் சமயத்துக்கு முதலிடங் கொடுக்க, மாகாண மொழிகளை

அதனு ளடக்கிப் போற்றுக அப் பகைமை யொழிவ துறுதி. அவற்றை மாறிச் செய்தால் அது புகைந்து கொண்டுதானிருக்கும்.

மறைகள் நிந்தனை சைவ நிந்தனை பொருமனம், தீமையாம் புறச்சமயங்கள் ஒழித்திடு திறன், நினைவில் வே ரெருரு க ட வு னை வழிபடாநிலை, இம்முன்றுமே சைவசமய மானம். அவற்றை யுடையாரே அதனை யுடையார். அந்நவீனருக்கு அம் முன்று மில்லை. அவரை விடுக. சைவ மக்களுக்குப் பிற சமய தூஷணங் காரியமன்று. ஆனால் சைவ தூஷணத்தை எக்கார ணங்கொண்டும் அவர் சகியார். அவருக்கு நாத்திக பய மில்லை. அதனை யொழிக்க அவரால் முடியும். நாத்திகத்துக்குப் பயந்த சமயங்களோடு கூட்டு அவருக் கநாவசியம். இறுதியில் அக் கூட்டு கேலிக்கிடமாகும். காங்கிரசுக்குப் பயந்த ஐக்கிய முன்ன ணிக் கதையைக் காண்க. மேலும் அக்கூட்டால் சமயங்கள் குழம்பும்; எச்சமயியர் தன் சமயத்தை உள்ளபடி அறிந்து கொள்ளமாட்டான். ஒருக்கால் அரசியல் நிர்ப்பந்தம் அக்கூட்டை அவசியப்படுத்தும். அப்போது அச்சைவர் தம் சமயத்தின் தனி மியல்பைக் காத்துக்கொள்க. அவ்வகையில் அவர் சிறிதும் ஏமாறக்கூடாது. ஏமாறினால் அக்கூட்டு அச்சமயத்துக்கு நாத்தி கத்தினுங் கேடாய் முடியும்.

சம்ஸ்கிருதம் ஒரு மாகாணத்துக்கோ, இனத்துக்கோ, குலத்துக்கோ, உரியதன்று. உரியதெனச் சொல்பவர் மடவோரே. சைவத்தை அப்படிச் சொல்பவரும் மடவோர்தான். மாகாண மொழிகளெல்லாங் கூவல்கள். அவற்றுள் எதிலும் அச்சமயம் அடங்கிவிடாது. ஏன்? அது குரைகடல். எச்சமயத்துக்குமே நாடு மொழி இனம் குலம்பற்றிய பெயர் கிடையாது. சைவத் துக்கும் அஃதில்லை. அந்நவீனருக்கு அது தெரியுமா? அவர் கட்டையும் விழும். அதவரை அவர் தமிழர் சமயம், தமிழர் மதம் என்றே கத்துவர். அப்படியே அவர் காலங் கழியும் குதிரைக் கொம்புதான் தமிழர் சமயம். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் சைவத்தைத் தமிழர் சமயமென்பா ரவர். அது பெயர் மாற்றம் பெயரை மாற்றுவது அடாத செயல். இக்காலைச் சைவத்துக்குக்

கேடர் வேறெச் சமயத்தினரு மல்லர், நாத்திகர்தானு மல்லர், அவ்வஞ்சரே. சைவமக்கள் அவரோ டிணங்கிச் சமய தரித்திர ராகவேண்டாம். அவர் சம்ஸ்கிருதத்தையும் பயிலுக, அதிலுள்ள சைவப் பெருநூல்களையுங் கசடறக் கறக. அவ்வழியாய் மற்றை மாகாணச் சைவரோடு அளவளாவுக. அவ்வளவளாவிய வாழ்வு மிகமிக அவசியம். அதுவே அகில பாரத வைதிக சைவ சம்மேள னத்தைக் கூட்டவல்லது, அச்சம்மேளனம் சைவசேவைக்குப் புறப்பட்டும். அச்சமயம் எவ்வளவு விளக்கம் பெறும்! எத் தனை கோடி மக்களுக்குப் பயன்தரும்! அச்சம்மேளனம் இன்றி யமையாத தன்றோ? சைவர் அதனை உணரவேண்டாமா? என்று? அன்றே நன்னாள். அவரே சத்தியமான ரோஷமிக்க சைவாபி மானிகள். ஆனால் அவ்வாக்க வேலைக்கு வழியடைக்குங் கல் அந் நளினரே. அவர் புத்தி தமிழ்ப்பித்துக் கொண்டது. மிகக் குறுக லானது, மிகமிகக் கீழ்த்தரமானது. சைவாபிவிருத்திக்கு அவரை நம்புவதும், ஆறறைக் கடத்தற்கு மண் குதிரையை நம்புவதும் ஒன்றே. சைவப் பிரசார மேடைகளில் அவரை ஏற்றுக்; அங்கும் அவர் சைவப் பிரசாரஞ் செய்யார்; தமிழ்ப் பெருமை, தமிழர் பண்பாடு என்றுதான் கூவுவர். அவரை வைத்துக்கொண்டு சைவமக்கள் என்ன செய்ய? ஆகலின் முதலில் அம்முத்தநாதரைத் திருத்தியாக வேண்டும், அல்லது அடக்கியாக வேண்டும் அதன் பொருட்டுச் சைவப் பெருமக்கள் இன்றே ஒருப்பட்ட டெமுக.

சைவமே ராஜாங்க சமயம்: பரமசிவனாரே அச்சமய முழுமுதற்கடவுள். சம்ஸ்கிருத வேதசிவாகமங்கள் அவரருளிய முதல் நூல்கள். அவையே பாரததேச முழுவதற்கும் சைவசமய சர்வபிரமாண சாத்திரங்கள். அவற்றோடு தமிழ்ச் சைவருக்குப் பன்விரண்டு திருமுறைகளும், பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களும், ஸ்ரீ சிவஞான மஹாபாஷ்யமும் சர்வபிரமாணங்கள், இருமொழிகளிலுமுள்ள அந்நூல்கள்தான் சைவ சமய சாத்திர வரம்பு. அவற்றோடு ஒத்துச் செல்லும் சைவஞான நூல்கள் பிறவு முள. அவையும் பிரமாணங்களே. அச்சர்வ பிரமாணங்களோடு ஒத்துச் செல்லாத நூல்களோ நூறபகுதிகளோ பிரமாணங்களாகாது. ஆகவே பரிசுத்தமாயினும் ஒதுக்கத் தகுந்தனவே,

அச்சர்வ பிரமாண சாத்திரங்கள் இட்டுள்ள கட்டளைகள் பல, சைவ சமூகம் அவற்றுக் கடங்கவே வேண்டும். அதுவே அச்சமூகத்துக்குக் கௌரவம். அம்முறையில் அச்சமூகத்தின ரொவ் வொருவரும் சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொள்க. சிவசின்னத் தரித்துக் கொள்க. ஆன்மார்த்த சிவபூசையெழுந்தருள் பண்ணிக்கொள்க. சைவ விரதங்களைச் சிரத்தையோ டனுட்டித்து வருக. சைவாலயங்களைச் சிவாகம விதிப்படி நிருவகிக்க. அச்சேவையையும் ஆர்வத்தோடு புரிக. குருபூசைகளையும் அவ்விதிப்படி செய்க. சைவாசிரியன்மாரையும் ஏனைச் சிவனடியார்களையும் பொது நீக்கி வழிபடுக. சரியையாதி சாதனங்களை வருவாமற் கடைப் பிடிக்க. குடும்பங்களில் நடைபெறுங் கலியாணம் சீ ம ந் த ம் சிராத்தம் முதலிய வனைத்தையும் சைவ முறைப்படி அதற்கதற் குரிய மந்திரங் கிரியையாதிகள் சகிதம் செய்து மகிழ்க. அம்மந்திர மாதியவற்றைச் சிவாகமங்களிலிருந்து கிரமமாகத் திரட்டி வைத் துக்கொள்க. அவற்றுக் கிணக்கமான குலாசார சம்பிரதாயங்களையும் வேண்டுமாயிற் சேர்த்துக்கொள்க. சைவப் பெருநூல்கள் மலிந்து கிடக்கிற தமிழ் சம்ஸ்கிருதங்களை நன்கு பயிலுக. அந் நூல்களை யெல்லாந் திறம்படக் கற்றாய்க. தமிழை ஒட்டவையா மல் சைவத்தை யெடுத்தப் பிற மாகாணங்களிலுஞ் சென்று பரப்புக. பிற சமயங்களைக் குறை கூறற்க. சைவசமயத்தைப் பிறர் தூஷிக்கவும் இடங்கொடாதிருக்க. அச்சமயம் பற்றிய குழறு படைப் பிரசாரங்களை விடுக. சமூகம் சமயம்பற்றிக் குழம்புமாறு செய்யற்க. அதனிடம் சமயங்களின் கலவைகளைப் புகுத்தற்க. தந்நலத்தை மறக்க. சைவநலத்தையும், ஜனநலத்தையுமே கருதுக. இத்தனையுந் திட்டங்கள். இவை சிலவே. இவற்றுக்கிணக்கமான வற்றையுஞ் சேர்த்துக்கொள்க. இவற்றை நோக்கமாக வைத்து ஊர்தொறும் சைவசித்தாந்த சபைகளை நிறுவுக. பாரததேச முழுவதற்கும் நன்றும்படி அவற்றைத் திறமாக நடத்திக, அவற்றின் வழியாய்ச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலிக்க. மக்களெல்லாஞ் சைவநலங்களிய வாழுமாறு காண்க. அந்நலம் வழிவழி கிடைத்து வருதற்கும் ஆவனவற்றைச் செய்க

48 சைவவியங்குளில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

சங்கரநயினூர்கோயிற் சைவசித்தாந்த சபையும் அந்நோக்கங்
கொண்டே தொடங்கித் தொண்டாற்றி வருகிறது

பெருமழுவர் தொண்டல்லாற் பிறிதசையோம்.

பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றடபலம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

JAI VEDHA SHIVAGAMAS
JAI SIDHDHANTHA SHAIVAM
JAI BHARATH.

—(●)—

உ

ஓம் நம: சிவாய

ஓம் ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்ய வர்பாய நம:

தமிழ் அர்ச்சனை.

நமது தேசத்தில் ஸர்வேச்வரன் உலகானுக்ரஹமாக ஸ்வயம்பு, த்வ்ய, தேஜோலிங்க வடிவங்கள் தாங்கி எங்கும் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். இடயபகை முதல் இராமேசுவரம், ஸேது பர்யந்தம் ஸர்வ ஜனங்களுக்கும் பொதுவான பரார்த்த மென்று வழங்கும் த்வ்ய க்ஷேத்ரங்களில் பிரணவர் முதலாகத் தேவரிஷி, மனுஷரிஷி பர்யந்தம் உபதேசிக்கப்பட்டு வழிவழியாக வந்த வேதாகம விதிப்படி அதற்குரியவர்கள் அதில் கூறிய மந்த்ரங்களாலேயே பூஜித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விதிகளைத் தமிழரசர்களான சேர, சோழ, பாண்டியர்களும் மாறுதலில்லாமல் பாதுகாத்துப் பர்பாலித்து வந்திருக்கிறார்கள். சர்வேச்வரனுடைய கட்டளை யது.

ஒரு தந்திரத்திற்குரிய மந்த்ரத்தை வேறு தந்திரத்தினால் பூஜிக்கப்பட்டு வரும் கோயில்களில் கலக்கக்கூடாத. அப்படிக்கலந்தால் தந்த்ர சங்கரதோஷம் ஏற்படும்:

ஸம்ஸ்கிருத வேதங்களின் ஸாரங்களை சைவஸமயாசார்யார்கள், திருமூலநாயனார் முதலியவர்கள் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்த்ரம் முதலிய திருமுறைகளாகத் தமிழில் எல்லாரும் உணர்ந்து உய்யும் வண்ணம் பாடினார்கள். ஆயினும் அவர்கள் ஒரு கோயிலிலாவது-பூஜை நடந்த முறையை மாற்றவோ, பாஷையை மாற்றவோ, பரார்த்த பூஜையைத் தாங்கள் பாடிய பாசுரங்களால் செய்யவேண்டுமென்றே சொன்னவர்களும்ல்ல, நினைத்தவர்களும்ல்ல.

கோயில்களில் நடக்கும் பரார்த்த பூஜை, இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பல பாஷைகளுக்குத் தாய்பாஷையான ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நடப்பதே முறை. தனிப்பட்ட அன்பர்கள் தங்கள் தங்கள்

50 : சைவாலயங்களில் சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களே வேண்டும்.

பாஷையில் உள்ள ஸ்தோத்ரங்களை ஆன்மார்த்தமாகப் பாடிங்
மகிழ்ந்து, இஷ்டஸித்தி யடைவதே முறை. இப்பொழுது திடீ
ரெனத் தமிழ் மந்திரங்களால் அர்ச்சிப்பதால் இதுவரையில்
பூஜித்து வந்த மந்திரங்களுக்குப் பழிப்பும், ஆலயங்களில் பாஷா
கிளர்ச்சியும் ஏற்படும்.

ஆகையால் மடாதிபதிகளும், ஆலய நிர்வாகஸ்தர்களும்
ஆலயங்களில் வழக்கமாக நடந்து வரும் அர்ச்சனை, பூஜைகளை
மாற்றாமல் இருந்து, உலக ஷேமத்திற்கு பங்கம் ஏற்படாமல்
பாசுகாக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன் சுபம்.

புண்ணியகோடி ஸோமசுந்தரக் குருக்கள்.

